

மாமனார் சரபோசி

(ஆய்வுக் கோவை தொகுதி - 2)

சரசுவதி மகால் நூலகம்,
தஞ்சாவூர்.

T. 22318

தஞ்சாவூர் சரசுவதி மகால் வெளியீட்டு எண் : 300

மாமன்னார் சரபோசி

(ஆய்வுக் கோவை தொகுதி - 2)

பதிப்பாசிரியர் :

பேராசிரியர் **மு.சதாசிவம்** எம்.ஏ., எம்.லிட.,
இயக்குநர், சரசுவதி மகால் நூலகம், தஞ்சாவூர்.

தஞ்சாவூர் மகாராஜா சரபோஜியின்
சரசுவதி மகால் நூலகம் மற்றும் **ஆய்வு மையம்**
தஞ்சாவூர்

2014

விலை : ரூ.150

நூற்பதிப்பு விளக்கக் குறிப்பு

நூற்பெயர்	: மாமன்னர் சரபோசி (ஆய்வுக்கோவை - தொகுதி 2)
பதிப்பாசிரியர்	: பேராசிரியர் மு.சதாசிவம்
வெளியிடுபவர்	: இயக்குநர், சரசுவதி மகால் நூலகம்
வெளியீட்டு எண்	: 300
மொழி	: தமிழ்
பதிப்பு	: இரண்டாம் பதிப்பு
வெளியீட்டு நாள்	: ஜூன் - 2014
தாள்	: TNPL 18.6 Kg
நூல் அளவு	: 21 x 14 cm
பக்கங்கள்	: 160
படிகள்	: 500
எழுத்து	: 12
அச்சிட்டோர்	: சிவகாசி பிரஸ், ரயிலடி, தஞ்சாவூர் - 1.
புத்தகக்கட்டு	: மல்டிகலர் ஆர்ட் போர்டு
பொருள்	: வரலாறு
விலை	: ரூ.150

வெளியீட்டாளர் முகவுரை

தஞ்சையில் அமைந்து தரணி முழுமைக்கும் அறிவுச்செல்வமாகப் பயன்பட்டுக் கொண்டிருக்கும் அரும்பெரும் நிறுவனம் சரசுவதி மகால் நூலகமாகும். சுவடிக்கருவூலமாகவும் பன்மொழி நூற்களஞ்சியமாகவும் பன்மொழி ஆய்வு மையமாகவும் திகழும் சரசுவதி மகால் நூலகம் ஆற்றிவரும் தொண்டு அளப்பரியது. இது தமிழகத்தினர் மட்டுமின்றிப் பிற மாநிலத்தவரும், பிற நாட்டினரும் பயன்படுத்தி வருகின்ற ஓர் அரிய நூலகமாகும்.

கலைமகள் கொலுவிருக்கும் புரட்டாசித் திங்களில் அவதரித்த மாமன்னர் சரபோசி பேணி வளர்த்த கலைமகள் கூடம், அவர் காலத்திற்கு பிறகு அவர் பெயரால் தஞ்சாவூர் மகாராசா சரபோசியின் சரசுவதி மகால் நூலகம் என்று வழங்கி வருகிறது. இவர் சுமார் 34 ஆண்டுகள் (கி.பி. 1798 - 1832) தஞ்சை மாநகரை ஆட்சி செய்தார். அக்காலத்தில் ஆங்கிலேய ஆளுகைக்குத் தஞ்சை உட்பட்டிருந்ததால் பல்வேறு இடர்பாடுகளைச் சந்திக்க நேர்ந்த போதும் காலத்தைக் கடந்து நிற்கும் கலைமகள் கூடத்தை நிறுவிப் பேணிக் காத்துவந்தார். அம்மன்னர் அன்று திரட்டிய அரிய சுவடிகளும், நூல்களும் அரும் பெரும் கலைக் கருவூலம் என இந்நாட்டவரும், வெளிநாட்டவரும் வியந்து பாராட்டியுள்ளனர்.

இம்மன்னர் வளர்த்த கலைகள் பற்றியும், அவர் உலகிற்கு ஆற்றிய சிறப்புப்பணி பற்றியும் யாவரும் அறிய வேண்டும் என்பதற்காக அவரை இக்கால அறிஞர்கள் பல கோணங்களில் ஊடுருவிப் பார்க்க வேண்டும் என்பதற்காக அவர் பிறந்தாள் விழாவில் கருத்தரங்கு நடத்தப்பட்டது. இதில்

பங்கேற்ற அறிஞர்களின் கட்டுரைகள் அனைத்தும்
மாமன்னர் சரபோசி (ஆய்வுக்கோவை - தொகுதி 2)
என்னும் பெயரில் விழா மலராக வெளியிடப்பட்டது. இந்நூல்
தற்போது இரண்டாம் பதிப்பாக வெளியிடப்படுகிறது.

இவ்விழா மலருக்குத் தம் பல்வேறு
பணிகளுக்கிடையே கட்டுரைகளையும், கவிதைகளையும்
வழங்கிய அறிஞர்களுக்கு மனமார்ந்த பாராட்டுக்களைத்
தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். இந்நூலை தொகுத்து பதிப்பித்த
முன்னாள் நூலக இயக்குநர் திரு. **மு.சதாசிவம்**
அவர்களுக்கும் என் பாராட்டுக்களைத் தெரிவித்துக்
கொள்கிறேன்.

இந்நூல் வெளிவரத் தேவையான நிதியுதவி நல்கிய
அரசுக்கு என் மனமார்ந்த நன்றியைத்
தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

இந்நூல் சிறப்புற வெளிவர ஆவன செய்துள்ள
சரசுவதி மகால் நூலக நிருவாக அலுவலர் (பொ.)
திரு.**ம.சங்கரநாராயணன்** B.A., அவர்களுக்கும், நூலகர்
முனைவர் **எஸ்.சுதர்ஷன்** M.A., B.Lit., M.L.I.S., Ph.D.,
அவர்களுக்கும் மற்றும் நூலகப் பணியாளர்களுக்கும் எனது
பாராட்டுதல்களைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

மாமன்னர் இரண்டாம் சரபோசியைப் பற்றிய அரிய
தொகுப்பாக விளங்கும் இந்நூல் வரலாற்று மற்றும் மராட்டியர்
கால ஆட்சியைப் பற்றி நன்கு விளக்கும் என்பதில் ஐயமில்லை.

டாக்டர் **என்.சுப்பையன்** இ.ஆ.ப.,

மாவட்ட ஆட்சித்தலைவர்

மற்றும் இயக்குநர்,

சரசுவதி மகால் நூலகம்.

தஞ்சாவூர்

03.06.2014

முன்னுரை

கலைமகள் கொலுவிருக்கும் புரட்டாசித் திங்க
ளில் அவதரித்த மன்னர் இரண்டாம் சரபோசி.
இம்மன்னரது 213-வது பிறந்தநாள் விழா தஞ்சை
சரசுவதி மகால் நூலகத்தில் செப்டம்பர் 23,
24-ஆம் தேதிகளில் இவ்வாண்டும் வழக்கமாகக்
கொண்டாடப்படுகிறது. மன்னர் பேணி வளர்த்த
கலைமகள் கூடம், அவர் காலத்திற்குப்பின் அவர்
பெயரால் “தஞ்சாவூர் மகாராசா சரசுவதி மகால்
நூலகம்” என்று வழங்கிவருவது மிகவும் பொருத்த
மானது என்பதை யாவரும் ஒப்புக்கொள்வர்.
சுமார் 34 ஆண்டுகள் (கி. பி. 1798 — 1832)
தஞ்சை மாநகரை ஆட்சிசெய்தார். அக்காலத்தில்
ஆங்கிலேய ஆளுகைக்குத் தஞ்சை உட்பட்டிருந்ததால்
பல்வேறு இடர்ப்பாடுகளைச் சந்திக்க நேர்ந்த
போதும் காலத்தைக் கடந்துநிற்கும் கலைமகள்
கூடத்தை நிறுவிப் பேணிக் காத்துவந்தார். அம்
மன்னர் அன்று திரட்டிய அரிய சுவடிகளும், நூல்
களும் அரும் பெரும் கலைக் கருவூலம் என
இந்நாட்டவரும், வெளிநாட்டவரும் வியந்து
பாராட்டியுள்ளனர்.

இம்மன்னர் தம் பிறந்தநாள் விழாவையொட்டி பல நிகழ்ச்சிகள் ஏற்பாடு செய்யப்பட்டன. இவ்விழாவின் சிறப்பு விருந்தினர்களாக மராத்திய மாநில முதல்வர் மாண்புமிகு. சரத் பவார் அவர்களும், சரசுவதி மகால் ஆட்சிக் குழுத் தலைவரும், தமிழகக் கல்வி அமைச்சருமான மாண்புமிகு. பேராசிரியர் டாக்டர் க. அன்பழகன் அவர்களும் கலந்துகொண்டது மிகவும் பெருமைப்படக்கூடிய ஒன்றாகும். மேலும் மன்னர் வளர்த்த கலைகள் பற்றியும், அவர் உலகிற்கு ஆற்றிய சிறப்புப்பணி பற்றியும் யாவரும் அறிய வேண்டும் என்பதற்காக அவரை இக்கால அறிஞர்கள் பல கோணங்களில் ஊடுருவிப் பார்க்கவேண்டுமென்பதற்காகக் கருத்தரங்கம், கலியரங்கம், நூலரங்கம் முதலியன நடத்தப்பட்டன.

மாமன்னர் சரபோசி ஆய்வுக்கோவை இரண்டாம் தொகுதி இப்பிறந்தநாள் விழாவை ஒட்டி வெளியிடப்படுகிறது. இம்மலரில் 24 கட்டுரைகள் தமிழ், ஆங்கிலம் மற்றும் மராத்தி மொழிகளில் வெளியிடப்படுகின்றன. இம்மலர்க் கட்டுரைகளில் சில முன் டே அச்சாகி வெளிவந்திருப்பினும் ஆய்வாளர்களுக்கு இம்மன்னர் பற்றிய செய்திகள் யாவும் ஒருசேரக் கிடைத்தல் வேண்டும் எனக்கருதி அவற்றையும் வெளியிட்டுள்ளோம்.

இவ்விழா மலருக்குத் தம் பல்வேறு பணிகளுக்கிடையே எங்கள் வேண்டுகோளை ஏற்றுக்

கட்டுரைகளையும், கவிதைகளையும் வழங்கிய அறிஞர்களுக்கு எமது மனமார்ந்த பாராட்டுதல்களைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறோம்.

இம்மலர் சிறப்பாக வெளிவர ஒத்துழைப்பு நல்கிய நூலகர் திரு. எம். சீராளன் அவர்கட்கும், அச்சிட்டுத்தந்த 'நூலக அச்சகத்தினருக்கும் எமது பாராட்டுக்களைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறோம்.

இந்நூலை வெளியிடுவதற்குப் பொருளுதவி நல்கிய நடுவண் அரசுக்கும் நன்றி தெரிவித்துக் கொள்கிறோம்.

தஞ்சாவூர்,
21—9—'90.

மு. சதாசிவம்,
இயக்குநர்.

வேண்டுகோள்

- - - - -

கருணையுள்ளங்கொண்ட நம் முன்னோர்கள், அரிய பெரிய இலக்கியங்களையும், பிறவற்றையும், பணையோடைகளில் எழுதிச் சுவடிகளாக நமக்குத் தந்தனர். அவைகள், பல்வேறு இடங்களில் முடங்கி உள்ளன. சுவடிகள் பழுதடைவதற்குமுன் சரசுவதி மகாலுக்கு அன்பளிப்பாகக் கொடுத்துதவினால், அவைகள் மக்களுக்குப் பயன்படும்.

மகாலுக்குக் கொடுப்பதன் மூலம், சுவடி தந்தவர்களும், சுவடி எழுதியோரும் அழியாப் புகழை, பெருமைசால் சரசுவதி மகால் உள்ளளவும் பெறுவர். அவை பதிப்பாக்கி வருமாயின் சுவடி தந்தார் பெயரும் இடம் பெறுவதோடு, அப்பதிப்பில் ஐந்து பிரதிகளுள் பெறுவர்.

எனவே, “நாம் பெற்ற பேறு பெறுக இவ்வையகம்” என்ற எண்ணமுடைய நற்பண்பாளர்கள் தம்மிடமுள்ள சுவடிகளைச் சரசுவதி மகாலுக்குத் தந்துதவ வேண்டுகிறேன்.

இங்ஙனம்,

மாவட்ட ஆட்சியர்

&

இயக்குநர்,

சரசுவதி மகால் நூலகம்.

உள்ளுறை

பக்கம்

1. தஞ்சையில் ஒரு ஆய்வுக்கூடம்	...	9
2. சரபோசி ஒரு சிறந்த கலைவேந்தன்	...	17
3. Serfoji's Printing Press	...	27
4. Sanjatha Ramadasi Mutts in Tanjore	...	29
5. கலை வேந்தன் சரபோசி வாழ்க !	...	33
6. The Maratha Rajas of Thanjavur	...	35
7. Pented on Serfoji	...	40
8. மாமன்னர் சரபோசியின் மொழிவளர்ச்சி	...	41
9. छत्रपती श्री शरफोजी महाराज - २ (Marathi)	...	49
10. श्रीयुत श्रीशरफोजी महाराजस्य जातकम्	...	52
11. சரபேந்திர பூபாலக் குறவஞ்சி : ஒரு கண்ணோட்டம்	...	53
12. Rajah Serfoji	...	61
13. சரபோஜி மன்னர் பிள்ளைத் தமிழ்	...	71
14. சரபோசி வளர்த்த கலைகள்	...	81
15. கலை காத்த காவலன்	...	95
16. மன்னர் சரபேந்திரரின் மருத்துவப் பணிகள்	...	97
17. மூப்பனார் தேசத்து ராஜா	...	109

18.	British Admirers of Maharaja Serfoji	...	113
19.	Serfoji Maharaja	...	117
20.	Sculptural Landmarks of the period of King Serfoji II	...	122
21	மாமன்னர் சரபோஜியின் அரிய சேகரிப்புகள்	...	127
22.	இரண்டாம் சரபோஜி மன்னர் காலத்து விலங்கின ஒவியங்கள்	...	133
23.	இரண்டாம் சரபோசி மன்னரின் கல்வெட்டுக்கள்	...	143
24.	Charity, The Soul of Serfoji	...	153

தஞ்சையில் ஒரு ஆய்வுக்கூடம்

எம். சீரானன், B. A., M. L., I. S.

நூலகர், II.

சரகவதி மகால் நூலகம், தஞ்சாவூர்.

தஞ்சை மாநகரை மராத்திய மன்னர்கள் சுமார் 180 ஆண்டுக்காலம் (கி. பி. 1676 - 1855) ஆட்சி செய்தனர். அவர்களுள் இரண்டாம் சரபோசி மன்னர் காலத்தில் (கி. பி. 1798 - 1832) தஞ்சை கலை வளர்ச்சியில் மிக உன்னத நிலையை அடைந்திருந்தது என்று சொன்னால் அது மிகையாகாது. இம்மன்னரும் பல கலைகளைக் கற்றுத் தேர்ந்து வல்லுநராகத் திகழ்ந்திருந்தார். பல புலவர்களையும், கலை வல்லுநர்களையும் ஆதரித்தார்.

இவர் காலத்தில் தன்வந்தரி மகால் என்ற பெயரில் ஒரு ஆராய்ச்சிக்கூடம் நிறுவப்பட்டுச் செயலாற்றி வந்தது. இவரைத் தொடர்ந்து ஆட்சிசெய்த இவர்தம் மகனார் சிவாசி மன்னர் (கி. பி. 1832 - 1855) அவர்களும் இவ்வாராய்ச்சிக்கூட வளர்ச்சிக்கு ஆக்கமும், ஊக்கமும் காட்டிவந்தார். இம்மருத்துவ நிலையத்தில் ஆங்கில, சித்த, ஆயுர்வேத, யூனானி மருத்துவர்களும் இணைந்து பணிசெய்தனர். இங்கு மக்களுக்குமட்டுமின்றி விலங்குகள், பறவைகள் எல்லாவற்றிற்கும் வைத்தியம் செய்யப்பட்டது என்பதை அசுவசாத்திரம், கஜசாத்திரம், கஜசாத்திர சார பட்சி லட்சணமும் வைத்தியமும், மாடுகள், குதிரைகள், பறவைகள் வைத்தியம்போன்ற நூல்களிலிருந்து அறியமுடிகிறது. இக்கூடத்தில் பணிசெய்த மருத்துவர்களின் துணை

யோடு அவைக்களப் புலவர்களால் பல வைத்திய நூல்கள் தமிழில் இயற்றப்பட்டன. தஞ்சை சரசுவதி மகால் வெளியிட்டுள்ள தமிழ்ச் சுவடிகளின் விவரப் பட்டியல் தொகுதிகள் 3, 4, 8, 9, 11, 12, 13, 14 ஆகியவற்றின் மூலம் விவரம் அறியமுடிகிறது.

இச்சுவடிகளைப் பாதுகாத்துவந்த இந்நூலகம் சர்பேந்திர வைத்திய முறைகள் என்ற தொகுப்பின்கீழ் வைத்திய நூல்களையும், பிற இலக்கியங்களையும் 1949-ம் ஆண்டு சென்னை அரசினால் அங்கீகாரம் பெற்று வெளியிடத்தொடங்கியது. இதற்கென 21 வல்லுநர்களையும் அரசு நியமித்தது.¹ அன்று முதல் வெளியீட்டுப்பணி தொடர்ந்து நடைபெற்று வருகிறது. நீரிழிவு சிகிச்சை, சிரோரோக சிகிச்சை, குன்மரோக சிகிச்சை, வாதரோக சிகிச்சை, விஷரோக சிகிச்சை, கர்ப்பிணி பாலரோக சிகிச்சை, பாண்டு, காமாலை சிகிச்சை, குஷ்டம், மூலம், பித்தம் முதலானவற்றிற்கு சிகிச்சை, க்ஷயம், உளமாந்தை சிகிச்சை, சந்நிரோக சிகிச்சை, காசகவாச சிகிச்சை, ஜ்வர ரோக சிகிச்சை, போகர் நிகண்டு அட்டவணை, நாடிச் சக்கரம், கொங்கணர் சரக்குவைப்பு 100, வைத்தியத்திரட்டு, தன்வந்தரி வைத்தியம், 4448 வியாதிகள் விளக்கம், அனுபவ வைத்திய முறைகள், அகத்தியர் லோக மாரணம் 110, மச்சமுனி நாயனார் 800, சித்த வைத்திய முறைகள், சித்த மருத்துவச்சுடர், சர்பேந்திர வைத்திய ரத்னாவளி என 30-க்கும் மேற்பட்ட மருத்துவ நூல்களைச் சரசுவதி மகால் நூலகம் சுவடிகளிலிருந்து முதன்முதலாக வெளியிட்டு விற்பனை செய்து வருகிறது. இவ்வைத்திய நூல்களைப் பாடல்களில் வடித்துத்தந்த பெருமை மன்னர் காலத்து அவைதனில் விளங்கிய கொட்டையூர் சிவக் கொழுந்து தேசிகர், வேலாயுத வாத்தியார், திருவேங்கடத்தாபிள்ளை, வெங்கடாசலம் பிள்ளை, சுப்பராயக் கவிராயர் முதலான புலவர் பெருமக்களையே சாரும்.

1. நாட்டிய சாத்திர சங்கிரகம் பாகம் I. (1953) பக். vii-xiii.

இவ்விவரங்களை மகாலிலுள்ள தமிழ்ச் சுவடிகளிலும், தமிழ்ச் சுவடி விளக்க அட்டவணைகள் மூலமாகவும் அறிய முடிகிறது.

இந்நூலக விரிவாக்கத்திற்கு அரும்பாடுபட்டவர் மன்னர் சரபோசி. ஆகவே கி. பி. 1918-ஆம் ஆண்டு இந்நூலகத்திற்கு “தஞ்சாவூர் மகாராசா சரபோசி சரசுவதி மகால் நூலகம்” எனப் பெயர் சூட்டினர். இவர் தொகுப்பிலிருந்த கலைப் பொருட்களும். அரிய நூல்களும் நூலகத்தின் அருங்காட்சியகத்தில் வைக்கப்பட்டுள்ளன. இக்காட்சியகத்தில் வைக்கப்பட்டுள்ள பொருட்களில் மன்னர் காலத்தில் நயாரிக்கப்பட்ட கனகசுந்தரம், சிந்தாமணி, ரஸபூபதி. பஞ்சாமிர்தபற்படி என்னும் நான்கு மாத்திரைகள் அடங்கிய பெட்டியும் ஒன்று. அக்காலத்தில் பல மருந்துகள் தன்வந்தரி மகாலில் தயாரிக்கப்பட்டதாகக் கூறப்படும் இன்று நமக்குக் கண்கூடாகக் கிடைக்கும் மாத்திரைகள் இவைகள் நான்குமாகும். இம்மாத்திரைகளின் ஒருபுறம் மாத்திரையின் பெயரும். மறுபுறம் மாத்திரை தயார்செய்த சக ஆண்டும் பொறிக்கப்பட்டு உள்ளன. இம்மாத்திரைகள் இன்றும் பொலிவுடன் காணப்படுகின்றன. இவற்றினை தயார்செய்த ஆங்கில ஆண்டுகள் முறையே கி. பி. 1808, 1812 என அறிய முடிகிறது.

இம்மாத்திரைகள் மிகவும்வீரியமிக்கவை, கொடுக்கும் அனுபானத்திற்கேற்ப பயன் தரவல்ல கட்டு மாத்திரைகள் எனவும் கூறுவர். இம்மாத்திரைகளைத் தேனிலோ அல்லது தாய்ப்பாலிலோ உரைத்துச் சாகும் நிலையிலுள்ள நோயாளிகளுக்குக் கொடுக்க, அவர்களின் ஆயுளை சில மணிநேரம் நீடிக்கவல்ல சக்திவாய்ந்தவைகள் எனவும் கூறுவர். எனினும் வைத்திய நிபுணர்களின் ஆய்வு முடிவே இவ்விஷயத்தில் இறுதியாகக் கொள்ளத் தக்கதாகும். இருப்பினும் ஒருபாணை சோற்றுக்கு ஒருசோறு பதம் என்பதுபோல் அம்மாத்திரைகளுள் ஒன்றான சிந்தாமணி

என்ற மாத்திரையின் குணம் பற்றியும், செய்முறை மற்றும் அதுதீர்க்கும் பிணிகளின் விவரமும் 'சரபேந்திர வைத்திய ரத்னாவளி' என்ற நூலின் வாயிலாக உணரலாம்.

சிந்தாமணி மாத்திரை²

லோக சிந்தாரம்

இரச சிந்தாரம்

நிமிழைச் சிந்தாரம்

கருவங்கச் சிந்தாரம்

-இவைகள் வகைக்குக் காலேயரைக்கால் சேர்

இரசகற்பூரம் $\frac{1}{4}$ சேர்

மனோசிவை $\frac{1}{4}$ சேர்

காந்தம், தாளகம், அஞ்சனக்கல் இம்முன்றும் வகைக்கு 1 பலம், லிங்கம் $1\frac{1}{2}$ சேர். இவைகள் யாவற்றையும் கல்வத்திலிட்டுக் கொடிவேலியின் கஷாயத்தில் 12 ஜாம மரைத்து வில்லைகளாகத் தட்டிக் கோழிபுட்டையின் ஓட்டிற்குள்வைத்து வாலுகாயந்திரத்தில் எரித்துக்கொண்டு பிறகு எடுத்து அதைத் தூள்செய்து அரைத்து மாத்திரைகளாகச் செய்துகொள்ளவும்.

அனுபானம் — இதைச் சன்னி, சுரம், ஷ்யம், வாயு முதலான பிணிகளுக்குத் தகுந்த அனுபானத்துடன் கொடுக்கத்தீரும்.

இதன் பரிமாணம் — “சாதாரணமாக ஒரு குன்றி மணி எடை, அல்ப நோய்களுக்கு ஒரு குன்றிமணி அளவு போதுமானது. கடினநோய்க்கு 4 மாத்திரைகள் வரை கொடுக்கலாம். சைத்தியத்தின் உத்வேகமதிருப்பாயிருந்தால் 6 குன்றிமணி வரையில் கொடுக்கவும். அஜீர்ண சுரம் முதலான சகல சுரங்கள், ஷ்யம், சுவாசகாசம், அக்னி

மந்தம், வாதரோகம் முதலானதற்கும் கொடுக்கவும்” என கூறப்பட்டுள்ளது.

இதுபோன்ற சிறந்த மருந்துகளை மன்னர் சரபோஜி மிகுந்த பொருட்செலவில் தன்வந்தரி மகாலில் தயார் செய்து தன் பிரஜைகளின் நலனுக்காகத் தேர்ந்த வைத்தியர்களுக்கு இலவசமாக வழங்கினார். தன்வந்தரி மகாலில் கட்டுமுறைப்படி (நீண்டகாலம் வரை உபயோகிக்கக்கூடிய வகையில்) தயாரித்த சில சிறந்தமருந்துகளைத் தஞ்சையில் சில பழைய குடும்பத்தாரிடம் இன்றும் கிடைக்கின்றன. “சுவர்ணமால்ய வசந்தம், வசந்த குசமாகரம், ராஜமிருகாங்கம், சுவர்ண காலகண்டம், பஞ்சாம்ருதம், ரஸபூபதி, ராஜபூபதி, ஹேமபூபதி, கனகசந்தரரசம், த்ரைலோக சிந்தாமணி, ஜவஹிரமோஹர், ரத்னாதி மாத்திரை, ஸஹஸ்ரபுட அப்ரகம், சந்த்ரகலாரசம் முதலிய மருந்துகள் தட்டையான மாத்திரை வடிவத்தில் தயாரிக்கப்பட்டு அம்மாத்திரைகளின் மேல் அதன் பெயரும், செய்துமுடித்த தேதியும் குறிக்கப்பட்டன எனத்தெரிகிறது.³

சரபோஜி மன்னர் கி. பி. 1820-ஆம் ஆண்டு காசியாத்திரைக்குப் புறப்பட்டார். அப்போது அவர் தன்னுடன் பல மருந்துப் பொருட்களை எடுத்துச்சென்றார். அம்மருந்துகளின் பெயர், அளவு எடுத்துச்சென்ற பெட்டிகளின் எண் முதலானவைகள் குறித்து வைக்கப்பட்டுள்ளது. அவைகளை மொத்தம் எட்டுப் பெட்டிகளில் (பெட்டி எண் 37 முதல் 44 முடிய) எடுத்துச் சென்றுள்ளனர்.⁴

மேலும் ஒரு குறிப்பில் கர்னாடக மருந்துகள் அடங்கிய பச்சைப் பெட்டியில் அவர் தம்முடன் பல மாத்திரைகளையும் எடுத்துச் சென்றதாகவும், அதில்

3. சரபோஜி வைத்திய ரத்னாவளி, (1957) முன்னுரை பக். 55.

4. சரசுவதி மகால் கையெழுத்துப்படி எண் 818, பக். 1-3.

சிந்தாமணி மாத்திரை 300-ம், ரசபூபதி மாத்திரை 200-ம் எடுத்துச் சென்றுள்ளனர் என்பது தெரிகிறது.⁵

இதுபோன்ற அரிய மருந்துகளைத் தயார்செய்ய மூலிகைத் தோட்டங்களும், வெளிநாடுகளிலிருந்து வரவழைக்கப்பட்ட ஆங்கிலம், கிரேக்கம், லத்தீன் முதலிய மொழிநூல்களும், மன்னரின் மேற்பார்வையில் வரையப்பட்ட வண்ண உயிரோவியங்களும், சுவடிகளில் எழுதிவைக்கப்பட்ட வைத்தியக் குறிப்புக்களும் நூலகத்தில் இன்றும் நாம் காணமுடிகிறது. மருத்துவச் சுவடிகள் மட்டுமின்றி 500-க்கும் மேற்பட்ட வைத்திய நூல்களை மிகுந்த பொருட் செலவு செய்து சரபோசி மன்னர் திரட்டி வைத்துள்ளார்.⁶ இந்த ஆங்கில மருத்துவ நூல்கள் கி. பி. 18, 19-ஆம் நூற்றாண்டுகளில் லண்டன், எடின்பரோ, நியூயார்க் முதலிய இடங்களில் அச்சானவைகள். இவற்றில் பல மருந்து அகராதிகளும், மருந்தியல் மற்றும் அறுவை சிகிச்சைக்கான நூல்களும் ஏராளமாகக் காணப்படுகின்றன. மன்னர் இவற்றையெல்லாம் சேகரித்துவைத்ததோடு அல்லாமல் பயன்படுத்தினார் என்பதற்கு அவர்தம் கையெழுத்தும், பிறவும் நமக்கு இன்றும் ஆதாரமாகத் திகழ்கின்றன.

இம்மன்னர்கள் போற்றி வளர்த்த நூலகத்தில் மன்னர்களின் காலத்திற்குப் பின்பும் மருத்துவத்துறை வளர்ந்துகொண்டேயிருந்தது. பத்தொன்பதாம் நூற்றாண்டின் பிற்பகுதியிலும், இருபதாம் நூற்றாண்டின் முற்பகுதியில் அச்சான பலஅரிய நூல்களும் இடம்பெறலாயின. ஆய்வாளர்களின் நலன்கருதிச் சேர்க்கப்பட்டவைகளாயின் இவற்றில் அகத்தியர் முதலான பல சித்தர்கள் அருளிய நூல்களும், மூலிகை அகராதிகளும், பல்வேறு பிணிதிர்க்கும் முறைகளும் காணப்படுகின்றன. அறுநூறுக்கும் மேற்

5. தஞ்சை மராட்டிய மன்னர்கால அரசியலும், சமுதாய வாழ்க்கையும் — கே. எம். வேங்கடராமையா. 1984 - பக். 297.

6. A catalogue of Raja Serfoji Collection (1989) pp 59-76.

பட்ட நூல்கள் தமிழ்ப் பிரிவின் அச்ச நூல்களின் பதிவேடுகளில் பதிவுசெய்து வைக்கப்பட்டுள்ளன. நூல்கள் மிகவும் பழமையின் காரணமாக சிதைவுற்றுத் தோன்றினும், கிடைத்தற்கரிய நூல்கள் என்பதனை அறிஞர்கள் ஒத்துக் கொள்வர்.

மாமன்னன் தோற்றுவித்த மருத்துவ ஆராய்ச்சிக் கூடத்தை வையம் புகழ்ச்செய்வது நம் அனைவரின் கடமை. ஆனால் ஆராய்ச்சிக்கு வேண்டிய ஆக்கமும், ஊக்கமும் தடைபட்டுவிட்டன. சுவடிகளில் உள்ள அரிய நூல்களை அச்சுக்குக் கொண்டல், சுவடிகளைப் பாதுகாத்தல், சுவடிகளைச் சேகரித்தல் போன்ற அரும்பணிகளை அன்றுமுதல் இன்றுவரை நூலகம் செய்துவருகிறது. சுவடிகளைப் பதிப்பித்தலுக்கெனத் தேர்வுசெய்யப் பல அணுகுமுறைகளைச் செய்யவேண்டியுள்ளது. பல நூல்கள் அச்சிட்டதாகக் கூறப்படினும் அவைகள் இன்று நமக்குக் கிடைக்கவில்லை. பயன்பாடுகருதி அவைகளைப் பல பதிப்புகளோடு ஒப்புநோக்கி மீண்டும் அச்சுக்குக்கொணரலாம். அவசியமான நூல்களைப் பிறமொழிகளிலிருந்தும் மொழிபெயர்ப்புச் செய்யலாம். தஞ்சையில் வாழ்ந்த டாக்டர் வெங்கட்ட ராஜன் என்பவர் தமது கட்டுரையில் "The list of Unpublished Medical Works in Sanskrit and Tamil"⁷ என எழுதியுள்ளார். இவர் இந்நூலகத்தின் வாயிலாக பல வைத்திய நூல்களைப் பதிப்பித்தும், தமிழ்ச் சுவடிகளின் விவரப்பாட்டியைத் தயாரித்துமுள்ளார். இவர் வடமொழியில் 41 தலைப்புகளையும், தமிழில் 27 தலைப்புகளையும் பதிப்பிக்க உதந்த நூல்கள் எவக்குறித்துள்ளார். தமிழில் தந்துள்ள தலைப்புகள் பின்வருமாறு : அகத்தியர் 1,500, அகத்தியர் சூத்திரம் 600, அகத்தியர் பதார்த்த குண சிந்தாமணி, அகத்தியர் கர்ம சூத்திரம் 300, அகத்தியர் கர்மகாண்டம் 300, அகத்தியர் சூத்திரம் 36, அகத்தியர்

7. சரகவதி மகால் நூலகப் பருவ இதழ் தொகுதி 17, பகுதி 2, பக் 13 (1963).

கரிசல் 300, அகத்தியர் பற்பமுறை 250, அகத்தியர் தண்டகம் 100, அகத்தியர் தண்டகப்பட்சணி 132, அகத்தியர் தீட்சாவிதி 200, சட்டைமுனி கற்பவிதி, சட்டைமுனி ஆயிரம், சுந்தரானந்தர் சூத்திரம் 110, மச்சமுனி பெருநூல் 800 (ஜாலகாண்டம்), மச்சமுனி (முப்பு தீட்சை) 80, மச்சேந்திரர் கலைஞானம் 800, மச்சமுனி கடைக்காண்டம் 800, கொங்கணர் பலதிரட்டு 500, கொங்கணர் தண்டகப்பட்சணி நூறு, திருமூலர் வைத்தியம் 100, திருமூலர் தண்டகம் 102, திருமூலர் திருமந்திரம், திருமூலர் 8000-ல் இருநூறு (வகாரத்திரையம்), தன்வந்தரி வாகடம் 1110, போகர் கற்பவிதி 300 முதலியன.

‘நோயற்ற வாழ்வே குறைவற்ற செல்வம்’ எனக் கருதி மக்களின் நல்வாழ்விற்குத் தஞ்சையில் அமைந்த ஆய்வுக்கூடம் தன்வந்தரி மகால் என்பதுவும், இதன் செம்மையான வளர்ச்சிக்கும் செயலுக்கும் உறுதுணையானவர்கள் இரண்டாம் சரபோசி மன்னரும், அவரைத் தொடர்ந்து ஆட்சிசெய்த சிவாசி மன்னரும் என்பதனை யாவரும் ஒப்புக்கொள்வர். அதன் பெருமைதனைப் பாரினில் உயர்த்திட யாவரும் பாடுபடுவோமாக.

ஓங்குக தரணியில் தன்வந்தரி மகால் !

ஓங்குக மன்னர் சரபோசியின் புகழ் !!

சரபோஜி ஒரு சிறந்த கலை வேந்தன்

த. ரா. பிமராவி,

மராத்திப் பண்டிதர்.

சோழ தேசத்தில் மிகவும் செழிப்புளாய்ந்ததும், பல அரிய சிறப்புப் பெற்றும் சிறந்து விளங்குவது தஞ்சைமாநகர். இந்நகரம் புராணகாலந்தொட்டுத் 'தஞ்சபுரி' என அழைக்கப்படுகிறது. இத்தஞ்சை நகரைச் சுற்றிப் பலம் பொருந்திய கோட்டையும், அதைச்சுற்றி ஆழமான அகழியுடன் பாதுகாப்புக்கொண்டு அமைக்கப்பட்டிருக்கின்றன. இவ்வழகிய கோட்டைக்குத் தென்மேற்கில் பிரகதீஸ்வரர் ஆலையம் அமைந்திருக்கிறது. இக்கோவிலின் சிறப்பை அளவிடமுடியாது. கலைக்கும், ஆன்மீகத்திற்கும் ஓர் எடுத்துக்காட்டாக அமைந்தது எனக் கூறுவது சிறப்பாகும். இவ்வாலையம் ராஜராஜனின் புகழைப் பறை பாற்றிக் கொண்டு இருக்கிறது.

சிறப்புப்பெற்ற தஞ்சைமாநகருக்கு ஏழுமைல் தூரத்தில் புனிதக் காவேரிஅன்னை பாய்ந்து செழிப்புடன் விளங்குகிறது. இக்காவேரியின்கரையில் 'பஞ்சநதீஸ்வரர்' என்னும் சிவன் கோவில் அமைந்திருக்கிறது. இதற்கு 'ஐயாறப்பர்' என்னும் சிறப்புப்பெயரும் உண்டு. காவேரியில் புனிதநீராடி, ஐயாறப்பரை எண்ணிக் துதித்தால் மறுபிறவி இல்லை. இங்கு மரிப்பவர்கள் கைலாயத்தில் உள்ள சிவபெருமானின் அடியைச் சென்றடைவார்கள்' எனப் 'பஞ்சநதமான்மியம்' என்னும் 'திருவையாற்றுத் தலபுராணம்' கூறுகிறது.

இவ்வாறு சீரும் சிறப்பும் பெற்ற சோழ வளநாட்டில் புனிதக் காணோரிஅன்னை பாயும் புகழ்மிக்க பஞ்சநதீஸ்வரர் தலத்தின் சமீபம் அமைந்த தஞ்சை மானகரில், மகாராட்டிர போசலகுலத்தில் வந்த சரபோஜி மன்னர் கி. பி. 1799 முதல் 1830 வரையில் அரசாட்சி செய்தார். மன்னர் சரபோஜியின் பிறந்தநாள் விழாக்காணும் இந்நாளில் சரபோஜியின் புகழைக்கூறும் சில செய்திகளை இங்குக் காண்போம்.

மன்னர் சிறந்த முறையில் அரசாட்சியெய்து அறப் பணியும், கலைப் பணியும் செய்தார். மக்களின் தேவை அறிந்து கல்வி, கலாச்சாரம், மருத்துவம் ஆகிய துறையிலும் சிறந்த சேவை செய்திருக்கிறார்.

அறப்பணி

சரபோஜி மன்னர் ஒரு சிறந்த சிவபக்தனாக விளங்கிச் சோழநாட்டில் அமைந்த சைவ, வைணவ ஆலயங்களைப் புதுப்பித்தும், புதிதாகக் கோவில்களைக் கட்டுவித்தும், தஞ்சை பிரகதீஸ்வரர் கோவிலில் புதிதாக விநாயகர், சண்டிகேசுவரர் ஆகிய தெய்வங்களுக்குச் சிறு கோவிலையும், மற்றும் சிறுசிறு தெய்வச் சிலைகளை வைத்தும், மன்னர் காசி தேசத்திற்குச் சென்றுவந்த பிறகு நூற்றி எட்டுச் சிவலிங்கங்களை ஸ்தாபித்தும் வழிபட்டார். மற்றும் கோவில்பூராவும் பிரகாரம் சுற்றித்தளம்போட்டும் மற்றமராமத்துப் பணிகளையும் செய்வித்தார். தன்போசல குலத்தார் வரலாற்றுப் பெருமையை உலகறியச் செய்ய எண்ணம்கொண்டு, பிரகதீஸ்வரர் கோவில் பிரகாரத்திற் பகுதியில் அமைந்த மன்ன பத்தின் துண்களிலும், வினாயகர் கோவில் சுவரிலும், படிகளிலும் மராத்தி மொழியில் வரலாற்றைக் கல்வெட்டாகச் செதுக்கவைத்திருக்கிறார். மேலும் மன்னர் கோவிலுக்குக் கொண்டயாகக் கொடுத்த அணிகலன்கள், பாத்திரங்கள், மற்றும் ரிஷப வாகனம் பற்றிய செய்தியினையும் ஆங்காங்கே கல்வெட்டாகச் செதுக்கவைத்திருக்கிறார். இவைகளைத்தவிரத் தஞ்சை

யிலும், மற்றும் தஞ்சைக்குச் சமீபம் அமைந்துள்ள ஊர்களில் உள்ள கோவில்களிலும், ஓரத்தநாடு, முக்தாம்பாவ், புரம் சத்திரம், சும்பகோணம் சங்கரமடம், புண்ணைநல்லூர் மாரியம்மன்கோவில் முதலியவைகளிலும் சிறு சிறு கல் வெட்டுக்கள், தான் செய்த தானதர்மங்கள் செய்திகளைக் கொண்டதாக அமைத்துக் கல்வெட்டாகச் செதுக்கி இருக்கிறார்.

இயல், இசை, நாடகம்

சரபோஜி மன்னர் அவையில் கற்றறிந்த பல புலவர்கள் அவங்கரித்து இயல் இசை நாடகம் மூன்று துறையிலும் இலக்கியம் படைத்திருக்கின்றனர். அதில் மன்னர் சரபோஜியைப் புகழ்ந்து கூறுகின்றவர். சரபோஜி மன்னரும் இலக்கியம் படைப்பதில் ஆர்வம் கொண்டவராக விளங்கினார்.

புலவர்கள் இயற்றிய நூல்கள்—

இலக்கியம் :

1. கோவிந்தகவி - இவர் புராண நூல்களை இயற்றுவதில் புலமை உடையவர். இவர் எழுதிய வைகாச மான்ரியம் என்றும் நூலில் மன்னரைப் புகழ்ந்து கூறும்போது 'அழகு பொருந்திய சோழ நாட்டில் காவேரி ஆற்றின் தென்பகுதியில் அமைந்த தஞ்சபுரியில் சரபோஜி மன்னர் வாழ்ந்து வருகிறார். மன்னர் கங்கைக் கரைக்குச் சென்று நீராடினார். இவர் மிகுந்த சிவபக்தி உடையவர். பேசுவதிலும், பழகுவதிலும் நிதானப்போக்கு உடையவர், எனக் கூறுகிறார்.

2. விருபாட்சகவி - இவரும் புராண நூல்களைப் படைப்பதில் திறமைஉள்ளவர். சரபோஜி மன்னரைப் புகழ்ந்து கூறும்போது, 'மன்னர் சிறந்த சிவபக்தர். இவர் பல சிவ, வைஷ்ணவ கோவில்களைப் புதுப்பித்துள்ளார்.

பெற்றோர்களைப்போல் நட்டு மக்களைப் பேணிக் காக்கிறார். மக்கள் நல்ல கல்விபயில பல பள்ளிகளை நிறுவினார் ” எனக்கூறினார்.

இசை மற்றும் நாடகம்

சரபோஜி மன்னர் தஞ்சையில் பல கலைகளை வளர்க்கப் பெருமுயற்சி செய்தார். சங்கீதம், நாட்டியக் கலை சம்பந்தமாக வடமொழியில் உள்ள பல அரிய நூல்களை மராத்திப் புலவர்களைக்கொண்டு ஆராயச் செய்து நாட்டிய பத சாஹித்யங்களையும், நிருபணங்களையும் இயற்றிச் செய்தார். கலைநேர்கள் இந்நாட்டு இசைக் கருவிகளைக் கையாளுவதுடன், மேற்கத்தியநாட்டு இசைக் கருவிகளான வயலின், பியானோ, பாண்டு முதலான இசைக் கருவிகளையும் கையாளுவதற்குப் பயிற்சியினைக் கொடுக்க நம்நாட்டு, மேல்நாட்டு இசைப்பள்ளிகளை அமைத்துப் பயிற்சி அளித்தார். மேல்நாட்டு இசைப் பாடல்கள் குறிப்புப் புத்தகங்களையும் வரவழைத்துக் கொடுத்தார்.

நாடகம்

மன்னர் அவையில் அலங்கரித்த பாங்கநாதகவி என்னும் மராத்திப் புலவர் நாடக நூலை இயற்றுவதில் சிறந்துவிளங்கினார். இவர் கணேச விஜயம், கணோலீலார்ணவம் ஆகிய நாடக நூலை எழுதியிருக்கிறார். சரபோஜியின் பெயரில் காணும் ராதாகிருஷ்ண விலாஸம், மோஹினி மகேச பரிணயம் முதலான நாடகநூல்களும் இந்தப் புலவரே மன்னருக்காக எழுதியிருக்கிறார் எனக் கொள்ளலாம். இப்புலவர் எழுதிய நாடக நூல்களில் சரபோஜியைப் புகழ்ந்து கூறுகிறார். சரபோஜி போசல குலம் என்றும் சந்திரனுக்கு ஒளியைப் போன்றவர். நாட்டு மக்களை அன்புடன் காத்து வருபவர் - கணேச விஜயம். போசல குலத்திற்குப் பாற்கடலைப்போல் துய்மை

யானவர், சந்திரனைப்போன்று குளுமையானவர், ஸ்தூரிய
மானர், உதாரகுணம் உள்ளவர். பணிவானவர், நந்தனார்
பொருந்தியவர் - கணேசலீலார்ணவம். மன்னர் ஏழைகள்
மனம் மகிழ்ச்சி அடையும்விதத்தில் செல்வத்தை வாரி
வழங்கும் குணநலம் கொண்டவர், சந்திரமும் காவியம் இயற்
றுவதில் புலமை பெற்றவர் - கங்கா விஸ்வேஸ்வர பரிணய
நாடகம். இவ்வாறு புகழ்ந்து கூறியிருக்கிறார்.

மொழிப் பயிற்சி

சரபோஜி தன் பெருமுயற்சியால் இந்திய மொழி
களுடன் வெளிநாட்டவர்கள் மொழியான ஆங்கிலம்,
பிரஞ்சு முதலிய மொழிகள் கற்கவும் பள்ளிகளை நிறுவி
னார். வடமொழி, தமிழ், மராத்தி, ஆங்கிலம், பிரஞ்சு
மொழிகளை மாணவர்கள் கற்கப் பள்ளிகளை ஏற்படுத்தித்
தகுந்த ஆசிரியர்களை அமர்த்தியும், பள்ளியில் பயிலும்
மாணவர்கள் தங்க விடுதியும், உணவு வழங்கவும் ஏற்பாடு
செய்தார். இதனால் மாணவர்கள் பலமொழிகள் கற்க
முடிந்தது. இவர் ஏற்படுத்திய இப்பள்ளி 'நவ வித்யா
கலாநிதி சாலா' என்ற பெயருடன் வழங்கப்பட்டது.
இப்பள்ளியில் பயின்ற மாணவர்கள் பிற்காலத்தில் சிறந்து
விளங்கிப் பல நூல்களை எழுதி அதில் சரபோஜிமன்னரைப்
புகழ்ந்து போற்றியிருக்கின்றனர்.

நூல்கள் சேகரிப்பு

சரபோஜி அரிய வெளிநாட்டு மொழிப் புத்தகங்
களைச் சேகரித்தார். ஆங்கிலம், பிரஞ்சு, லத்தீன், ஜர்மன்,
கிரேக்க மொழிகளில் உள்ள நூல்கள் பலவற்றைச் சேக
ரித்து தன் நூலகத்தில் சேகரித்துவைத்தார். மேலும், பல
அரிய படத்தொகுப்புகளையும், விந்ஞானம், கலாச்சாரம்,
வரலாறு, பூகோளம், நாவல இயல், வைத்தியம் போன்ற
பிரிவில் உள்ள பல நூல்களையும் சேகரித்து வைத்துள்ளார்.

நூல்களை அச்சச் செய்தல்

சரபோஜி மன்னர் பல அரிய நூல்களைப் பாதுகாத்துவைத்து மக்களுக்குப் பயன்படும்விதத்தில் தன் அரண்மனையில் வெளிநாட்டவர் உதவியுடன் ஒருகல் அச்சக் கூடத்தை நிறுவினார் அதற்கு 'நவவித்யா கலாநிதி வர்ணயந்தர சாலா' என்று பெயர் வைத்தார். அங்குச் சிறந்த கல்விமானான 'குப்பாக்ய பட்டர்' என்பவரை நிர்வாகியாக நியமித்தார். அவ்வச்சக் கூடத்தில் அச்ச செய்யப்பட்ட நூல்கள் வடமொழியில் முக்தாவளி, அமர கோசம், குமாரசம்பவம், தர்க்க சங்கிரஹம், காரிகாவளி ஆகியவையும், மராத்தி மொழியில் மராத்தியப் புலவர் ஸ்ரீ ஏசநாதர் எழுதிய 'பாவார்த்த ராமாயணம்' யுத்த காண்டத்தையும் அச்சுச் செய்தார். இவையாவும் தேவநாகரி எழுத்தில் அச்சச் செய்த நூல்களாகும்.

வர்ண சித்திரக்கலை :

சரபோஜி மன்னர் சரசுவதி மகால் நூலகத்தில் உள்ள பல அரிய சுவடிகளை அவ்வவ்மொழிகளில் உள்ள நூல்களைப் படிவம் எடுக்கச் செய்தார். காகிதச் சுவடிகளின் மேல் முதல் பக்கத்தின் தலைப்பில் பல அரிய வர்ண வேலைப்பாடுகளுடன் பெயர் வர்ணக் கலையுடனும், அந்தந்த நூல்களின் செய்திகளுக்கு ஏற்பப் புராண, இராமாயண, பாரத, பாகவத முதலானவைகளில் உள்ள சிறு சிறு நிகழ்ச்சிகளை வர்ணச் சித்திரத்தில் வடிவமைத்து எழுதச் செய்தார். அதேபோன்று வர்ணச் சித்திரங்கள் மரப்பலகைகளிலும் காணப்படுகின்றன. மராத்தி நூல்களின்மீது வேதாந்தம், புராணம், இராமாயண, பாரத, பாகவத சுவடிகளிலும், மற்றும் சுஜ சாஸ்திரம், அஸ்வ சாஸ்திரம், பட்சி சாத்திரம் ஆகிய நூல்களிலும் வர்ணச் சித்திரங்கள் வரையப்பட்டன. மேலும் மன்னர் சரபோஜி காசிக்குச் சென்றபோது தான் கங்கைக்கரையில் கண்ட புனித நீராடல் குறையைச் சித்திரமாக வடிவமைத்து, தன் நூலகத்தில் சேகரித்துவைத்தார். அதுபோலவே பாரத

கலாச்சாரம், இலக்கியம், வரலாறு, செய்திகள், சான்றோர்கள், இசைக் கலைஞர்கள், மன்னர்கள் உருவங்கள் ஆகியவற்றையும் வர்ணச் சித்திரத்தில் வடிவமைத்து வைத்துச் சித்திரக் கலையில் தனக்குள்ளே ஆர்வத்தை வெளிப்படுத்தி இருக்கிறார்.

நூல்களைப் பாதுகாத்தல்

சரபோஜி மன்னர் நூலகத்தில் உள்ள ஹைந்திவாடி மற்றும் காகிதச்சுவடி நூல்களைப் படிவம் எடுத்துப் பாதுகாக்க வழிசெய்திருக்கிறார். சில மராத்தி நூல்கள் அவ்வாறு படிவம் எடுக்கப்பட்டுள்ளன. மாதவஸ்வாமி களின் இராமாயண உத்திரகாண்டம் 157 பக்கம்கொண்ட நூல், சரபோஜி மன்னர் உத்தரவின் பேரில் நரசிம் ஹபூர்கர் சாமி என்பவர் படிவம் எடுத்திருக்கிறார். இவர் எழுதிய காகிதம் ஆங்கில அச்சால் செய்யப்பட்டு வழங்கப்பட்டது. அவைகளில் கி. பி. 1801 முதல் 1830 வரையில் ஆண்டுகள் குறிக்கப்பட்டிருக்கின்றன. மன்னரின் உத்தரவின் பேரில் ஸ்ராவண மகாத்ரியம் என்னும் புராண நூல் கி. பி. 1827-ல் பிரதி செய்யப்பட்டது. ராமசாமி மோஹிதேயின் விஷ்ணு புராணம் மூன்றாவது அம்சம் முத்திபுஜங்காச்சாரியார் கி. பி. 1827-ல் பிரதிசெய்திருக்கிறார்.

நூல்கள் அன்பளிப்பு

சரபோஜி மன்னர், தன் மாப்பிள்ளை ராமசாமி மோஹிதே அவர்களுக்குத் திருமணத்தின்போது சீராக நூலை அன்பளிப்புச் செய்திருக்கிறார். ஸ்ரீ மாதவஸ்வாமி யின் பாரதம் மராத்தி வையெழுத்துப்பிரதி நூல் ஒன்று தாரண வரலும் 1821-ல் 1808 பக்கம்கொண்டவை சீராகக் கொடுத்தார். அது எப்படி இருந்ததெனில் ஜனக மகாராஜா தன் மாப்பிள்ளைக்கு (ஸ்ரீராமனுக்கு) சீராக யானை, குதிரை, காலாட்படை மற்றும் தேர்ப்படை எவ்வாறு கொடுத்தாரோ அதுபோலவே இது இருந்தது என நூலைப் பிரதிசெய்தவர் கூறுகிறார். இந்தப்

பாரதம் முழுவுதும் பல அத்யாயங்களாகப் பிரிக்கப்பட்டுப் பிரதி செய்யப்பட்டு வெவ்வேறு புலவர்கள் எழுதியிருக்கிறார்கள். மேலும் ஒவ்வொரு அத்தியாயத்தின்மீதும் முதல் பக்கத்தில் அந்தந்த அத்தியாயத்தின் ஏற்பு நிகழ்ச்சிகளை வர்ணச் சித்திரமாகத் தீட்டப்பட்டு வெகுநேர்த்தியாகக் காணப்படுகின்றன. இங்கு அத்தியாயம் எழுதிய எழுத்தாளர்கள் பெயர்களும், அத்தியாயத்தின்மீது காணப்படும் வர்ணச் சித்திரங்கள் விவரத்தினைக் கீழே காண்போம்.

நூல்களைப் பிரதிசய்த எழுத்தாளர்கள்

முத்திபுஜங்காச் சாரியார், நாகோஜிவாசுதேவ இங்களேகர், சுப்பையா, அண்ணாச்சாரி, மகாதேவராவ் மஹாடிக், கானடா போத்தார், ராமசாமி சூர்யவம்சி, கோவிந்தசாமி சூர்யவம்சி, நாகோஜி விஸ்வநாத இங்களே, குண்டம் பட், ராம பட், அவதூத முதலிய எழுத்தாளர்கள்.

வர்ணச் சித்திரமும், வரலாறும்

பாரதம் - நூல் ஆசிரியர் ஸ்ரீ மாதவஸ்வாமிகள் :

1. ஆதிபர்வம் -- பாண்டவர்களும், அரக்குமானிகையும்,
2. சபாபர்வம் -- ஸ்ரீகிருஷ்ணர், பாண்டவர்கள், துரியோதனனின் கர்வபங்கம், சூதாடும் காட்சி.
3. வனபர்வம் -- அர்ஜுனனுக்குப் பாசுபதாஸ்திரம் வழங்குதல், திரௌபதிக்கு அக்ஷயபாத்திரம் வழங்குதல்.
4. விராடபர்வம் - கீசகன்வதம், உத்ராபிமன்யு விவாஹம்.
5. உத்யோகபர்வம் -- சனஸ்துஜாதன் திருதிராட்டினனுக்குப் போதா மற்றும் கிருஷ்ண சிஷ்டாயி.
6. பீஷ்ம பர்வம் -- சஞ்ஜயன், திருதிராட்டினன், ஸ்ரீ கிருஷ்ணன், பாண்டவர், பீஷ்மர், கௌரவ - பாண்டவ சேனை, மற்றும் கீதைஉபதேசம், ஸ்ரீகிருஷ்ணன் பீஷ்மர்மீது அக்கராயுதத்தை விடுதல்.

7. துரோணபர்வம் — துஷ்டதும்னுவும் அபிமன்யு
லக்ஷ்மணன் சண்டை.
8. கர்ண பர்வம் — கர்ணன் அர்ஜுனன் சண்டை.
9. சல்யபர்வம் — தருமர் சல்யர் சண்டை.
10. கதாபர்வம் — காந்தாரி, துரியோதனன், பீம துரியோ
தனன் சண்டை.
11. செளப்திகபர்வம் — அஸ்வத்தாமா, கிருதவர்மர்
கிருபாச்சாரியார், துரியோதனன் முதலானோர்
கூட்டம்.
12. ஸ்ரீபர்வம் — காந்தாரி, திருதிராட்டினன் இருப்பு
பீமன் சிலையைக் கட்டி அணைத்தல்.
13. விசோக பர்வம் — திருகராட்டினனுக்கு விதுரர்
வேதாந்தம் உபதேசம் செய்தல். வியாசர் சமாதா
னம் செய்தல்.
14. சாந்தி பர்வம் — ஸ்ரீகிருஷ்ணர், வியாசர், நாரதர்,
சாதல்பி, பீஷ்மர், தர்மோபதேசம் மற்றும் தர்ம
ராஜனுக்குப் பட்டாபிஷேகம், சந்துருஷ்யன்,
பரத்துவாஜர், விஸ்வாமித்திரர் உரையாடல், வசிஷ்
டர், நாரதர், மற்றும் ஸ்வேதநாராயணர் இவர்
களுடன் உரையாடல்.
15. அனுசாசன பர்வம் — கருடன் கையில் அமிருதகலசம்,
பீஷ்மர் பாண்டவர்களை ஸ்ரீகிருஷ்ணரிடம் ஒப்பு
வித்தல்.
16. அஸ்வமேத யாகம் — சித்திரங்கள் இல்லை.
17. ஆஸ்ரம பர்வம் — திருதிராட்டர்கள் வனத்திற்குச்
செல்ல அனுமதி பெறல் முதலியவை.
18. மௌசலபர்வம் — ஸ்ரீகிருஷ்ணர் மைந்தன் சாம்ப
னுக்கு முனிவர் சாபமிடல், மற்றும் வஜ்ரனுக்குப்
பட்டாபிஷேகம்.

19. மகாபிரஸ்தபர்வம் — திரௌபதியுடன் பாண்டவர்
கள் மற்றும் பரீக்ஷித்மன்னர் பட்டாபிஷேகம்.
20. சுவர்காரோகணபர்வம் — தருமர் துரியோதனனை
நிந்தித்தல், பாண்டவர்கள் சுவர்க்கம் செல்லுதல்.

திவ்யதேச யாத்திரை

சரபோஜி மன்னர் புனித சிவ - வைணவ தலங்களுக்கு யாத்திரை செய்தார். காசிக்குச்சென்று புனித கங்கையில் நீராடி விஸ்வநாதரை வணங்கினார். வழியில் பல தலங்களுக்குச்சென்று பார்த்துவந்தார். ஸ்ரீரங்கம், திருவாணைக்காவல், ராமேஸ்வரம் போன்ற தலங்களுக்கும் சென்று தரிசனம் செய்துவந்தார். தான் செய்து வந்த யாத்திரையைத் துண்டித்துவிட்டு, உட்கே கோலிந் பாச்சாரி யார் இவர்களைக்கொண்டு, திரிஸ்தலியாத்திரை மற்றும் லாவணி என்ற நூலை எழுதச் செய்கார். இவ்வாறாக சரபோஜி மன்னர் பல புகழ்மிக்க செயற்பெரிய செயலைச் செய்து, தன் புகழை என்றென்றும் நிலைநிறுப்ப செய்தார். தான்தோன்றிய போசலகுலத்திற்கும், தன் நாட்டிற்கும் பெருமை தேடித்தந்து, 'தான் ஒரு சிறந்த கலைவேந்தன்' என்னும் சிறப்பினைப் பெற்றுப் பெரும்புகழ்பெற்றார்.

இந்தக் கட்டுரை எழுதத் துணைபுரிந்த நூல்கள் :—

மராத்திச் சுவடி காட்லாக் தொகுப்பு 1 -- 4.

மன்னர் சரபோஜி பிறந்தநாள் மலர் 1989.

நூலகப் பருவ இதழ் Vol No. 30.

Serfoji's Printing Press

First Press with Devanagari Type
in Southern India was started in 1805 A. D.

194

THE INDIAN ANTIQUARY

JUNE 7, 1872

AN EARLY SANSKRIT PRESS AS YET UNNOTICED BY BIBLIOGRAPHERS

It is strange that the earliest editions of a number of Sanskrit books should never as yet have been described though they were printed in a large town of Southern India, and in a part where Europeans have always been numerous. The first press with Devanagari type, in Southern India, was started about 1805, at Tanjore, by Raja Sarabhoji (Serboji) the well-known pupil of the great German Missionary Swartz. His object was to print the books required for the elementary Sanskrit and Maratha Schools he had established in the Tanjore district. A small hand press (still in the Tanjore Palace) and a fount of Devanagari type were procured, probably from Madras, and this little office received the rather magniloquent name of Navavidyakalanidhi. The Superintendent was a Brahman named Kuppa Bhatta. The first production of the press seems to have been a Sanskrit - Maratha Panchanga or Almanac, which was continued for several years, till superseded by those of the Bombay lithographic presses. In 1808 (year vibhava) was printed an edition of the Raghuvamca, the 19 sargas of text complete, 97 pp. 8vo. The verses are numbered, and there are two short

perpendicular lines after each half verse. In other respects it is printed like native MSS. This is the earliest edition of this poem by several years; the Calcutta edition (Gildemeister, No. 224) and Stenzler's were both published in 1832. In 1811 was printed on 8 pp. (transv), an edition of the Tarkasangraha. The copy of this which I have seen is ruled with borders in red ink, and the close of each sentence has been marked in the same way by hand, a vacant space having been left by the compositor for this purpose. On the first page are two rude cuts of Ganesa and Siva. In the same year also was printed an edition of Annann Bhatta's Comment on the Tarkasangraha, similar to that of the text, oblong 22 pp. In 1812 was printed an edition of the Bhashaparichchheda (Karikavali), by Panchanana Bhatta, oblong 10 pp. In 1813 (year Srimukha) appeared an edition of the complete text of Maghas Sisupala badha, 8 vo. 106 pp. In 1814 the Kumarachampu, attributed to Sarabhoji himself, but really composed by one of his Pandits, was printed, 25 pp. transv. Two editions of the Amarakosha (one in 8 vo. and the other in folio) were also early finished; of the dates I am uncertain, as I have only seen imperfect copies. An edition of the Muktavali (a comment on the Bhashaparichchheda) was also begun, but only 45½ pp. (transv) were finished. Among the Maratha publications of this press is a translation of Aesop's fables, with rude cuts, in 12 mo. The type is very good and clear; each letter is however separated, as in many MSS. All the copies I have seen are printed on European hand-made paper. The texts are tolerably correct, in some copies errors have been corrected by hand

(Courtesy : *Indian Antiquary*, By Jas Burgess vol. 1 1872)

Samartha Ramadas Mutts in Tanjore

T. N. BHIMA RAO GOSWAMI

(Late) Mathadhipathi, JHOLI RAMGOSWAMI MATH, Tanjore
(Retd. Principal of Govt. College, Kumbakonam)

The Samartha Ramadas Maths in Tanjore are :

1. Sri Bhimaraja Goswami Math, South of Samandankulam,
2. Sri Jholiram Goswami Math, Ellaiaimman Koil Street,
3. Sri Govindabalaswami Math, Sakhanaig Street, with a subsidiary known as Sri Mukundaswami Mutt, Karandai
4. Sri Annaji Bava Math, South Main Street,
5. Sri Sethu Bava Math, East Main Street,
6. Sri Bhima Rao Math, South Main Street,
7. Sri Bhimadas Math of East Main Street.

It is well known that Sri Samartha Ramadas Swami was the Guru and adviser of Chatrapathi Sri Sivaji Maharaj who established the Mahratta Empire¹ and saved Hindu Dharma and India from ruin. Sri Ramadas Swami realized that spirituality and practical life had to go hand in hand and so generally favoured "grihas-thasrama" for his disciples. The Maths established by him propagate, and perpetuate his work and teachings. Till about the turn of the century they were also centres

of learning on a modest scale, and had good Libraries. The Matadhipathis generally speaking, are grihasthas.

When Sri Samarthā visited Tanjore, he was requested by its ruler Venkoji to stay permanently there. However, Sri Samarthā could not comply, and promised to send a few chosen disciples to do so. Among such who came down to Tanjore, were Sri Bhikkaji Bava Sahapurkar, Mauni Bava, and Raghavadas. The former, known as Bhimaraja Swami, established his Math (No. 1, above) in 1677 A D. Sri Mauni Bava founded the Meru Swami Math at Mannargudi, and Sri Raghavadas organised another at Konnur, a village near Mariamman Koil, East of Tanjore.

Tanjore was the capital of the Mahratta kingdom in the south and was thickly populated with Maharashtrians. As one math was found insufficient to cater to the needs of so many, in due course the Maths No. 2, 3 and 4 were established under the chosen disciples of Sri Bhimaraja Swami.

The Mathadhipathis are grihasthas and the principle of primogeniture prevails in the matter of succession. Every successor to the Adhishtanapitam must go through a special ceremony of installation, in which other Matadhipathis are also present. He identifies all his interests with those of Sri Ramadas and does his duties as a humble and faithful servant, getting Biksha on particular occasions, doing Dasabodhaparayanam, Bhajan etc. Sri Rama Navami, Sri Samarthā Navami, and other sacred festivals are observed. As in course of time, the kings became only symbols, royal patronage ceased, and some maths had no properties or source of income at all, the heads have to earn for themselves and the math by service, and maintain the traditions as of old.

Murthis of Sri Rama, Sita, Anjaneya, Sri Rama Yantra etc are worshipped daily in the Maths. There are manuscript copies of Sri Dasabodha, works of Sri Ramadas, Jholi, Jhanda, Kaphni, Mekkala, Kubadi, Padukas etc. The portraits of the Guru Parampara are also there.

Sri Bhimaraj Swami was a real renunciate and didn't care for power of pelf. When the king desired (on mischievous advice) that the swami should come to the palace to initiate him (king), the swami sent a fitting reply "The thirsty cow should go to the tank - the tank cannot come to the cow." The king was enraged and his courtiers got another Sadhu, Sethu Bava by name (a follower of Meruswami Math of Mannargudi referred to earlier) to come and give initiation. The king created and richly endowed a Math for him and made him "Raja Guru" (Math No. 5 in the list).

The desirelessness and devotion of Sri Bhimaraj Swami was tested by the ill-advised king again. Wanting to trouble and humiliate the Swami, the king went to the Math and asked the Swami whether the Rama Pooja Mantap could move forward! The Swami, for whom Rama was everything in life, sung a soul stirring song — and lo! the Mantap moved forward: The king was filled with shame and remorse and begged to be forgiven.

One of the disciples of the Swami doing Samadhi Pooja, established the Math at No. 6

Later, a Ramadasai saint from the North, came to Tanjore and won followers by his spirituality and conduct. Math No. 7 was established by him, with the patronage of the then Ranee.

As mentioned earlier, all these Maths conduct the Pooja, Bhajan, festivals etc on the pattern of Sri Samartha

Samparadaya. Harikathas are performed by the matadhipathis on occasions like Sri Rama Navami, Sri Anjaneya Jayanthi, Sri Gokulashtami, Sri Das Navami etc

Many of the Mathadhipathis were experts in vocal and instrumental music and encouraged artists. It is said that the founder of Math No. 4 could sing so sweetly that even animals like the fleet footed deer would stand spell bound. Sri Ramachandra Goswami (of Math No. 2) has composed many "sakis", "dindis", "lavanis", "padas" etc. and has also composed works.

These Institutions were mainly maintained by Royal patronage and contributions from followers. In modern times, as already mentioned, the head of these Institutions have mostly to earn by service, while preserving the traditions. These Maths deserve to be preserved if the Maharashtrian culture is not to be lost in the South.

[*Editor's Note* : The above article was written some 35 years ago. The Maths are being maintained and conducted as indicated above. The Idols of Math No. 5 are now in Mannargudi, Thanjavur District, Tamilnadu.]

(Courtesy : 1990 Souvenir of Maharashtra Samaj, Tanjore)

“ கலைவேந்தன்

சரபோஜி வாழ்க ! ”

நாவலர் சி. அரசாமினார்

“ கலைவேந்தன் சரபோஜி என்றும் வாழ்க ! ”

காலத்தை வென்றபுகழ் நின்று வாழ்க !
மலைபோன்ற அசையாத தோற்றம் மிக்கான் ;
மகளிர்களைக் கவர்கின்ற அழகு மிக்கான் ;
பலமதமும் பலமொழியும் அறிந்த மேலோன்
பாரினிலே இவர்போல மன்னர் உண்டோ ?
சிலைகாணும் போடுதல்லாம் பெருமை தோன்றும்
சிதையாத பெருநாட்டை அன்றே கண்டான் !

அஞ்சுவ தஞ்சுவான் கலையின் வேந்தன் ;
ஆருயிரைப் பேணுவான் அன்பு காட்டி ;
கொஞ்சமெழில் கலையாவும் குவித்து வைத்தான்.
கோதான பகை, நோயை மாற்றி வைத்தான்.
கெஞ்சுவதும் மிஞ்சுவதும் வாழ்வில் உண்டே.
கேடான எச்செயலும் செய்தல் இல்லை
தஞ்சைநகர் புகழோடு என்றும் வாழ்க
கவின்மாடம் நூலகமும் கவினை வைத்தான்.

பெருமன்னர் செங்கோலாய் ஆண்ட துண்டு
 பேரறமும் பெருப்போரும் செய்த துண்டாம்;
 வருமானம் பெருமானம் நிலைத்து நிற்க
 வளமனைத்தும் அழிவிற்கே சேர்த்த துண்டாம்
 சிறுமன்னர் சரபோஜி ஆட்சிக் காலம்
 சிறிதாக இருந்தாலும், கலையின் கூட்டம்
 ஒருகோடி பலகோடி ஆண்டு வாழும்
 உயர்கலையின் நல்தீயம் சாக வநிகரம் !

ஆங்கிலத்தை வெறுத்ததில்லை அந்த வேந்தன்
 அருந்தமிறைச் சிதைத்ததில்லை எந்த நாளும்
 மாந்தருக்குப் பேசும்மொழி பலவே யாகும்
 மராட்டி குசராத்தி சமசுக் கிதும்
 வேந்தனவன் ஆதலினால் யாவும் காத்தான்
 வேற்றுமையில் ஒற்றுமையை நிலைக்கச் செய்தான்
 சாந்துணையும் "கலைகலை" என்றுயிர்த்து வந்தான்
 கவைத்தகலை அத்தகையதும் நிலைக்க வைத்தான் !

ஆதலினால் அவன்கலையின் வேந்த னானான் !
 அம்பேக்கார் நேருரிடம் மறைமலை யடிகளார்
 காதலினால் தொகுத்துவைத்த நூல்கள் யாவும்
 கன்னிமேரா நூலகமாய் வளர்ந்த தன்றே,
 மாதர்களுக் கணிகலன்கள் மகிழ்வு ஊட்டும்;
 மன்னருக்கு வேலாண்மை வெற்றி யூட்டும்;
 போதகரோ அறிவூட்டும் செயலே செய்வார்;
 பொது நலத்தின் இமயநாதன் கவரிக் கூட்டம்.

தஞ்சையிலே மாமன்னன் இராச ராஜன்
 தரணிபுகழ் பெருங்கோயில் நாட்டி வைத்தான்
 நஞ்சையிலே கனிவளரக் கரிகால் வேந்தன்
 நன்முறைபில் கல்லணையைக் கட்டி வைத்தான்
 மிஞ்சுகழ் சரபோஜி கவர் சாலை
 மேன்மைதரு நன்மாதம் வண்ண இல்லம்
 தஞ்சதலும் கொள்ளாமல் கலையின் கூட்டம்
 கொண்டுவைத்தான் கன்னிமகிழ் கொள்வம் வாரி !

The Maratha Rajas of Thanjavur

T. B. NAGARAJAN, IAAS (Retd.)

Former Additional Deputy Controller and Auditor General

Right from the dim past the Kaveri Delta has been the seat of a glorious civilization - in the truest sense of that word: Geologically, the Southern portion of our country is very very ancient and once formed part of the (now lost) continent of Lemuria. The association of சிர்காழி-தோணியப்பர் with the "Great Deluge" bears testimony to the geological age of the delta. The City of Tanjore is mentioned in the puranas as associated with கஞ்ஜன் and is also sometimes mentioned in connection with Kubera. All these bear witness to the antiquity of the city.

The delta has been well blessed by Nature with very fertile soil - பொன் விளையும் பூமி. This coupled with strong and cultured Kings and chieftains, enabled its people to cultivate arts and letters to a very high level of excellence. This land and its culture could very well be thought of as "Mother Kaveri's Gift".

Coming to recorded history, one finds that Karikala Cholan is the first Chola King who ruled Tanjore (50 A.D. - 95). He was the greatest of the Sangam Age Cholas and was a General, Statesman and Engineer non-pareil.

Later, Vijayalaya Cholan (850-871) wrested Tanjore from his enemies, and his descendants ruled till 1279. Raja Raja the Great is the best known among them, closely followed in fame by his son Rajendra. Raja Raja it was, who built the World famous Big Temple - a colossal monument - and endowed it munificently.

After 1279, sundry chieftains styling themselves "Cholas" were in rule, and later the Vijayanagar Empire annexed Cholamandalam. Emperor Achyuta nominated Sevappa Nayak to rule Tanjore (1532-1560) and he founded the Tanjore Nayak dynasty. The great Govinda Dikshitar was patronized by Nayaks. The last of the dynasty was Vijayaraghava (1634-1673). He was pleasure loving and weak as administrator, and was killed (along with his son) in battle by Chokcanatha Nayak of Madura.

At the critical juncture, (a juncture that sowed the seeds of Maratha rule in Tanjore) Ekoji was sent by the Bijapur Sultan to fight Chokcanatha. Ekoji easily defeated the Nayak in the battle of Ayyampettai, and after waiting and watching for sometime, easily ascended the throne of Tanjore in 1676, founding the Maratha dynasty which rule was to last upto 1855.

Ekoji alias Venkoji was the son of Shaji and step brother of Shivaji the Great. He was very wise, valiant, learned and devout. Though he distrusted his brother Shivaji and would not agree to some of the latter's plans, he did his best here and ruled extremely well and wisely. Though he was locked in combat with inimical Madura and Mysore armies, he found time to reorganize his administration, establish peace and order in his own kingdom, and made it extremely prosperous in trade and agriculture. He was a keen lover of and patron of arts & letters. One Sivarama Kavi was his contemporary. Venkoji also got a Ramadas Mutt (பெரியமடம் சாமந்தரங்குளம்) established in Tanjore by inviting Sri Bhima Rao Swami direct disciple of Sri Samartha Ramadas. He was also capable of detachment, and could get over the desire to "hang on to power", something unknown now-a-days, and allowed his sons to run the kingdom, only guiding and advising them when necessary.

The notable trait of Venkoji and his followers - as also of his successors and their followers - was that they never, attempted to thrust their ways of living and thinking on the "conquered" people. They wisely and freely mixed with existing culture and patronized it. This in its turn, made the people love them and not look upon them as "intolerable aliens" This happily led to the people absorbing the best in the Marathi, culture - eg. Karikatha - Lavani etc.

Shahji ruled from 1684-1711. He was a person of extra-ordinary, multifaceted talents. He freed his cousin Rajaram (of Poona) who was a virtual prisoner in Gingee. He scouted for talents and patronized men of arts and letters. He took special steps to provide medical and educational facilities, and had a large veterinary hospital at திருவாரூர். He was also known as Abhinava Bhoja. Many tamil dramas (கதை) of his reign exist. The noted saint-poet ஸ்ரீதர ஜயவாள் has praised this king. Ramabhadra Dikshitar is another well known author of his regin.

Serfoji I (1711-29) and Tukkoji (1729-35) continued this glorious tradition. Ekoji II (1735-37) ruled only for about a year and there was a dark period on account of claims and counter claims. Then came Pratapsingh (1739-63)-a really great ruler. It was he who imprisoned Chandasahib, and built the Sri Rama Temple in West Main Street. After Thulajaji (1763-87) and Amarsingh (1787-98) came Serfoji II (1798-1832), who has world-wide fame on account of his library. The last king Shivaji (1833-1855) was his son. His adopted son Rajaram was later declared as 'Prince' a mere title.

All the Maratha rulers (except perhaps during the very short troubled interval mentioned) were highly learned, well informed, Catholic in outlook, devout and patronized men of learning and skill.

Ramabhadra Dikshitar (referred to earlier) was an intellectual giant adept in all “darsanas”, expert in music, and was known as “modern Patanjali”. He was a native of கள்ளக்குறிச்சம் near Kumbakonam. Bhaskara Dikshitar is another bright star in the firmament. Ghanashyama Pandita's whole family were scholars. His wives Sundari and Kamala were very learned. Periappa Kavi was another luminary. The list of savants is very long indeed and they covered all subjects – philosophy, religion, music, logic, puranas, dance, medicine, erotics etc. etc. – and in different languages like Tamil, Marathi, Sanskrit, Telugu. This gives an idea of how arts and culture flourished under the Maratha Rulers.

The work “Advaita Kirtana” mentions that, Shahji was the follower of one Purnabrahmananda and became a yogi in his later life (somewhat like Venkoji before him).

The Rulers encouraged active sports like boxing, wrestling, horse riding, elephant riding etc. The paintings in the Durbar hall depict wrestlers in action.

Lavani Venkata Rao who achieved the enviable task of composing one song in all the 72 ragas was a physical culture expert - ie. he excelled both in music and in sports. It may be mentioned as a matter of interest, that Maha Vaidyanatha Sivam set the above song to music and sang it himself in the Durbar (Later he composed a 72 raga piece of his own on Sri Panchanadeeswara). Mridangam Narayanaswami Appa of the earlier generation was unequalled in his field-he was also a physical culture expert.

It was during the Maratha rule that Sri Sankaracharya Mutt H.Q. was shifted to Kumbakonam. Also, Sri Bangaru Kamakshi was shifted from Kanchi to the present temple in West Main street.

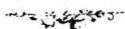
It might come as news to many, that the chief idols of worship in Sajjangad (Satara, Maharashtra) were specially cast in Tanjore and taken there. The artisan, had then, lost sight due to old age. But the great saint, Sri Samartha, restored his sight by Grace, so that, that particular artisan could cast the idols. Such was the skill of the Tanjore artisans and the patronage enjoyed by them.

By a series of (steam rolling) circumstances Serfoji II was practically relieved of almost all of administrative work. He used his leisure and wealth to collect manuscripts, books, art pieces, from all over the country (and World) and built up the World famous Saraswathi Mahal Library. He personally went through most of the books, as his marginal remarks reveal. He established a press in the Library. He also instituted a number of charities.

The number of manuscripts, in several languages, in the Library, is very large; and the descriptive catalogues themselves run into volumes. The process of editing and printing the manuscripts is going on continuously and may take several years.

There are huge collections of "Modi" manuscripts also - study of which would be of great help to research workers in history. And, so the list can go on.

When one thinks of Tanjore, two things instantly cross one's thought horizon, - first, the noble, glorious, mind-boggling structure of the Big Temple that could be seen from miles around - second, the amazing and inexhaustible Saraswathi Mahal library. The former is a tribute to the Cholas and the latter to the Marathas.

Verses of Homage composed on the Occasion of the
Celebration of the Birthday of Maharajah Serfoji

PENTAD ON SERFOJI

“AN OFFERING OF HOMAGE”

(English rendering by V. GOPALA IYENGAR, M. A.)

1. Other sculptors carve in stone
the mere semblance of Sarasvati,
But Sarabhendra, the wonderful sculptor
has moulded her real form with words of poesy.
2. ‘The kingdom of Letters surpasses all other kingdoms.
This splendid state confers unequalled fame.’
Thinking thus, Serfoji threw away his treasures
and established this, the Temple of Learning.
3. A distinct type of heroism shone forth
in you, Oh Sovereign !
Your glory lay in your ceaseless flow
of poetic utterance, as of the streams of Ganga,
Armed, in mind, with the glory of Poesy and Learning,
You have won harmless victories and faultless
4. Monarchs like Chandragupta may shine [fame.
with adorable traits;
Prophets like Sankara may dazzle
with unique and mighty intellect.
Inspired by thoughts of universal good, you have,
Oh Serfoji ! established this Temple of Books
And acquired a matchless fame
which challenges all description.
5. May the glorious name of Serfoji shine for ever !
May this *Mahal* remain resplendent for ever !
May those who direct, serve and use it prosper for
May Lord Siva, the giver of all good. [ever !
shine graciously for ever !

(Reprinted from Journal of T. M. S. S. M. Library Vol. XX No. 1)

மாமன்னர் சரபோஜியின் மொழி வளர்ச்சி

எஸ். இராஜலட்சுமி,

சம்ஸ்கிருத பண்டிதர்.

சரசுவதி மகால் நூலகர், தஞ்சாவூர்.

சரபோஜிந் திர பூபால குறவஞ்சியின் தலைவரான சத்ரபதிராஜஸ்ரீ-சரபோஜி, தஞ்சைமாநகரத்தை ஆண்ட மகாராஷ்டிர மன்னராவர். இவர் தஞ்சைபை அரசாண்ட காலம் கி. பி. 1799 முதல் கி. பி. 1832 வரையிலாகும்.

மன்னர் சரபோஜியின் கல்வித்திறனும், கலைவளர் பற்றும், பொதுப்பணி செய்தபாங்கும், பிறவும் வியப்புக் குரியன. உலகப் பிரசித்திபெற்ற சரசுவதி மகால் மூலம் இன்னும் தன் புகழை மணக்கச் செய்தவர் இம்மன்னர். சரபோஜியின் புகழ் பல கலைகளின் வாயிலாக நாம் இன்றும் அறிந்து மகிழ் முடிகிறது.

மன்னர் சரபோஜியின் ஆதரவில் சம்ஸ்கிருதம், மராத்தி, தமிழ் ஆகிய மொழிப்புவளர்கள் இயல், இசை, நாடகம் ஆகிய மூன்று துறைகளில் பலநூல்களை இயற்றி னார்கள். அந்நூல்களில் சரபோஜி மன்னரின் குணாதிச யங்களைப் புகழ்ந்து பாடியும், தங்கள் நூல்களில் அவர்தம் குணநலம், ஈகைத் தன்மை, புலவர்களை மதித்தல் ஆகிய செயல்களைப் புகழ்ந்தும் பல புலவர்கள் எழுதியிருக்கி னனர். அவற்றுள் ஸ்ரீனிவாசகவி என்பவர் வடமொழி ஸ்லோகத்தில் புகழ்ந்து பாடியது பின்வருமாறு :

श्रीमद्भोगलवंशजेन्द्रशरभक्षमाधीश चिन्तामणे

त्वत्कारुण्यकटाक्षलक्षणकला नृपूणचन्द्रोदयः ॥

चित्रं नैव कविन्द्रदंभ्यनिबिडध्वानापहारीति यत् ।

तच्चेतोऽब्जविकासमाकलयतीत्येतत्पर त्वद्भुजम् ॥

திருமிகு போசல வம்சத்தில் உதித்த சரப மன்னனே !
விரும்பியவற்றை அவிக்கும் சிந்தாமணியே ! தங்கள்
கருணை பொங்கும் கடைக்கண் பார்வையில் கலைகள்
நிரம்பிய சந்திரோதயம் ஏற்பட்டுள்ளது. இவ்வுதயம்
புலவர்களின் வறுமை எனும் காரிருளைப் போக்கியருளு
கிறது என்பதில் ஐயமும் உண்டோ ? இந்நிலவில் புலவர்
மக்களின் மனதெனும் குழதம் மலர்வதும் இயல்பு
தானே !

श्रीमद्भोगलवंशजेन्द्रनृपते त्वद्दानधारापयः

पारावारभवद्याशोवरशरच्चन्द्रं समुन्मीलति ।

विद्वद्दैन्यतमरसमस्नभगमद्भीतिारिचोमुहा

जातः सन्महिमाप्यहो कुवलयानंदोऽभवत्संततम् ॥

திருமிகு போசலவம்ச மன்னா ! தங்கள் கொடை
யெனும் பாற்கடலில் தோன்றிப் புகழ்கொண்ட சந்திரன்
ஒளிக்கிறான். புலவர்களின் வறுமை இருள் அனைத்தும்
தங்களிடம் பயந்தோடிய பகைவர்களின் மனக்குகையை
அல்லவா அடைந்துள்ளது. வானவெளியில் உலாவும்
சந்திரன் குவலய மலருக்கு மகிழ்வையளிப்பான். ஆனால்
இந்தத் தங்கள் கொடையினால் நிகழும் சந்திரோதயமோ
வளர்பிறை பெளர்ணமி போன்ற நிமித்தங்களை எதிர்
பாராமல் என்றுமே குவலயத்திற்கு மகிழ்வை (இவ்வுல
கிற்கு) அளிக்கிறது.

இவ்வாறு வடமொழி ஸ்லோகத்தால் கிருஷ்ண சாஸ்திரி, சக்ரவர்த்தி, ந்ருஸிம்ஹ சாஸ்திரி; முத்துசாமி தீட்சதர், வேங்கடேசசாஸ்திரி, ஸ்ரீனிவாசசுவாமி மற்றும் பல புலவர்கள் மன்னரைப் புகழ்ந்து பாடியுள்ளனர்.

காவிரிப்பாய்ச்சலால் வளம்கொழிக்கும் இந்நாட்டை ஆட்சிபுரிந்த மராத்திய மன்னர்கள் வேதம் வல்லார்க்கும், இசை வல்லார்க்கும், பிறருக்கும் நிலதானம் செய்துள்ளனர். வேதம் வல்ல பிராமணர்களுக்கு விடப்பட்ட நிலம் சுரோத்திரியம் என்று சொல்லப்படும்.

இசைப் புலவர்கள்

கனம் கிருஷ்ணய்யர், வீணை பெருமாளைய்யர், பல்லவி கோபாலய்யர், பூலோககந்தர்வ நாராயணசாமி ஐயர், தோடி சீதாராமையா, சங்கராபரணம் நரசய்யா, செளக்கம் சீனுவையர், வேங்கடராமய்யா, மெலட்டுர் வெங்கடராமசாஸ்திரிகள், அரங்கநாதசுவாமி, திருவிடை மருதூர் பிரதாபசிம்மன் முதலிய இசைப்புலவர்கள் இரண்டாம் சரபோஜி காலத்துப் பல இசைநூல்களையும், நாடகங்களையும் இயற்றியுள்ளனர். சரபோஜி மன்னர் காலத்தில் மும்மூர்த்திகள் வாழ்ந்து இசைத்தொண்டு புரிந்துள்ளார்கள். தியாகையர், சியாமா சாஸ்திரிகள், முத்துசாமிதீட்சதர் போன்றவர்களால்தான் கர்நாடக சங்கீத உருப்படிகள் ஏராளமாகக் கிடைத்துள்ளன.¹

வட மொழிப் புலவர்கள்

மன்னர் சரபோஜி சம்ஸ்கிருத மொழி வளர்வதற்காகப் பல மாணவர்களுக்கு நவ வித்யா கலாநிதிசாலாவில்

1. இரண்டாம் சரபோஜி காலத்து இசைப் புலவர்கள்.

-N. விசுவநாதன், சரசுவதிமகால் நூலக வெளியீடு எண் 283.

வேதமும், சாஸ்திரமும் பயில ஆவன் செய்தார். சாஸ்திர பாடங்களான தருக்கம், மீமாம்சா, வியாகரணம், காவியம், நாடகம், அலங்காரம் ஆகியவைகளும் கற்றுக்கொடுக்கவும் ஆவன் செய்துள்ளார். இவர் காலத்திலும் பல நூல்கள் எழுதப்பட்டன. ந்ருணிமமகவி, வாஞ்சேஸ்வரர் - II, யக்ஞேஸ்வர தீட்சிதர், வாசுதேவ தீட்சிதர் முதலியவர்கள் இவர் காலத்து வடமொழிப் புலவர்கள் ஆவர்.

வடமொழியில் சேகரிக்கப்பட்ட நூல்கள்

2இரண்டாம் சரபோஜி காலத்தில்தான் பல ஏட்டுச் சுவடிகள் சேகரிக்கப்பட்டன. சிவரகசியம் என்ற நூல் 1824-இல் விலைக்கு வாங்கிச் சேகரிக்கப்பட்டது. வேத சாலை சாமவேத ஆசிரியர் அண்ணாசாமி சிரௌதி வழி பூனாவிலிருந்த மஹாதேவபட் என்பவரிடம் இருந்து 100 சக்கரங்கள் அளித்துச் சாமவேதச் சுவடிகள் பெறப்பட்டன.

பாலா தீட்சதரிடமிருந்து 1828-இல் சிரௌத புத்தகங்கள் வாங்கப்பெற்றன. 1835-ல் இவரிடத்திருந்தே போதாயனாக்களி பாஷ்யம், கனகசபாகிருத சோடச சம்ஸ்காரம், அபரப்பிரயோகம் என்பவை உள்ள ஒலைச் சுவடிகள் 4 சக்கரம், 5 பணம் கொடுத்து வாங்கப்பெற்றன.

ரானோஜி, மகாலோஜி காட்கே என்பவர் தன் நாட்டுக்குச் சென்றவர் திரும்பிவருங்கால் சோதிட நூல்கள் வாங்கிவர ரூ. 200 கொடுக்கப்பட்டது. இது 1828-ல் நிகழ்ந்தது.

1829-இல் உடையார்பாளையத்தில் அப்பய்ய தீட்சதரின் புத்தகங்கள் கொண்டு வரப்பெற்றன.

படி எடுத்துச் சேகரித்த வடமொழி நூல்கள்

மேலும் சரஸ்வதி மகாலை வளர்த்தற்குரிய சிறந்த வழி பல புதிய ஏட்டுச் சுவடிகளைப் படியெடுத்தலும், பழுதடைந்த சுவடிகளைப் புதுப்பித்தலுமே என்பதை அறிந்த அரசர் பல மொழிகளிலுள்ள சுவடிகளை இடையூறின்றிப் பல மொழிகளில் வல்லவரை நியமித்துப் படியெடுக்கச் செய்தார். படியெடுத்தவர்கள் பலராதல் கடும் என்பதை 1827-இல் விலைக்கு வாங்கப்பெற்ற எழுத்தாணிகள் எண்ணிக்கையைப் பார்த்தும் அறியலாம்.

‘ராஜசாம்பாபுரம்’ அன்னசத்திரத்தில் இருந்து சரஸ்வதி மகாலுக்கு 501 எழுத்தாணிகட்குச் சக்கரம் 43 — 8 $\frac{3}{4}$ என்ற மோடி குறிப்பில் இருந்து அறியமுடிகிறது.

வேத புத்தகம் எழுத 1000 கிரந்தத்துக்கு ரூ. 1 $\frac{1}{2}$ வீதமும், யஜுர்வேதபாஷ்யம் கிரந்தலிபியில் 1000 கிரந்தம் எழுத ரூ. 3 வீதமும் அளிக்கப்பெற்றன. ஸ்கந்த புராணம் யுத்தகாண்டம் நாகரி லிபியில் 1829-இல் படியெடுக்கப்பட்டது.

பாகவதம், தசமஸ்கந்தம் வியாக்யானம் மட்டும் எழுதிய வகையில் கிரந்த எண்ணிக்கை 1862, 1000-க்கு ரூ. 2 வீதம் கொடுக்க உத்தரவு என்ற மோடிக் குறிப்பில் இருந்து அறிய முடிகிறது.

மொழிபெயர்த்த நூல்கள்

மராத்தி மொழிப் புலவர்களான விருபாட்ச கவியும், கோவிந்த கவியும் வடமொழியில் காணும் பல புராண

வரலாற்றினை மராத்தி மொழியில் மொழிபெயர்த்து எழுதியுள்ளார்கள். அவைகள் அக்ஷீஸ்வரமாகாத்தியம், ஆதிகைலாசமாகாத்தியம், மாகமாஹாத்தியம், பஞ்சநத மாஹாத்தியம், தனுர்மாதமாஹாத்தியம், வைசாக மாஹாத்தியம் முதலியன.

மராத்தி மொழிப் புலவர்கள்³

விருபாட்சகவி, ரங்கநாதகவி, கோவிந்தகவி, துண்டி சுதசிவா, ராமசகா முதலியவர்கள் மராத்தி மொழியில் பல இலக்கியங்களைச் செய்துள்ளனர். இவர்களைத்தவிர கிருஷ்ண சாஸ்திரி, வெங்கடேச்சாஸ்திரி, நரசிம்மசாஸ்திரி, ஸ்ரீனிவாசகவி, சங்கீத மும்மூர்த்திகளில் ஒருவரான முத்துசாமி தீட்சதர், ஹிருசாமி காட்கே முதலியவர்கள், சமஸ்கிருதம், மராத்தி ஆகிய மொழிகளில் புராணவரலாறு ஆதாரங்களைக்கொண்டு பல இலக்கியங்களைப் படைத்தார்கள். தங்களை ஆதரித்த மன்னர் சரபோஜியினைப் புகழ்ந்து பாடியும் பெருமையுறச் செய்துள்ளார்கள்.

தமிழ்ப் புலவர்கள்

இரண்டாம் சரபோஜி காலத்தில் சிறந்து விளங்கிய புலவர் பெருமான் கொட்டையூர் சிவக்கொழுந்து தேசிகர் ஆவர். இவர் இயற்றிய நூல்களிற் சிறந்தவை கோடச் சுரக்கோவை, தஞ்சைப் பெருவுடையார் உலா, சரபேந்திர பூபால குறவஞ்சி நாடகம் முதலியன.

மேலும் இவர் காலத்தில் பல வைத்திய நூல்கள் தமிழில் இயற்றப்பெற்றன. அவற்றின் ஆசிரியர்கள் கொட்டையூர் சிவக்கொழுந்து தேசிகர், வேலாயுத வாத்தியார், திருவேங்கடத்தா பிள்ளை. வெங்கடாசலம் பிள்ளை, சுப்பராய கவிராயர் முதலியவர்கள் ஆவர்.

படியெடுத்த நூல்கள்

தமிழ் ஓலைச் சுவடி கம்பராமாயணமும் பெயர்த் தொகுக்கப்பட்டது ஸ்கந்தபுராணம், கூர்மபுராணம் 1829-ல் எழுதப்பெற்றன. வைத்திய நூல்கள் எழுத ஆயிரம் கிரந்தத்துக்கு 4 பணம் வீதம் அளிக்கப்பெற்றது. சரஸ்வதி பாண்டாரம் ஓலைச்சுவடி கந்தபுராணம் சம்பவ காண்டம் தமிழ் எழுத்து ஓலைகள் 358-க்கும் பாடல்கள் 1712 பணத்துக்கு 60 பாடல்கள் வீதம் 29½ பணம் என்ற குறிப்பில் இருந்தும் அறியலாம்.

கந்தபுராணம் அசுரகாண்டம் தமிழ் படியெடுக்க '3' சக்கரம் 1½ பணம் அளிக்கப்பெற்றது.

இவ்வாறு தமிழ் நூல்கள் பலரைக்கொண்டு படியெடுக்கப்பட்டும், பெயர்த்தொகுதப்பட்டும் நூல்கள் சேர்க்கப்பட்டன.

ஆங்கிலத்தில் சேகரித்த நூல்கள்

கி. பி. 1807-இல் மில்தர்ஹீபசி இடமிருந்து ரூ. 64க்கு ஆங்கிலப் புத்தகங்கள் வாங்கப்பெற்றன. கி. பி. 1829-இல் இங்கிலீஷ் ஜான்சன் அகராதி '3' பிரதிகள் ரூ. 7½-க்கு வாங்கப்பெற்றன.

ஆங்கிலப் புத்தகங்கள் பலவும் வாங்கப்பெற்றன. 18—7—1821 இல் காகியில் இருந்து இரண்டாம் சரபோஜி நாம் எழுதிய மடலில் டீரியன் (Tirain) என்பவரிடமிருந்து ஒரு பெட்டி புத்தகங்கள் வருகின்றன என்ற குறிப்பில் இருந்தும் ஆங்கில நூல்களைச் சேகரித்த விபரமும் நாம் அறிய முடிகிறது.

முடிவுரை

மேலும் இம்மன்னரின் அரிய பல விஷயங்களை இம் மகாலில் உள்ள வைத்திய நூல்களின் வாயிலாகவும், மோடிக் குறிப்பின் வாயிலாகவும், மன்னர் சரபோஜியின் தல யாத்திரைகள், கோயில் திருப்பணிகள், கல்வி நிலையங்கள், நிலக்கொடை, சத்திரங்கள், பலவகை அறங்கள் முதலானவற்றிலும் அவருடைய மொழி அறிவையும், வளர்ச்சியையும் அறியமுடிகிறது.

இவ்வாறு மன்னர் சரபோஜி தாம் கற்ற பலமொழிப் புலமையை உபயோகித்துப் பல புலவர்களைக்கொண்டு அரிய பல இலக்கியங்களைத் தொகுக்கக் காரணமாக விளங்கினார். கல்விக் கடலெனத் திகழ்ந்த அம்மாமனிதர்கலைமகள் கோயிலாம் சரஸ்வதி மகாலை அறிவுப்பெட்டகமாக்கி, பன்மொழியறிஞர்களும் படித்துப் பயன்பெறத் தக்க வகையில் இன்றும் சரஸ்வதி மகால் நூலகம் கலங்கரை விளக்கமாகத் திகழ்கிறது.

வரத்க சரபோஜியின் மொழி வளர்ச்சி !

छत्रपती श्री सरफोजी महाराज - २

यांचे

विद्वत्ता व धर्मनिष्ठा आणि सरस्वती महाल ग्रंथभांडार
(श्रीमंत तुलजेंद्रराजे प्रतापसिंहराजे भोसले छत्रपती)

आजीव सदस्य T. M. S. S. M. Library तंजावर

तंजावर येथे विद्वत्ता व सर्व कलांचा संग्रह करण्यासाठी
कलादेवीनी (श्रीसरस्वतीनी) अनुग्रह दिली आहे

डॉ. बर्नेल नावाच्या पाश्चात्य विद्वानाचे मते असे आहे की, 'जगांतील
हा सर्वात मोठा हस्तलिखिताचा संग्रह आहे'. मराठी हस्तलिखिताशिवाय
बऱ्याच प्राचीन मोडी हस्तलिखितही, येथे आहे. देशी व परदेशीभाषा
शिकण्याचे, एक फार मोठे केंद्र सरफोजी राजाने स्थापन केले आहे.
आपल्या देशांतील व परदेशातूनही विद्वान मंडळी संशोधनासाठी येतात.
मराठी भाषेच्या दृष्टीने तर येथील सर्व मराठी व मोडी हस्तलिखिताचा
अभ्यास करून ते प्रकाशित केल्यास मोलाचीभर पडणार आहे. यांसाठी मी
जाहीर, विनंती करतो की, महाराष्ट्र शासन, पुण्याच्या विद्या संसोधन मंडळ,
भांडारकर ओरिएण्टल रिसर्च इंस्टीट्यूट, भारत ऐतिहासिक संशोधक
मंडळ, महाराष्ट्र साहित्य परिषद व सर्व विद्यापीठांनी सरस्वती महाला-
तील मराठी व मोडी हस्तलिखिताचा अभ्यास करून प्रकाशित करण्याचे
कार्य हाती घ्यावे. सरस्वतीमहाल संग्रहांतील मराठी व मोडी हस्तलिखित

प्रकाशित करण्यास महाराष्ट्रूहून मराठी व मांडी दोनीलिपी जाणलेले विद्वान तंजावरास पाठवून भाषेच्या विकासासाठी अनुदान (grant) देवून सर्वतोपरी मदत करावी अशी महाराष्ट्रू सासनापासी नम्र विनंती करतां. महाराष्ट्रू सासनाशीवाय मराठी भाषा व संस्कृतीचा विकास करणार तरी कोण ?

छत्रपती सरफोजी महाराज यांस मराठी, व संस्कृताशिवाय सर्व दक्षिण भारतीय व उत्तर भारतीय भाषा माहित होत्या. तसेंच त्यांस युरोपियन भाषा पण येत होत्या. राजा सरफोजीने भारतांतील प्रमुख १०८ मंदिराची भेटी दील्या व त्यांच्या सेवेसाठी अपार वैभव दान केले. त्याचे यात्रा वर्णन “सरफेंद्र तीर्थावली” नामक ग्रंथात केले आहे. सरफोजीने सन १८०० - १८३२ पर्यंत राज्यकेले. शिक्षन, कला, संगीत, नृत्य, वैद्यकशास्त्र या सर्व कलांना राजाश्रय दिले. हिमालय ते कन्याकुमारी पर्यंत त्यानी यात्रा केली होती. त्यांच्या काळांत सर्व प्रथम श्रीवृहदेश्वराला कुंभाभीषेक झाला त्यांनी “धन्वंतरी महाल” नावाचा मोठा दवाखाना स्थापन केला. वैद्यक शास्त्रांवर त्यांनी बरीच पुस्तक लिहिली व प्रजाहितासाठी नवीन औषधे तयार केली. त्यांनी “नवकलानिधी” नावाचा एक मोठा छापखाना काढला. यांतील ठसे दगडी होते. राजमहाल, सदर महाल, (मांडी) मध्ये सहा मजली भव्य प्रासाद यांच्या काळांत बांधला गेला.

श्रीवृहदेश्वर मंदिराची दुरुस्ती सरफोजींच्या काळात झाली. महागणेश व षण्मुख मंदिराबाहेरील प्रकारामध्ये अप्रतिम कलाकुसरीच

काम त्यांच्याच काळात झाली. या मंदिरांत १०८ शिवलिंग स्थापिले व देवीचे मंदिर बांधले. सन १८०१ मधील बृहदेश्वर मंदीराला झालेला कुंभाभिषेक हा त्यांच्या काळातील, सुवर्ण अक्षरानी लिहिण्याचे योग्यतेचा होय. इतर धर्मांमध्येही सरफोजीराजे लोकप्रिय होते. बिशप हीवर व लार्ड वेल्शिया यांनी राजाची फार स्तुती केले आहे, सरफोजी महाराज यांना तमिळ जनता आजही फार आदर करते. श्री सरफोजी महाराज उर्वरित आयुष्य शिव पूजनांत घालविले व श्री कांची शंकराचार्य स्वामीस कनकाभिषेक करून स्वामीनी महाराजास शिवपूजा धूरंधरचे मान देवून त्यांस गौरीशंकर व रुद्राक्षाचे माळा व जरीची काश्मीर साल देवून गौरवीले.

॥ श्रीरस्तु ॥

ओं श्रीगणेशाय नमः । दीर्घायुष्यमस्तु । शुभमस्तु ।

श्रीयुत श्रीशरभोजी महाराजस्य जातकम् ॥

जननी जन्मसौख्यानां वर्धनी कुलसंपदाम् ।

पदवी पूर्वपुण्यानां लिख्यते जन्मपत्रिका ॥

आदित्येन्दुकुजाः सौम्यगुरुशुक्रशनैश्चराः ।

राहुः केतुः च रक्षन्तु कन्यालग्नसमुद्भवम् ॥

स्वस्तिश्री विजयाभ्युदय शालीवाहन शकाब्दाः १६९९.
कल्यब्दाः ४८७८. तदुपरि हेविलंबिनाम संवत्सर भाद्रपदबहुल
अष्टमी ३४—८३. बुधवारं आर्द्रा नक्षत्रं ४७—२१. ...
अमिन्* शुभदिने सूर्योदयात्पूर्वं विघटिकाष्टकममये कन्यालग्ने ...
श्रीमद्राजाधिराज शरभोजीराज शुभ जननम् ॥

			चन्द्रः राहुः
	राशिः		गुरुः शुक्रः
केतुः	भौमः	बुधः शनिः	लग्नम् रविः

॥ शुभमस्तु ॥

* From T. M. S. S. M. Library, Mss. No. B. 4327/D. 11623
The English date corresponding to this is 24-9-1777 A. D.

சரபேந்திர பூபாலக் குறவஞ்சி: ஒரு கண்ணோட்டம்

புலவர் ச. திலகம், B. Litt.,
தமிழ்ப் பண்டிதர்.

சரசுவதி மகால் நூலகம், தஞ்சாவூர்.

சரபேந்திர பூபாலக் குறவஞ்சி நாடகம், கொட்டையூர் சிவக்கொழுந்து தேசிகரால் கி. பி. 1830-இல் பாடப் பெற்றது. கி. பி. 1798 முதல் 1832 வரை தஞ்சையை ஆண்ட மராத்திய மன்னர் இரண்டாம் சரபோஜி என்பவரைப் பாட்டுடைத் தலைவராகக் கொண்டு இந்த நாடகம் இயற்றப்பெற்றுள்ளது. இடைக்காலத்தே தோன்றிய சிறு பிரபந்தங்கள் என்றழைக்கப்பெற்ற சிற்றிலக்கிய வகைகளுள் ஒன்றாகிய குறவஞ்சி என்னும் இலக்கியவகை நாடக அமைப்பினை உடையது. பல்வேறு குறவஞ்சி நூல்கள் தமிழ்மொழியில் தோன்றியுள்ளன, அவற்றுள் காலத்தாலும், சிறப்பாலும் முந்தியதாகக் குற்றாலக் குறவஞ்சி நாடகம் கருதப்படுகிறது. இலக்கியச் செவ்வி, நாடக நலன், இசைப்பாங்கு ஆகிய கூறுகளைக்கொண்டு ஆராயுமிடத்துக் குற்றாலக் குறவஞ்சிக்கு அடுத்த நிலையில் அறிஞர்கள் சரபேந்திர பூபாலக் குறவஞ்சி நாடகத்தைப் போற்றுகின்றனர். இந்நூல் எமது நூலகத்தில் சுவடி வடிவில் உள்ளது.

இந்தச் சரபேந்திர பூபாலக் குறவஞ்சி நாடகமானது வெண்பா, ஆசிரியப்பா, ஆசிரிய வீருத்தம், கண்ணிகள் ஆகிய பலவகைச் செய்யுள் வடிவங்களால் செய்யப்பட்டுள்ளது. நாடக இயல்பிற்கேற்பவும், இசையமைதிக்கேற்பவும், உரைநடை வாடிவமும் விரவிக் கீர்த்தனை வடிவத்தில் இந்த நாடகம் இயற்றப்பெற்றுள்ளது. கீர்த்தனைக்கு இராகம், தாளம் முதலிய குறிப்புக்கள் தரப்பட்டுள்ளமை

யால் இதனை உணரலாம். எளிய நடையில் அமைந்தது. இந்நாடகம் ஆண்டுதோறும் தஞ்சைப் பிரகதீசுவரர் கோயிலில் திருவிழாக் காலத்தில் ஆடப்பட்டு வருகிற தென்பர். அஷ்டக்கொடி விழாக்காலத்தில் ஆடப் படுவதாதலின் அஷ்டக்கொடி குறவஞ்சியெனவும் இது வழங்கும்.

இந்நாடக நூலின் நிகழ்ச்சித் தொடர்பு நோக்கி இதனைப் பின்வருமாறு நான்கு பெரும் பிரிவுகளாகப் பகுக்கலாம்.

1. சரபேந்திர பூபால மன்னன் உலாவருதலும், அவனைக்கண்டு மதனவல்லி என்னும் பெண் காதலுற்று வருந்திப் புலம்புதலும் முதற் பிரிவினுள் அடங்கும்,
2. குறத்தியின் வரவும், மதனவல்லியுடன் உரையாடுவதும், மதனவல்லிக்குக் குறி சொல்லுவதும், இரண்டாம் பிரிவினுள் அடங்கும்.
3. குறத்தியின் கணவனாகிய சிங்கன் பறவை வேட்டையாடுதல் மூன்றாம் பிரிவைச் சாரும்,
4. குறத்தியைத் தேடிச் சிங்கன் புலம்புதலும் பின் குறத்தியைக்கண்டு மகிழ்ந்து உரையாடுதலும் நான்காம் பிரிவினுள் அடங்கும்.

முதலில் கூறப்பெறும் இந்நூலின் காப்புச் செய்யுளில் இந்நூலின் ஆசிரியர் வழக்கம்போல் கணபதி துதி கூறி விட்டு, பின் வரும் இரண்டாவது செய்யுளில் சரபோஜி மன்னன்மீது குறவஞ்சித் தமிழைப் பாட போசல குலத்துக் (மராட்டியர் குலம்) குலதெய்வமாகிய சந்திரமௌலீசர் திருவடிகள் காப்பதாக என்று வேண்டுகிறார், இறுதிக்காப்புச் செய்யுளில் தஞ்சைப் பெருவுடையராகிய பிரகதீசுவரர், அப்பிகை பெரியநாயகி அம்மை, கலைவாணி ஆகியாரின்

கீர்த்தனை வடிவில் செய்யப்பெற்றுள்ளன, ஒவ்வொரு பாடலுக்கும் இராகம், தாளம் முதலியன குறிக்கப்பெற்றுப் பல்லவி, அனுபல்லவி, சரணங்கள் என்ற முப்பகுப்புடன் விளங்குகிறது. இந்த அமைப்பு கற்றோர் அவையினை விடப் பாமர அவையினை மிகுதியாகக் கவரத்தக்கது என்பதும் குறிப்பிடத்தக்கது பிற்காலத்து அல்லது உடன் காலத்துத் தொன்றிய கீர்த்தனைகள் என்னும் இசைப் பாடல்களின் செல்வாக்கு இந்நாடகங்களிற் காணப்படுகிறது என்பதாம்.

கற்பனை என்பது கவிஞனின் மனப்பார்வை, இது பல்வேறு படிநிலைகளையும் கூறுகளையும் கொண்டது, கற்பனையினால் விளையும் உத்திகளில் அணிகள் தலை யாயவை. உவமை, உருவகம் முதலான அணிகளைப் புனைவதற்குக் கற்பனைப் பார்வை மிக இன்றியமையாதது. இக்குறவஞ்சியில் உவமையணி, மடக்கணி போன்ற சொல்லணிகள் இடம் பெற்றுள்ளன. அணிகளுக்கு எல்லாம் அடிப்படையான உவமையணியை மிக அழகாக அமைத்துள்ளார் இந்நூலாசிரியரான சிவக்கொழுந்து தேசிகர். உதாரணத்திற்குச் சிலவற்றைக் கூறுகிறேன்.

சாலைத் திருடர்கள் காலிலும் கையிலும் சாற்றும்
கொழுக்கட்டை மாட்டிவிட்டாற்போலக்

காலிலும் கழுத்தினும் மாட்டிக்கொள்ளும்படி கருதித்
குத்தடா குளுவா

இப்பாடலில் குறவன் குளுவனுக்குக் கண்ணி பரப்பு வது எவ்வாறு என்று அறிவுறுத்துகிறான்.

“செந்தமிழ் இலக்கணம் தெரியார் கவிசொல்லிச்
சேரும் அதன்குற்றம் தெரிந்தோர் வினவுங்கால்
சிந்தை மயங்கி விழித்தல்போற் கண்ணியில்
சிக்கிக்கொண்டு இங்கொரு பக்கி விழிக்குது.

திருவடி மலர்களைக் கவிஞர் வணங்கிப் போற்றுகின்றார். காப்புச் செய்யுளுக்கு அடுத்தாற்போல் மங்களம் என்னும் அமைப்பில் கீழ்வரும் பாடல் நாடகத் தொடக்கத்திலும் இறுதியிலும் காணப்படுகிறது.

“ மங்களம் சரபேந்திரர்க்கு ஐய மங்களம்
புகழ்ச்சோழ தேசருக்கும் போசலகுல லேசருக்கும்
சகலருக்கும் நேசருக்குத் தஞ்சைநகர் வாசருக்கு
(மங்களம்)

இக்குறவஞ்சியின் உரையாடல் பகுதியில் இரண்டு முறைகள் கையாளப்பட்டுள்ளதாகத் தெரிகிறது. ஒன்று பாத்திரங்கள் தம்மைத்தாமே அறிமுகப்படுத்திக் கொள்வது.

எடுத்துக்காட்டாக

“ கட்டியக்காரன் வந்தானே—ஓய்யாரமாகக்
கட்டியக் காரன்வந் தானே.

மற்றொன்று பாத்திரங்கள் வருவதைக் கட்டியக் காரனோ அல்லது கவிஞரோ அறிமுகப்படுத்துவது. எடுத்துக்காட்டாக, சரபேந்திரர் பலனி வருவதைக் கட்டியக்காரன் கூறுவதைச் சுட்டலாம்.

மேலும் பாத்திரங்கள் தமக்குள் உரையாடும் வகையில் கவிஞர் யதார்த்த நடையைப் பின்பற்றியிருக்கிறார் என்பதைக் கடவுளைப் போற்றும் இடத்தும், சுற்றறிந்தவர்கள் பேசுமிடத்தும், உயர்குடி மக்கள் பேசுமிடத்தும் செந்தமிழ் நடையைப் பயன்படுத்தி இருக்கிறார்,

இக்குறவஞ்சி நாடகம் செய்யுள் வடிவில் அமைந்திருந்தாலும், பிற்காலத்தே தோன்றிய நாட்டுப்புற இலக்கிய வடிவங்களாக அமைந்த சிந்து, கண்ணி வகைகளும் கலந்து

இப்பாடலின் வரிகளில் ஆசிரியரின் வாழ்க்கை அனுபவமும், இவ்வுவமையைப் படைக்க உதவியுள்ளதைக் காணலாம். வலையில் சிக்கி வெளியேற வழியறியாது வருந்தும் பறவை இங்கு பொருள். தமிழ் இலக்கண மாபு அறியாதோர் தம் கவிதையை அரங்கேற்றம் செய்கையில் அவையோர் குற்றங்கண்டு வினவியபோது விளக்கம் கூற இயலாது விழித்தல் உவமை. இவ்வுவமை ஆசிரியரின் உடன் காலத் தமிழ்ப்புலவர்களுள் சிலருடைய நிலையைப் படம் பிடித்துக் காட்டுவதாக உள்ளது. போலிப் புலமையைக் காண்டிக்கக் கருதிய புலவர், இந்த நிகழ்ச்சியை உவமைப்படுத்திப் பறவையின் நிலையைப் பொருளாக்கி உரைச்சிறார். முற்றிலும் பொருத்தமான இந்த உவமை அங்கதச் சுவையையும் கொண்டுள்ளது. தமிழ்க் கவிதை செப்பமுற அமையவேண்டும். சிதைவுறலாகாது என்னும் கவிஞரின் கவலையும் இவ்வுவமையில் வெளிப்படையாகத் தெரிகின்றது.

காலத்திற்கு ஏற்ப இந்தக் குறவஞ்சியிலும் மடக்கணி இடம் பெற்றுள்ளது. மடக்கணியாவது ஒருமுறை வந்த சொல் வடிவமே மீண்டும் வந்து வெவ்வேறு பொருளைத் தருமாறு அமைப்பது. உதாரணமாக

“ ஏற்ற மன்மதன் காளமே—இன்று
எனக்கு நீயொரு காலமே.
போற்றி டந்தியுன் மாலையே—மிகப்
போதச் செய்வதேன் மாலையே.

இப்பாடலில் காளம் என்னும் சொல் ஊதுகுழல், நஞ்சு எனவும், மாலை என்னும் சொல் மாலை நேரம் மயக்கம் எனவும் வெவ்வேறு பொருள் தந்தவாறு காண்க.

குறவஞ்சி போன்ற நூல்களில் எல்லாச் சுவைகளும் இடம் பெற வாய்ப்பில்லை என்னும் இலக்கியச் சுவைகளாக ஆசிரியர் இந்நூலில் இன்பச்சுவை குறிப்பாகப் பெரு

மிதம். மருட்கை அல்லது வியப்பு என்னும் சுவைகளும் காணப்படுகின்றன. மேலே கூறப்பட்ட நயங்களுடன் பிற நயங்களும், மிக அழகுபட ஆசிரியர் கூறியிருப்பதற்குச் சிவக்கொழுந்து தேசிகருக்கு நிகர் அவரே என்பதற்குத் தமிழ் வருடங்களின் 19 பெயர்களைக் கருத்து நயம் தோன்றுமாறு கூறியிருக்கிறார். இப்பகுதி மதுனவல்லி மன்மதனைப் பழித்துரைத்தல் என்னும் தலைப்பில் அமைகின்றது. பிரபவனாகிப் பிரஜோற்பத்தி செய்கின்ற மன்மதா எனத்தொடங்கி அஷ்யனாகுவாய் மன்மதா என்று தமிழ் ஆண்டுகளின் முதலும் முடிவுமாய் அஃமந் திருப்பது கண்டு இன்புறத்தக்கது. அப்பாடல் வருமாறு:

பிரபவ னாகிப் பிரஜோற்பத்தி செய்கின்ற

மன்மதா — இன்று

பேதையேன் றன்னைப் பரிதாபி யாக்கலென்

மன்மதா

பரவுங் கடலினைத் துந்துபி யாக்கொண்ட

மன்மதா — நீயும்

பாவைமார் களுக்குவி ரோதியா யினதென்ன

மன்மதா

வானின்மேற் கோடுந் துன் மதியைக் குடையாக்கி

மன்மதா — காற்றாம்

வடக்கோடுந் தேர்கொண்டா யிதுவென்ன

காலயுத்தி — மன்மதா

மீனகே தனத்தினால் விஜயம் பெறலாமோ

மன்மதா — யார்க்கும்

விசுருதியா காதிருந்தான் மிகவும் ஜயமாமே

மன்மதா

தேனார் மலரம்பா லானந்த மடைகின்றாய்

மன்மதா — சீறும்

திரவம்பொன் றுளதாயிற் பிரமாதி யாவையே

மன்மதா

மானோர் கரமுற்ற ஈசுவரன் முன்னாளின்

மன்மதா — உன்னை

வாட்டிய காலையிற் காட்டுங் குரோதியல்லை

மன்மதா

தெரியுமில் வுலகத்திலேவர்கீ லகத்தினால்

மன்மதா — என்மேல்

சித்திர பானுவைப் போன் மெத்தவுங் காய்கிறாய்

மன்மதா

சரபோஜி மகராஜர் தமைநான் மருவச்செய்

மன்மதா — நீ

சர்வஜித் தாகிமே லக்ஷய னாகுவாய்

மன்மதா.

இந்தப்பாட்டில் பிரபவ, பிரஜோற்பத்தி, மன்மதா பரிதாபி, துந்துபி, விரோதி, துன்மதி, காலயுக்தி, விஜய, விசுருதி, ஜய, ஆனந்த, பிரமாதி, ஈசுவர, குரோதி, கீலக, சித்திரபானு, சருவஜித், அக்ஷய என்னும் 19 வருடங்களின் பெயர்கள் அமைந்திருத்தல் காண்க.

சரபேந்திர பூபாலரின் தசாங்கம் கூறுமிடத்தும், திருவோலக்கத்தில் லீற்றிருக்கும் சிறப்பை விளக்கும் போதும், குறத்தி தன்னுடைய சாதிவளம், மலைவளம் போன்றவற்றைக் கூறுமிடத்தும் தான் பெற்ற பரிசுகளை வரிசையாக அடுக்கி, அடுக்கிக் கூறுமிடத்தும், சிங்கனுடன் பேசும் உரையாடலில் குறவனைவிடத் தனக்குப் பல்வேறு

நாடுகளும், தலங்களும். அணிமணிகளும் தெரியுர் என்று
 மிடுக்குடன் கூறும் போதும் பெருமதிச்சுவை நன்கு வெளிப்
 படுதலைக் காணலாம். மேலும் பாட்டுடைத் தலைவரா
 கிய மாமன்னர் சரபேரஜியின் புசும். வீரம், கொடை,
 தெய்வாபக்தி, அரசியல் சிறப்பு முதலியன இடையிடையே
 பாராட்டப்பட்டுள்ளன.

இத்துணை நயம் பொருந்திய இந்நூல், சரபேந்திரருக்
 கும், மற்றுமுள்ள அலையினருக்கும் ஊரார் க்குமாகப்
 பாடப்பெறும் செயமங்களத் தூண் நாடகப்பாணியில்
 முடிவடைகிறது.

குறிப்புக்கு உதவிய நூல்:

கொட்டையூர் சிவக்கொழுந்து தேசிகர் பிரபந்தங்கள்.

(உ. வே. சா. பதிப்பு)

RAJA SERFOJI

(1798 — 1832 A.D.)

R. JAYARAMAN, B.A., B.L.,

Advocate & Member, Administrative Committee,
Thanjavur Maharaja Serfoji Saraswathi Mahal Library,
Thanjavur.

Thanjavur in the Cauvery delta has been the seat of a glorious civilisation from the dim past.

Any Historical narrative of Thanjavur Kingdom will be incomplete without an account of Raja Serfoji of Thanjavur Marathas, the enlightened Prince of that age. I am now determined to bring you the fragrance of the past by giving you a short biographical sketch of the Prince.

The founder of the Maratha dynasty is Venkaji or Ekoji (1676-1683) brother of great Shivaji. The kings who succeeded him are Shahaji (1684-1712), Sarboji-I (1712-1728), Tukkoji (1728-1736), Prathap Singh (1739-1763). After Prathap Singh, his son Tulajaji (1763-1787), assumed power. He died at the age of 49, Two of his Queens and his children are said to have predeceased him. So he adopted Serfoji from a collateral line. During his minority Amar Singh who was the son of a concubine of Raja Prathap Singh was appointed Regent till the boy Serfoji came of age. But Amar Singh's intentions were different. He wanted to usurp the throne. A conference of Pandits were called for and it was declared after consultation with them that the adoption of Serfoji, the only son of his parents was invalid. Then Amir Singh

proclaimed himself as the successor to his brother Tulaja in 1793. He also began ill-treating his ward Serfoji.

Now Schwartz, the Christian missionary who had established himself at Thanjavur during the period of Tulaja enters the scene. It was he, who was in no small measure responsible for the deposition of Amar Singh. The Ranees of Tulaja and Serfoji also appealed to the Company Government against the ill-treatment. The government once again convened a meeting of the timid pandits who were probably forced to swallow their earlier decision regarding the adoption of Serfoji, and now they declared it valid. Amar Singh was deposed and Serfoji was declared as Rajah of Thanjavur. The grounds on which the adoption was held invalid earlier were (1) he was the only son of his natural father (2) he was too old at the time of adoption and (3) his adoptive father was imbecile at the time of adoption, A student of Hindu law as it now stands will certainly raise his brow at the turn of events on this question of adoption. The Privy Council in *Sri Balusu Vs, Sri Balusu* observes as follows :—

“On this point they add that there seems to have been a great deal of exaggeration used in urging the religious topic throughout this controversy especially in later times. Manu says that by the eldest son as soon as is born, a man discharges his debt to his progenitors; and it is through that son that he attains immortality. According to him the son serves his father's spiritual welfare at the moment of his birth. There is no intimation that if the boy dies the next day, or fails to have a son, this service is obliterated. Why then should it be so if the boy is adopted? It is true that Manu attributes additional value to the first born son and

grandson. It may be that such further benefit is lost by adoption, as it would be by death but that is a very different thing from depriving the ancestors of the adopted son of the means of salvation, which have been already attained. Vasishta whose text is the fundamental one does not rest his injunction on spiritual benefit at all, but he says that the only son is to continue the line of his ancestors, one of the very commonest of human motives for desiring legitimate issue. Nor does he make any allusion to "put" here, or if Mr. Justice Knox is right, elsewhere. If he was really thinking of the spiritual benefits of the son's ancestors as the ruling consideration it is inexplicable that he should not have said so. Moreover, their Lordship asked during the argument why a man who had given a natural son in adoption could not afterwards, if he was so minded, adopt another; and neither authority nor reason was adduced to show that he could not."

So as the law now stands the adoption of only son is not an illegality.

At the time, when Raja Serfoji was declared to be the Ruler in 1798, Lord Wellsley was the Governor General. The Company Government for restoring the throne to Serfoji had by an agreement deprived him much of his power and Revenue. He became only a titular dignitary. He had only magisterial powers inside the Fort of Thanjavur, and its neighbourhood and about 300 Villages as his personal possession.

It appears that Serfoji has resigned the administration in the hands of the Company. The morality of this arrangement is certainly questionable. Whatever it may be, Serfoji devoted his time in the pursuit of culture

and learning and became great. He was a many-sided genius with vast knowledge, wider sympathies, correct sense of proportion, clear foresight and a deep seated awareness that the growth of human spirit is the more precious possession to any one in the world. Several foreigners of great reputation and scholarship such as Bishop Heber, Dr. Buchahan, Bishop Middleton and Lord Valentia, who paid a visit to Thanjavur Court, have left valuable impressions of the Raja and his cultural activities. Let us hear from them.

Bishop Heber describes his visit as follows :

“I have been passing the last four days in the society of a Hindu Prince, the Raja of Thanjavur who quotes Fourcroy, Lavoiser, Linnaeus, and Buffon fluently, has formed a more accurate judgement of the poetical merits of Shakespeare than those so felicitously expressed by Lord Byron, and has actually emitted English poetry very superior to Rousseau’s epitaph on Shenstone, at the same time that he is much respected by the English Officers in his neighbourhood as a real judge of a horse, and a cool, bold and deadly shot of a tiger. The truth is that he is an extraordinary man, who, having in early youth received such an education as old Schwartz, the celebrated missionary could give him, has ever since continued, in the midst of many disadvantages, to preserve his taste for, and extend his knowledge of European literature, while he has never neglected the active exercises and frank soldierly bearing which become, the descendant of the old Maharatta conquerors, and by which only, in the present state of things, he has it in his power to gratify the prejudices of his people and prolong his popularity among them. To finish the portrait of Maharaja Serfojee, I should tell you that he is a

strong built and very handsome middle aged man, with eyes and nose like a fine hawk, and very busy gray mustachios, generally, splendidly dressed but with no effeminacy of ornaments and looking and talking more like a favourable specimen of a French General Officer than any other object of comparison that occurs to me."

Lord Valentia says :

"Twelve was the hour appointed for visiting the Rajah and we were punctual to our time. On entering the great fort I was saluted with 17 guns and found his guards drawn out who presented arms. They were remarkably neatly dressed and in a good state of discipline. The palace is an old building with several lofty towers surrounded by a high wall. The great square into which we first entered was never been finished. The passage that led to the durbar was narrow and soon obliged us to quit our palanquin. The moment I came in sight across from his musnud and met at the door of the durbar, he shook hands, and in very good English expressed his high delight at having the honour of receiving me at his palace. He then took my hand, and led me to a chair on the right of his musnud. The facility and propriety with which he expressed himself in English was to me a great satisfaction. It was the first time I had been able to converse with a native prince except through an interpreter. The Rajah's manners are excellent and good nature beams from his countenance. He is young fat and handsome with a full black beard and rather a fair complexion ... .."

Raja Serjoji passed away on 8th March, 1832. The sad demise of the noble King was reported by the Acting

Resident J. Black Burne* to the Chief Secretary to the Government at Fort St. George. A true Extract of the letter is produced below.

"The Right Hon'ble the Governor will be much grieved to be informed His Highness Maharaja Serfoji is no more.

His decease took place at 4 a. m. yesterday morning and his life had been despaired of for 18 hours previous to the final dissolution.

Having been given to understand the probability of his widow's wish to burn herself with her husband's body and being well aware of the lady's steady determination of character; I had taken all precautionary measures and prepared the strongest arguments to dissuade her when she communicated her intention on the failure of all others I reminded her of her husband's anxiety on the subject of the continuance of a resident with her son and regarding the jurisdiction question, now before the Government; and explaining to her the decided disapprobation of Government to the practice of concremation, I assured her that should she continue her intention, I would instantly quit the Residency and remain only in the province to await the commands of Government.

For some hours I suffered extreme anxiety; but, finally the above arguments, aided by the most perservering and affectionate entreaties of her son, jointly with those of her blood relations, and connections; and the steady undeviating advice of the sirkele, the trusted servant friend and companion of her husband, induced her to give up her own hopes of immediate happiness in a better world in

a confident hope that this submission to the wishes of the Government would be productive of the most happy results towards her son's welfare.

The Right Hon'ble Governor has the honour of having prohibited by order the practice concrementation within the Madras Presidency and I am sure, these, he will learn with joy that the determination of the Queen was received with real pleasure by all immediately concerned, by the thousands who receive their support from her charity: and, I really believe by much the greater part of this extension population.

At the moment of my return to the Fort accompanied by the European Gentleman of the station, to follow the corpse to the place where it was to be consumed by fire, I learned with some surprise, that all arguments had been unavailing with six of his concubiness, who insisted upon permission to burn at the same time, the Rajah's corpse was consuming; saying they had exacted his permission and he had told them it would only be necessary to ask me after his decease. Not content with the prohibition of the palace officers they insisted in disbelieving it till they heard it from my own mouth I accordingly placed myself in front of a door in such a manner that they might be able to see me and endeavoured to combat their wishes. My arguments as addressed to them were of infinite less force than when urged upon a mother. Resting their claim on the pretended promise of the Rajah they turned a deaf ear to my remonstrances and disapprobation and I quitted them with the conviction that nothing but absolute coercion

which I should not have scrupled to have recommended to the officers of the palace, would prevent the execution of their design. I left my sheristadar at the place and I had the satisfaction, after half an hour's most painful suspense to learn that he had wrung from them a most reluctant consent to follow the noble example of the Queen . . . . .

The ceremonies prior to the removal of the body, in procession then commenced; and by 6 O'clock p.m. the corpse was consumed in sight of an assembled multitude of little short of 90,000 persons; and I endeavoured that every possible honour should be paid on the part of the British Government.

During the protracted and varying state of His Highness illness I passed much of my time in the palace as did also Mr. Assistant Surgeon Bill and Mr. acting Superintendent Surgeon Currie; and I cannot resist bearing my testimony to the firmness, perfect resignation and cheerfulness with which His Highness bore it throughout. The time carried attendance, solicitude, and care of some of his Highness's relations, principal officers, and servants was such as to impress me with the highest respect for the kindness of heart and social qualities that could have called them forth in so eminent a degree. The testimony of deep respect and regret shown towards the corpse on the whole line of the procession by all ranks of people, two thirds of whom must have been in the intimate knowledge of his behaviour, to and Government of, his subjects, goes far to prove the moderation the equity and

liberality of his rule over them. In some countries of Europe I have witnessed similar scenes, but never did I witness one where the expressions of regret were so touching or apparently so sincere, it seemed as the whole community were deprived of their common father and friend. Our common feeling of sorrow seemed to pervade the whole; and I am assured that the whole population of the Fort in number about 25,000 abstained from food the whole day; and that upwards 30,000 persons again attended His Highness Sevajee when he returned to collect the ashes of his father this morning.

It will be proper to bring to the observation of the Right Honorable the Governor that the fact of the Queen's having been dissuaded from ascending the funeral pyre of her husband will have most effectually and entirely broken the practice at this place such a permission can now never again be given from the palace.

May I request the favour of you to procure me the orders of Government for the installation of His Highness the Rajah Sevajee.

May I request you also to bring to the Right Hon'ble the Governor's Notice the Extract from the General Letter of the court of Directors under date January, 12th, 1831 contained in your's of the 1st November, 1831, directing the discontinuance of the office of Resident on the demise of His

Highness the late Maha Rajah, and with reference to the subsequent recommendation of the Government for the continuance of the office and procure me his commands".

I have the honour to be

Sir,

Tanjore. }
March, 9th 1832. }

Your most obedient servant,
(Sd.) J. Blackburne,
Acting Resident.

---

*The letter was made available to me by Ry. Thulajendra Raja Sahib, Prince of Thanjavur and the great grandson of Raja Shivaji from his personal papers. I have the privilege of giving the Extracts from the said letter hitherto unpublished and which will speak for itself about the state of affairs at the time of Serfoji's death.

சரபோஜி மன்னர் பிள்ளைத்தமிழ்

புலவர் சொக்கலிங்கசுவாமி

(முன்னுரை)

மங்குல்தும் போதின் ஒழிவறநிறைந்து
வஞ்சகர் நெஞ்சகத் தொளிப்பார்
அங்கழற் சுடராம் அவர்க்கிள வேனல்
அவர்கதி ரனையர்வா ழியரோ !
பொங்கெழில் திருநீ ருழிபொசி வனப்பிற்
புனல்துளும் பலிர்சடை மொழுப்பர்
எங்களுக் கினியர் இஞ்சிதும் தஞ்சை
இராசரா சேச்சரத் திவர்க்கே ! (திருவிசைப்பா)

என்று அருமைமிகு கருவூர்த் தேவரால் பாடப்பட்ட திருவிசைப்பாலினைக் கொண்ட தஞ்சைப் பெருவுடையார் கோயிலை 'இராசராசேச்சரம்' என்ற பெயரோடு கட்டிப் புகழ் பெற்றதான் இராசராசப் பெருஞ்சோழன். பின்னர் (தஞ்சையில்) நாயக்கமன்னராட்சி மலர்ந்தது. அதன்பிறகு ஆதி சிவாசி மன்னரின் இளவல் ஏகோஜி மன்னர் திறத்தால் மராத்திய அரசு தொடங்கியது. அம்மன்னர்தம் வழித் தோன்றலே. இரண்டாம் சரபோஜி மாமன்னர். இவரே, இப்பாட்டுடைத் தலைவர், இவர், தம் செல்வாக்கினைப் பயன்படுத்தி, அரிய சுருஷுமாம் சரசுவதிமகாலினை உவாழ்ந்து செய்தார்.

அவர்காலத்து, அவரது அரசவையினை அலங்கரித்த கொட்டையூர்ச் சிவக்கொழுந்து தேசிகர், இவரைப் பாட்டுடைத் தலைவராகக் கொண்டு, சரபோஜி பூபாலகுறவஞ்சி நாடகம்' என்ற நூலை இயற்றித் தந்தார். இந்நூலின் மீதும், இச்சரபோஜி மன்னர் மீதும் போஷ்பு கொண்ட சிறியேனுக்கு, இச்சரகவதி மகாலிலேயே தமிழ்த்துறைத் தலைவனாக இருபத்தைந்து ஆண்டுகள் பணிசெய்யும் பேறு திருவருளால் கிட்டியது. இதற்கு நன்றி தெரிவிக்கும் முகத்தான், சிறுபிள்ளைத் தனமாக, இப் பிள்ளைத் தமிழைப் பாட விருர்பிக் கானாயிலாடக் கண்டிருந்த வான்கோழியைப் பார்த்து முள்ளம்பன்றியும் மெய்சிவிர்த்து ஆடியது போல் பாடலுற்றேன். தமிழ்கூறு நல்லுலகம், பிழைபொறுத்தருள வேண்டுகிறேன்.

கலைமன்னர் சரபோஜியின் காலத்திய வரலாற்றின் அடிப்படையில், ஆங்காங்கு மறைந்து கிடக்கும் செய்திகளை எளியேனுக்குத் தெரிந்த மட்டில், ஒவ்வொரு பாடலிலும் அமைத்துப் பருவத்திற்குப் பத்துப் பாடல்கள் வீதம் நூறு பாடல்களையும் பாடியுள்ளேன்.

பருவத்திற்கு ஒன்று வீதம், தஞ்சை மாமன்னர் சரபோஜியின் சரகவதிமகால் நூலகப் பருவ இதழில் பத்துப்பாடல்கள் 30—12—89ல் வெளிவந்தன. பின்னர், தஞ்சை, அரசர் மேல் நிலைப்பள்ளி வெள்ளி விழா மலரில் இதே போல் பத்து (வேறு) பாடல்கள் 7—3—90ல் வெளிவந்துள்ளன இம்மலரிலும் வேறு பத்துப்பாடல்கள் இடம் பெற்றுள்ளன. முழுநூலும், வரலாற்றுக் குறிப்பு விளக்கக் கருடன் விரைவில் வெளிவர, எல்லா அவ்வ எந்தை ஆலவாயழகனாம் சொக்கேசன் துணைபுரியட்டும்.

இடமலரில், இப்பத்துப் பாடல்களையும் வெளியிட வேண்டும். என்று விரும்பிய, இச்சரசுவதி மகால் நூலக இயக்குநர் சிவத்திருவுடையார், பேராசிரியர் மு. சதாசிவம் அவர்கட்கும் மற்றையோருக்குர், எனது நெஞ்சார்ந்த நன்றியினைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

இங்ஙனம்

தேவாரச் சீர்பரவுவார், தேவாரப் பெருநிதி,
தவத்திரு புலவர் சொக்கலிங்க சுவாமி

முதல்வர்,

அ / மி மீனாட்சி சொக்கலிங்கசுவாமி திருமடம்,

இயக்குநர், ஷி தேவாரப்பாடசாலை

811, தத்தோஜயப்பாசத்து

தஞ்சாவூர்

24 — 9 — 90

உ

திருச்சிற்றம்பலம்

தஞ்சை, புலவர் சொக்கலிங்க சுவாமி இயற்றிய

சரபோஜி மன்னர் பிள்ளைத்தமிழ்

காப்பு

திருவுடையான் மன்னித் திகழ்ந்தொளிரும் தஞ்சைப்
பெருவுடையார் தன்னருளைப் பெற்றோன்—நிருபன்
சரபோஜி பிள்ளைத் தமிழ்பாட வைந்து
கரயானை தன்பதமே காப்பு.

1. காப்புப் பருவம்¹

முருகவேள்

பேர்பூத்த இலக்கிய இலக்கணப் பாவொடு
பெரும்பத்தி யுடைய வெங்கள்
பைந்தமிழ்ச் சுவையினால் பாவலன் பின்சென்ற
பச்சைமால் மருக னென்று
ஏர்பூத்த தாமரையி னினிதவ தரித்த
எழிலார் கார்த்தி கேயன்
இருசத்தி வள்ளிதெய் வாணைதன் காந்தனாம்
இயவுளை² யஞ்ச லிப்பாம்;
சீர்பூத்த மகுடமும் வெண்ணீறுஞ் சாந்தமும்
செவ்வாய்க் குமிண்சி ரிப்பும்
திடமார்பு நீள்கரம் திண்புயங் கொண்டு
சிறந்ததோர் பொலிவி னோடும்

1. திருமால், தஞ்சை, சரசுவதி மகாள் ஜன்னலிலும், வெள்ளைப் பிள்ளையார், தஞ்சை அரசர் மேல் பட்டினி வெள்ளி விழா மலரிலும் அச்சாகியுள்ளன.
2. இயவுள்—முருகன்.

கார்பூத்த மனமுடை மாந்தரின் இருளறக்
கலைமகள் மகாஅல் வைத்துக்
கலைபலவுங் கண்டநற் சரபோசி மன்னனாம்
கருட்பினைக் காக்க வென்றே !

2. செங்கீரைப் பருவம்

பலரும் வாழ்த்துதல்

பிரமதி இறைவரும் இந்திராதி தேவரும்
பெருமையால் மகிழ்ச்சி கொள்ள
பிரெஞ்சநாட் டரசரும் ஆங்கில மன்னரும்
பேணியே நட்பு வேண்ட
வரமாத சரசோதி மாலுள புலவர்கள்
வாய்மையின் வாழ்த்தெ டுப்ப
வரந்தரும் இறையென்று அமைச்சர்கள் ஆவலின்
வணங்கியே வீற்றி ருக்க
புரந்தரன் இவனென்று பெண்டுகள் கண்டுமே
புரிவுடன் ஏங்கி நிற்க
பரந்தாம னிவனென்று பாருளோ ரென்றுமே
பல்லாண்டு பாடி யாட
சிரந்தந்து காப்பவன் ஏழையர்க் கென்றும்நீ
செங்கீரை யாடி யருளே !
சரபேந்திர பூபால சத்திரபதி ஐயனே !
செங்கீரை யாடி யருளே !!

3. தாலப் பருவம்

சரபேந்திரர் வருணனை

மழைவான் தரு¹முரு மெனவொரு வொலிதரு
²மடங்கலை வென்றதனால்
³முழையின் புதரினில் முயன்று மறைந்திடும்
முயலின் வேட்டையினால்

7 கழையின் பின்னிடு 8 கழையின் பாய்ச்சலில்
 கடந்து சென்றதனால்
 9 குழையில் மறைந்து கூலிப் பறக்கும்
 10 காடைபி டித்ததனால்
 விழைவால் பகைவர் வந்தடு போரினில்
 வெற்றியே கொண்டதனால்
 வெள்ளம னங்கொள் புலவர்த மக்குப்பொன்
 வேணது வழங்கியதால்
 தழைத்திட மகிழ்ந்தனை சரபபூ பாலா !
 தாலோ தாலேலோ !!
 தஞ்சையில் மிஞ்சிய விஞ்சையர் சிங்கமே !
 தாலோ தாலேலோ !!

4. சப்பாணிப் பருவம்—பட்டாபிஷேகம்

திருவள ராங்கில 11 மாயிரத் தெழுசதத்
 தொண்ணூற் றெட்டாண்டு
 திங்கள் சூனில் இருபத் திரண்டினில்
 தஞ்சை யரியணையில்
 முருகுடன் மகுட முழுக்குக் கொண்டனை
 மேலோர் மலர்தூவ
 முரசுமு ழங்க முத்தமிழ்ப் புலவோர்
 மொழிந்தபல் வாழ்த்துடனே
 பெருமறை வேதம் பாங்குட னோதிடப்
 பிறமொழிப் பாடல்களும்
 பரிவுடன் பாடிய புலவர்பல் லோர்க்கும்
 பரிசுகள் வழங்கினையே !
 குருவருள் கொண்டொளிர் கண்ணே ! மணியே !
 கொட்டுக சப்பாணி !
 குமரித் தமிழைக் காக்கும் சரபா !
 கொட்டுக சப்பாணி !!

7. முங்கில். 8. மான். 9. இலைகள் 10 ஒருவகைப் பிறை.
 11. 22--6--1798.

5. முத்தப் பருவம்

சரசுவதி மகாலில் உள்ள நூல்கள்

இலக்கியம் இலக்கணம் மருத்துவம் சோதிடம்
 இசையொடு தாசு போதம்
 இலங்கிய வேதமோ டாகமஞ் சாத்திரம்
 இச்சைதரு காம நூலும்
 நவந்தரு தத்துவம் நீதிநூல் யானை நூல்
 நீள்செலிப் பரியி னூலும்
 நானிலந் தழையவே வேதாந்த சித்தாந்த
 நன்மேனி யழகு நூலும்
 தலபுரா ணங்களும் சிறுபே ரிலங்கியத்
 தண்டழிழ்ச் சிறப்பு நூலும்
 தேவநா கரத்தினால் இலக்கிடுஞ் சமஸ்கிருதம்
 தெலுங்கொடு மராத்தி மற்றும்
 பலவுமே "சரசுவதி மாலிலே" சேர்த்தவா !
 பவளவாய் முத்த மருளே !!
 பலகலை கற்றவா போசலகு லேந்திரா !
 பவளவாய் முத்த மருளே !!

6. வருகைப் பருவம்

உலா வரல்

திருவே பெரிய தனிவே வரசாய்த்
 திகழ்வாய் வருக வருகவே !
 தருவாய் வரமே தாயே யனையாய்
 தந்தாய் வருக வருகவே !
 திருமா லுருவாய்த் தெருவில் பரிமேல்
 திகழ்வாய் வருக வருகவே !
 தேர்மேல் வருவாய் தோற்றப் பொலிவாய்த்
 துள்ளி வருக வருகவே !
 திருவின் மருகன் திகழ்வேல் முருகன்
 தவமே ! வருக வருகவே !
 தெருளா அறிவைத் தூண்டத் தூண்டும்
 தேவே ! வருக வருகவே !
 செருநர்க் கருளும் கருணைக் கடவே !
 சரபா ! வருக வருகவே !
 சரியாய் கிரியாய்ச் சருவா பரணா !
 சரபா ! வருக வருகவே !

7. அம்புலிப் பருவம்

1 ந்திரனுக்கும் சரபோசிக்கும் ஒப்புமை

கங்கை கண்டது—சாமம்.

பரமனின் விரிசடைப் பொலிந்தாடு கங்கையின்
 புனற்றடங் கண்ட தாலும்
 பாரினிற் புலவோர்கள் பாடிடுங் குமுதவாய்
 பரிசினால் மலர்வ தாலும்
 12 திரவண மின்றியே அரவணிப் பிரியனாய்த்
 தரணிகாத் திடுவ தாலும்
 தணியாத காதலர் தம்முறவு வேளையில்
 தண்ணளி செய்வ தாலும்
 சரவணன் தன்னொடும் சரியாடல் கொண்டதால்
 சார்பரிசி வேற்ற தாலும்
 சீரகத் திருப்போர்கள் சேர்ந்துண்டு மகிழவே
 செழுந்திரு வழுத மீந்தாய்
 அரவணைச் செவ்வனிவன் வேறில்லை யாதலால்
 அம்புலி ! ஆட வாவே !!
 அரணோடு அரசவளர் சரபோஜி யிவனுடன்
 அம்புலி ! ஆட வாவே !!

8. சிற்றில் பருவம்

சிவகங்கை நீராட்டம்

உம்ப ராடும் சிவகங்கை
 உயர்ந்த குளத்தில் நீராடி
 உனது தாயா ரணி பூட்டி
 உலகம் புகழ வலங்கரித்துப்
 13 பம்பு முயிர்கள் பேணுதற்குப்
 பாரில் வந்தாய் வாழ்கவென்றே
 பார்த்துப் பார்த்து மகிழுங்கால்
 14 பவனத் திருந்தும் ஓடிவந்தே
 அம்பொன் கொழிக்கும் சிறுமணலால்
 அடுக்கு மாட மாளிகையும்
 அணியார் கூட கோபுரமும்
 அழகாய்ச் செய்தோம் வீதியிலே

செம்பொன் அடியால் சரபேந்திரா !
 சிறியேம் சிற்றில் சிதையேவே !!
 சந்தா மணியே சரபோஜி !
 சிறியேம் சிற் றில் சிதையேவே !!

9. சிறுபறைப் பருவம்

மன்னார் வழிவழி

உய்யாத சுய்யாஜி என்னுமொரு மன்னனாய்
 ஏலாத காட்டு ராஜா
 ஆயிரத் தெழுநூற்று முப்பத்து ஒன்பதில்
 ஒன்பது திங்க ளாண்டார்
 பொய்யாத புகழோடு புலனியை ஆளவே
 பிரதாப சிம்ம ராஜா
 பேராயி ரத்தெழு நூற்றுநாற் பத்தொன்றில்
 பெரியதோர் முடிபு னைந்தார்
 உய்யாது ¹⁵ ஒன்னாரை யோட்டிடும் துளஜேந்திரர்
 உயர்தனிச் சிறப்பி னோடு
 ஆயிரத் தெழுநூற்று அறுபத்து ஐந்தினில்
 அரசினைக் கொண்டி யாரும்
 செய்யாத நல்லரசு செய்தார்கள் என்று நீ
 சிறுபறை முழக்கி யருளே !
 சரபேந்திர பூபால சத்திரபதி ஐயனே !
 சிறுபறை முழக்கி யருளே !!

10. சிறுதேர்ப் பருவம்

(வழித்தோன்றல்) துளஜேந்திர ராஜா அவர்களின்
 இளமை.

விளைகின்ற பயிர்நிலை முளையிலே தெரிகின்ற
 வித்தகம் விளக்கு மாபோல்
 வடமொழி தென்மொழி மராத்தியோ டிந்தியும்
 வளமுறக் கூற்று ணர்ந்தார்

இளமைதான் நிலைத்திட விளையாட்டு வீரராய்
 இணையின்றித் திகழ்ந்து நின்றார்
 இன்பமிகு தானமொடு தருமங்கள் செய்துமே
 இசையொடும் இலங்க லுற்றார்
 கிளைஞரும் சுற்றமும் உற்றோரும் மற்றோரும்
 கேண்மையில் சிறந்து தோன்றக்
 கோதிலாப் பண்பினால் குவலயம் போற்றுவே
 கொண்டதோர் தூய னாக
 சளையாமல் துளஜேந்திரர் வாழுவே வாழ்த்திநீ !
 சிறுதே ருருட்டி யருளே !!
 சீர்கலை கற்றவா ! சரபோஜிக் கொற்றவா !
 சிறுதே ருருட்டி யருளே !!

மற்றவை மலரும்.

சரபோசி வளர்த்த கலைகள்

முனைவர் **ம. சா. அறிவுடைநம்பி,**

விரிவுரையாளர்,

அரிய கையெழுத்துச் சுவடித்துறை.

தமிழ்ப் பல்கலைக்கழகம்,

தஞ்சாவூர் 613 005

தென்னிந்தியாவைப் பொறுத்த அளவில் கலைகளின் வளர்ச்சியில் தஞ்சை சிறப்பிடத்தைப் பெறுகின்றது. தஞ்சை மராட்டிய மன்னர்களுள் இரண்டாம் சரபோசி 1798 முதல் 1832 வரை தஞ்சை அரசுப் பொறுப்பில் இருந்தார். இவர் காலத்தில் ஏற்கனவே இருந்த பல பழைய கலைகள் புது மெருகு பெற்றன; பல புதிய கலைகள் தோன்றின. ஓவியம், சிற்பம், இசை, நாடகம், நாட்டியம், மருத்துவம், கோயில், தோட்டம், அச்ச முதலான பல்வேறு கலைகள் சிறப்பாகத் திகழ்ந்தன. இவர் காலத்தில் மேல்நாட்டிலிருந்து பல கலைஞர்கள் தஞ்சைக்கு வந்துள்ளனர். எனவே தஞ்சைக் கலைகளில் மேல்நாட்டுத் தாக்கம் படியத் தொடங்கியதைக் காண முடிகின்றது. மன்னர் பல்வேறு கலைகளைப் போற்றிப் பாதுகாத்ததோடு கலைஞர்களுக்கும் பேராதரவு நல்கி ஊக்கப்படுத்திக் 'கலைகளின் காவல'னாக விளங்கினார். ஓவியத்தொகுப்புகள், பன்மொழிச் சுவடிகள், நூல்கள், ஆவணங்கள் முதலானவற்றைச் சேகரித்துத் தொகுத்துச்

* சரபோசி மன்னரின் 212ஆம் ஆண்டுப் பிறந்த நாள் விழாவை யொட்டித் தஞ்சை, சரசுவதி மகால் நூல் நிலையத்தின் சார்பில் 24—09—1989 (ஞாயிற்றுக்கிழமை) அன்று சங்கீத மகாலில் நடைபெற்ற கருத்தரங்கில் படிக்கப்பெற்ற கட்டுரை.

சரசுவதி மகால் நூல் நிலையத்தில் வைத்துள்ளார். இவர் வளர்த்த கலைகளை இக் கட்டுரை ஆய்வு செய்கிறது. ¹

ஓவியக்கலை :

சின்னசாமி நாயக்கர், செங்கம்மாள், சாரங்கபாணி, முத்துக்கிருட்டிணன், கோவிந்தசாமி, வேங்கடப்பெருமாள், வேங்கடநாரணப்பையா முதலான பலர் அரண்மனையில் மாத ஊதியத்தில் பணியமர்த்தப்பட்டுள்ளனர். சிறந்த ஓவியர்கள் 'சித்திரம்', 'சித்திரக்காரன்', 'சித்திரக்காரி' என அழைக்கப்பட்டுள்ளனர்.

மன்னர் காலத்தில் ஏராளமாக உருவப்படங்கள் வரையப்பட்டதற்கான சான்றுகள் பல்வேறு ஆவணங்களில் காணப்படுகின்றன. கோயில்களில் கடவுளர் திருவுருவப்படங்கள் வரையப்பட்டுள்ளன. தவிரப் பெரும்பாலும் அந் நாளிலிருந்த கவர்னர்கள், ரெசிடெண்டுகள், மாவட்ட ஆட்சித் தலைவர்கள் முதலானோரின் உருவப்படங்களே மிகுதியாக வரையப்பட்டுள்ளன. தஞ்சை மராத்திய மன்னர்களின் உருவப்படங்களும் வரையப்பட்டுள்ளன. இம் மன்னர்களின் உருவப்படங்கள் அரண்மனையில் வைக்கப்பட்டுள்ளன.

தம்மைக் காணவந்த ஆங்கிலேய அதிகாரிகளுக்குச் சரபோசி மன்னர் பல்வேறு ஓவியங்களை அன்பளிப்பாகக் கொடுத்துள்ளார். மேஜர் பிளேக், லார்ட் லாவண்டியா, பெஞ்சமின் டாரிங், சர் தாமஸி கெவெட்டிடி ஆகியோருக்கு உருவப்படங்கள், காளைமாடு, மீன்கள், பறவைகள், விலங்குகள், எறும்புகள் போன்றவற்றின் ஓவியங்களை அன்பளிப்பாகக் கொடுத்துள்ளார். இவற்றுள் பெஞ்சமின்

1 பெரும்பாலும் மோடி ஆவணங்கள், தஞ்சை மாவட்ட விவரத் தொகுப்புச் சுவடிகள், தஞ்சை மாவட்ட ஆட்சியர் அலுவலக ஆவணங்கள் ஆகியவற்றில் காணப்படும் குறிப்புகளை ஆதாரமாகக் கொண்டு இக்கட்டுரை எழுதப்பட்டுள்ளது.

டாரின் அரசரிடமிருந்து அன்பளிப்பாகப் பெற்றவைகளில் 117 படங்கள் இலண்டனிலுள்ள இந்திய அலுவலக நூல் நிலையத்தில் இன்றும் பாதுகாப்பாக உள்ளன. மன்னரைக் காணவந்த ஆங்கிலேய அதிகாரிகளும் சில ஓவியங்களை அன்பளிப்பாகக் கொடுத்துள்ளனர்.

மேல்நாட்டிலிருந்து இந்தியாவிற்கு வந்த பல ஓவியர்களுள் ஃபிளாக்சுமன் என்பவர் எண்ணெய் வண்ணச் சாயத்தில் மேல்நாட்டுப் பாணியில் வரைந்த பல உருவப் படங்களைச் சரபோசி மன்னரிடம் கொடுத்துள்ளார். அதேபோன்று லெப்டினன்ட் ஜ' ரெய்லி, வில்லியம் வாலன்டைன் ஆகியோரிடமிருந்து பல ஓவியங்களை விலை கொடுத்தும் மன்னர் வாங்கியுள்ளார்.

சுவரோவியம் :-

தஞ்சைப் பெரிய கோயில் அம்மன் கோயில் முன்மண்டப மேல் விதானத்தில் உமையாவளின் வீரச்செயல்களை விரித்துக் கூறும் 'தேவி மகாத்மிய'த்தின் காட்சிகளைப் பல வண்ண ஓவியங்களாக வரையச் செய்துள்ளார். ஓவியத்தொகுப்பின் கீழே கதைப்பகுதிகளை விளக்குகின்ற வகையில் சுருக்கமாகப் பேச்சுத்தமிழில் எழுதப்பட்டுள்ளன. ஓரத்தநாடு, முத்தம்மாள் சத்திரத்தை 1800இல் கட்டிய மன்னர் பல்வேறு ஓவியங்களை இச் சத்திரத்தில் வரையச் செய்துள்ளார். ஆனால் இவை இன்று பெரும்பாலும் அழிந்த நிலையிலேயே உள்ளன.

துணி ஓவியம் :-

சரபோசி மன்னர் 1820இல் தஞ்சையிலிருந்து சுமார் 3000 பேர்களுடன் காசிக்குத் தலயாத்திரை சென்றுவிட்டு 1822இல் தஞ்சைக்குத் திரும்பியுள்ளார். இவர்களுடன் 'சித்திரக்காரன்' சின்னசாமி நாயக்கனும் உடன் சென்றுள்ளான். மன்னர் காசி யாத்திரைக்குச் செல்கின்ற

காட்சி துணியில் (56.5 x 75 செ. மீ.) வண்ண ஓவியமாகத் தீட்டப்பட்டுள்ளது. இவ்வோவியத்தின் கீழ் கி. பி. 1825-30 என்ற குறிப்புக் காணப்படுகிறது. எனவே மன்னர் காசி யாத்திரைக்குச் சென்று வந்த பின்னர் இவ்வோவியம் வரையப்பட்டிருக்கலாம்.

காகிதச் சுவடி ஓவியம் :-

காகிதச் சுவடிகளாக உள்ள நூல்கள் பலவற்றைச் சரகவதி மகால் நூல் நிலையம் பாதுகாத்துள்ளது. இந் நூல்களின் முகப்பு அட்டை, பின்புற அட்டைகளில் ஓவியங்கள் வரையப்பட்டுள்ளன.

சில காகிதச் சுவடிகளில் மாநாத்திய அரசர்களின் உருவப்படங்கள் தனியாகவும் தீட்டப்பட்டுள்ளன. சில சுவடி நூல்களின் முகப்பு அட்டையில் அந்நூலாசிரியர், அந்நூல் எழுதக் காரணமாக இருந்த அரசர் ஆகியோரின் உருவப்படங்களையும் வரைந்துள்ளனர். சரபோசி மன்னர் காலத்தில் 'ஆத்மராமகிரந்தம்' எனும் சுவடி 1820இல் எழுதப்பட்டுள்ளது. ஆனால் இச்சுவடியின் முகப்புப் பக்கத்தில் சரபோசியின் மகன் இரண்டாம் சிவாசியின் படமும் அவர் குரு இராமதாசின் படமும் வரையப்பட்டுள்ளன. காகிதச் சுவடிகளில் மருத்துவச் செடிகள், பல வகை மீன்கள் முதலானவற்றை மன்னர் வண்ண ஓவியங்களாக வரையச் செய்துள்ளார்.

சிற்பக்கலை :-

கோயில்களிலும், அரண்மனையிலும், சத்திரங்களிலும் சிற்பங்கள் செதுக்கப்பட்டுள்ளன. இரண்டாம் சரபோசி 1799இல் ஒப்பந்தம் செய்துகொண்டதற்கேற்ப 102 தேவஸ்தானங்களைத் தம் நேர் பார்வையில் வைத்துள்ளார்.

இம்மன்னர் காலத்தில் கருங்கல், சலவைக்கல், செங்கல், மரம் ஆகியவற்றில் சிற்பங்கள் செதுக்கப்பட்டன.

டுள்ளன. இவ்வகைகளில் கடவுளர் திருவுருவங்கள், மணிதர்கள், கலைஞர்கள் போன்றவர்களின் சிற்பங்கள் செதுக்கப்பட்டுள்ளன.

தஞ்சாவூர் அள்ள எல்லையம்மன் கோயிலில் சரபோசி மன்னர் 1803ஆம் ஆண்டு கருவறை, பிற மண்டபங்கள், முன் கோபுரம், மடைப்பள்ளி, தளவரிசை, சுற்றுச்சுவர், வாயில் படிக்கட்டு ஆகிய பல திருப்பணிகளைச் செய்துள்ளார். இக்கோயிலில் குந்தளா தேவி அம்மன் புடைப்புச் சிற்பமாகச் செதுக்கப்பட்டுள்ளது. வீணை வாசிக்கும் நிலையில் மாதங்கியின் உருவமும் சிற்பமாக உள்ளது.

சரபோசி மன்னர் தம் அன்புநாயகி முத்தம்மாளின் நினைவாக ஓரத்தநாட்டில் அவள் பெயரில் 1800ல் ஒரு சத்திரம் கட்டினார். இச் சத்திரத்தின் வெளியில் சுற்றிலும் கருங்கல் சிற்பங்களும், சத்திரத்தின் உள்ளே செங்கல் சிற்பங்களும், மாடியில் மரச்சிற்பங்களும் ஏராளமாகச் செதுக்கப்பட்டுள்ளன.

சத்திரத்தின் வெளிப்பகுதியின் மேற்புறத்தில் 50 செ.மீ. உயரத்தில் நாட்டிய விநாயகர் சிற்பம் காணப்படுகிறது. சிறிய அளவில் இசை, நாட்டியம், நாட்டுப்புறக் கலைகள் தொடர்பான பல்வேறு சிற்பத் தொகுதிகள் தொடர்ச்சியாகச் செதுக்கப்பட்டுள்ளன. நாட்டியம் ஆடுகின்ற குழுவில் நட்டுவனார்கள் கைத்தாளமிட்டுப் பாடுகின்றனர்; மத்தளம் புல்லாங்குழல், மகுடி, தாளம், எக்காளம், முாச ஆகிய இசைக் கலைஞர்கள் இசையமைத்துச் செல்கின்றனர். நாட்டிய மகளிர் தலையில் கொண்ணை போட்டுள்ளனர். அவர்கள் அணிந்துள்ள சேலைகளில் கோடுகளும் பூக்களும் காணப்படுகின்றன. கால்களில் சலங்கைகளையும், கைகளில் வளையல்களையும், தோள்களில் அணிகலன்களையும் அணிந்துள்ளனர். இசைவாணர்கள், நட்டுவனார்கள் ஒரேமாதிரியான தலைப்பாகை அணிந்துள்ளனர்.

பெண்கள் கோலாட்டம் ஆடுதல், பாம்பாட்டி மகுடி ஊதுதல், பல வீரர்கள் குதிரைகளில் அமர்ந்து போருக்குச் செல்லுதல், குதிரைமீது அமர்ந்து இரு இளவரசர்கள் போரிடுதல், வீரர்கள் துப்பாக்கிகளை ஏந்திச் செல்லுதல், மிருகங்களை வேட்டையாடுதல், யானைகள் அணிவகுத்துச் செல்லுதல் போன்ற பல்வேறு காட்சிகள் சிற்பங்களாக செதுக்கப்பட்டுள்ளன. இவற்றில் சிற்பியின் கைவண்ணத்தையும் அழகிய வேலைப்பாட்டுத் திறமையையும் காணமுடிகின்றன. பெண்கள் விசிறி போல் சேலை அணிந்திருப்பதையும் காணமுடிகின்றது. சரபோசி மன்னர் காலத்தில் மக்களிடையே இருந்த பழக்க வழக்கங்கள், மக்கள் பயன்படுத்திய ஆடை, அணிகலன்கள், வீரர்கள் பயன்படுத்திய ஆயுதங்கள் முதலான பலவற்றை இச் சிற்பங்கள் காட்டுகின்றன.

சத்திரத்தின் மாடியில் வேலைப்பாடுகளுடன் கூடிய மரத்தூண்களில் பல சிற்பங்கள் செதுக்கப்பட்டுள்ளன. இவற்றில் வேல்கள், பலவகையான பூச்சாடிகள் போன்றவை உள்ளன.

சலவைக்கல்லில் சிற்பம் செதுக்கப்படுவது மேலை நாட்டில் சிறப்பிடம் பெற்றுத் திகழ்ந்துள்ளது. இக்கலையில் பெரிதும் ஈடுபாடு கொண்ட மன்னர் இரண்டு சிற்பங்களைச் சலவைக்கல்லில் செதுக்கச் செய்துள்ளார். தஞ்சைக் கலைக்கூடத்தில் கைப்பி வணங்கிய நிலையில் இரண்டாம் சரபோசி மன்னரின் முழு உருவச் சிலையும் சிவகங்கை சுவார்ட்சு கிறித்தவ தேவாலயத்தில் சுவார்ட்சு பாதிரியாரின் மரணப்படுக்கைக் காட்சியும் சலவைக்கல்லில் செதுக்கப்பட்டுள்ளன. இரண்டு சலவைக்கல் சிற்பங்களையும் மேல்நாட்டு சிற்பியான ஃபிளாக்கமன் செய்துள்ளதாக ஆவணங்கள் உறுதிப்படுத்துகின்றன.

இசைக்கலை :-

அரண்மனையில் இருந்த இசைக்கலைஞர் களில் சிறந்த வர்கள் 'வித்யா திகாரர்கள்' என்று குறிப்பிட்டுள்ளனர். வராகப்பையா இராமசாமி அய்யாவும் சேது அண்ணாசியும் இச் 'சங்கீத வித்யாதிக் பிரிவிற்' குக் கண்காணிப்பாளர்களாக 1831ல் இருந்துள்ளனர். இப்பிரிவில் குவாலியரிலிருந்து கல்யாணசங்கீதம், திர்தார் அலி, இந்துத்தானிப் பாடகர்கள் லகாராம், மீர்ரகுமான் போன்ற வேற்று மாநிலத்தைச் சேர்ந்தவர்களும் இருந்துள்ளனர்.

பல்லவி கோபாலய்யர், கோபாலகிருட்டிண பாரதியார், ஆணை அய்யா, வீணை பெருமாளய்யர், இராமசகா போன்ற இசையிற் சிறந்த புலவர்கள் அரசவையில் இருந்துள்ளனர். கீர்த்தனைகள், சும்மிப்பாக்கள் போன்றவை இக்காலத்தில் சிறந்து விளங்கின.

அரண்மனையில் சில இசைக்கலைஞர்கள் மாத ஊதியத்தில் பணியமர்த்தப்பட்டுள்ளனர். 1802இல் இந்துத்தானி இசைக்கலைஞர் சீனிவாச வெங்காசி குட்டிபன் மகன் 6 சக்கரம் ஊதியமாகப்பெற்றுள்ளார். 1820ல் ஜாக் கோபாய் எனும் இசைக்கலைஞர் 4 சக்கரம் ஊதியமாகப் பெற்றுள்ளார்.

துதார் ஜோடி வாத்தியம், சரப்ப காகளா, கிளாரி நெட் போன்ற பல்வேறு இசைக்கருவிகள் ஐரோப்பாவி லிருந்து விலைக்கு வாங்கப்பட்டுள்ளன.

கதாக்காலட்சேபம் இம்மன்னர் காலத்திலேயே சிறப் பாகவும் மக்களிடையே செல்வாக்குப் பெற்றும் வளர்ந் துள்ளது. அரண்மனையிலும், பல்வேறு திருவிழாக்களிலும், பண்டிகைக் காலங்களிலும் பல இசை நிகழ்ச்சிகள் நடத் தப்பட்டதற்கான சான்றுகள், அவற்றுக்குச் செலவு செய்யப்பட்ட விவரங்கள் போன்றவற்றை ஆவணங்களில் காண முடிகின்றன.

நாடகக்கலை :-

இரண்டாம் சரபோசி மன்னர் பல நாடக நூல்களையும் எழுதியுள்ளார். தேவேந்திர குறவஞ்சி, இராதா கிருட்டிண நாடகம், மோகினி மகேசு பரிணயம், கணேச விசயம், மீனாட்சி பரிணயம் போன்ற நாடகங்களே அவர் எழுதியவையாகும். அரசவைப் புலவராக விளங்கிய கொட்டையூர் சிவக்கொழுந்து தேசிகர் சரபோசி மன்னரை பாட்டுடைத் தலைவனாகக்கொண்டு 'சரபேந்திர பூபாலக் குறவஞ்சி' எனும் இசை நாடக நாலைப் பாடியுள்ளார். இந்நாடகம் மன்னர் முன்னிலையில் கலைஞர்களால் பாடி நடிக்கப்பெற்று அரங்கேற்றம் செய்யப்பட்டுள்ளது. அரண்மனையிலிருந்த பாகவதமேளா நாடகக்குழுவில் குப்பையா ஆதிமூர்த்தி, வேங்கடாசலம், விகடகவி வைத்தியநாத லோகநாதன் போன்ற நடிகர்கள் இருந்துள்ளனர். நாடகத்தில் பெண்களும் நடித்துள்ளனர். அரண்மனையில் பண்டிகைக் காலங்களில் நாடகம் நடத்தப்பட்டுள்ளன. நாடகக் கலைஞர்கள் பலர் அரண்மனையில் மாத ஊதியத்திற்குப் பணியமர்த்தப்பட்டுள்ளனர்.

நாட்டியக்கலை :-

சரபோசி மன்னர் மாராத்தி மொழியில் நாட்டியம் தொடர்பான நூலொன்றை எழுதியுள்ளார். அவைக்களப் புலவர் முவ்வாநல்லூர் சபா பத்தையா என்பவர் பல நாட்டியப் பதங்களைப் பாடியுள்ளார். 'தஞ்சை நால்வர்' என்று போற்றப்படும் பொன்னையா, சின்னையா, சிவானந்தம், வடிவேலு ஆகியோர் இம்மன்னர் ஆதரவில் இருந்தவர்களாவர். இச் சகோதரர்கள் பல எண்ணற்ற நாட்டிய வடிவங்களான அலாரிப்பு, ஜதீஸ்வரம், ஸ்வரஜதி, பதவர்ணம், சப்தம், தில்லானா, கீர்த்தனைகள் போன்ற வற்றை இயற்றியுள்ளனர். இந் நால்வரும் அரசரால் பெரிதும் மதிக்கப்பட்டுப் பாராட்டப்பட்டுள்ளனர். இவர்

களுக்குப் பல விருதுகளும், பல்லக்குகளும் மன்னரால் அளிக்கப்பட்டுள்ளன.

கப்பராய ஒதுவார், சபாபதி, சுப்பையன், பொன்னையா, சின்னையா, வடிவேலு, சிவானந்தம் ஆகியோர் அரசவையில் நட்டுவனார்களாக இருந்துள்ளனர். அரண்மனையில் ஆண்களும், பெண்களும் நாட்டிய மாடியுள்ளனர். சுந்தரி, 'லேடி' கேத்தரின், வேங்கடலட்சுமி, செளக, சோசப், சோசப்பின் மனைவி, சேபராயின் மனைவி சோசப்வெட், தாசி காவேரி பெண் பெரியா, வேங்கடாசலம் பெண் உண்ணாமலை போன்றோர் அரண்மனையில் நாட்டியமாடியுள்ளனர். இவர்களுள் ஆங்கிலேயர்களும் ஆடியுள்ளதற்கான சான்றுகள் ஆவணங்களில் காணப்படுகின்றன.

கோயிற்கலை :-

இரண்டாம் சரபோசி மன்னர் சிறந்த சிவபக்தர்; சமயத்தில் ஆழ்ந்த நம்பிக்கை கொண்டவர். சமய வேறுபாடின்றிப் பல திருப்பணிகளைச் செய்துள்ளார். இவர் காசிக்குச் சென்று வந்த பின்னர்ப் பல புதிய கோயில் களைக்கட்டியுள்ளார். மேலும் இவர் காலத்தில் தஞ்சை நகரிலுள்ள பெரும்பாலான கோயில்களில் திருப்பணிகள் நடைபெற்றதை ஆவணங்கள் உறுதிப்படுத்துகின்றன.

தஞ்சைப் பெரிய கோயிலில் பல திருப்பணிகளைச் செய்துள்ளார். 1801இல் பல்வேறிடங்களிலிருந்து கொணரப்பெற்ற 108 சிவலிங்கங்களை அமைத்துக் குடமுழுக்குச் செய்துள்ளார். இச்சிவலிங்கங்கட்கு நிலையாகப் பூசை நிவேதனம் முதலியவற்றை நடத்துவதற்கு மன்னர் ஒரு அறக்கட்டளை நிறுவினார். 1811இல் பெரிய கோயிலில் நடைபெற்ற தேர்த்திருவிழாவிற்கு 3150 சக்கரம் செலவு செய்துள்ளார். இதே ஆண்டில் மழை பெய்வதற்காக நந்திக்கு அபிடேகம் பூசை நிவேதனம்

வழிபாட்டிற்காக $\frac{1}{4}$ மண்டலத்திற்கு நாளொன்றுக்கு $3\frac{1}{2}$ சக்கரம் செலவிடப்பட்டுள்ளது. மேலும் பெருவுடையாருக்கு எண்ணற்ற அணிகலன்களையும், பாத்திரங்களையும், வாகனங்களையும் அளித்துள்ளார்.

கீழரசவீதியிலுள்ள வரதராசப் பெருமாள் கோயிலில் வரதராசர் சன்னிதியிலும், தனிக்கோயில் பெருந்தேவீ சன்னிதியிலும், திருச்சுற்றிலும் 1804இல் பல்வேறு திருப்பணிகளைச் செய்துள்ளார், பல புதிய மண்டபங்களைக் கட்டுவித்தார். கருவறை, அர்த்தமண்டபம் ஆகியவற்றைப் புதுப்பித்துத் திருப்பணி செய்தார்.

மேலவீதியிலுள்ள காசி விசுவநாதர் கோயில், பங்காரு காமாட்சியம்மன் கோயில் ஆகிய இரு கோயில்களிலும் 1805இல் பெரும்பகுதி திருப்பணி செய்யப்பட்டுள்ளது.

புதுரை மீனாட்சி சுந்தரேசுவரர் திருக்கோயிலுக்கு 1817இல் சென்ற மன்னர் வழிபாடியற்றிச் சிவபெருமானுக்கு 'நாகாபரணம்' என்னும் அணி ஒன்றைத் தம் பெயரில் கொடையாக அளித்துள்ளார். இதற்கு 1352 சக்கரம் செலவு செய்யப்பட்டதாக ஓராவணம் குறிப்பிடுகிறது.

விட்டோபா கோயிலை 1819இல் கட்டி முடித்துத் திருப்பணி செய்தார். கொண்டிராசப்பாளையத்திலுள்ள கீழநரசிங்கப்பெருமாள் எனும் மிகப் பழமையான கோயிலைப் புதுப்பித்துக் கட்டிச்சுவாமினையும் பிரதிட்டை செய்துள்ளார். இதற்கு 3050½ சக்கரம் செலவு செய்யப்பட்டுள்ளது.

தஞ்சைக் கோட்டைக்குள் கீழரசவீதியில் மணிகர்ணி கேசுவரர் கோயிலை 1827இல் கட்டி முடித்துக் குடமுழுக்குச் செய்துள்ளார், புண்ணைநல்லூர் மாரியம்மன் கோயில்

லில் 1831இல் கருங்கல்லால் புதிதாக நர்த்தன மண்டபம் கட்டுவித்தார்.

சாளுவ நாயக்கன் பட்டினம் மனோராவில் 1814இல் உப்பரிகைக் கோபுரம் ஒன்றைக் கட்டுவித்தார்.

மேலவீதியிலுள்ள கிருட்டிணன் கோயிலில் 1805இல் திருப்பணி செய்துள்ளார். திருவரங்கத்திலுள்ள அரங்க நாதருக்குப் பொற்பதக்கம் ஒன்றைக் கொடையாக அளித்துள்ளார்.

சைவ, வைணவ சமயக் கோயில்களுக்குப் பல திருப்பணிகள் செய்ததோடு கிறித்துவக் கோயில், மகுதிகளுக்கும் பல திருப்பணிகளைச் செய்துள்ளார்.

“அல்லாப் பண்டிகைக்காக மன்னர் எல்லாத் தர்காக் களுக்கும் போய் வருதலுண்டு; அங்ஙனம், போகுங்கால் இனாம் அளிப்பதுண்டு; அல்லா பண்டிகை நடத்தவும் நன்கொடை அளிப்பதுண்டு” எனும் ஆவணச் சான்றுகளால் இசலாம் சமயத்திற்கும் திருப்பணி செய்ததை அறியலாம்.

அச்சுக்கலை :-

சரபோசி மன்னர் கல்யாண மகால் மாடியில் அச்சகம் ஒன்றை நிறுவினார். (பெரும்பாலும் 1800 முதல் 1807க்குள் நிறுவியிருக்கலாம்). அரண்மனைக்கு 1823இல் நவாப் வந்தபொழுது அச்ச எழுத்துக்கள் தயார் செய்வதையும், பல மொழிகளில் நூல் அச்சானதையும் பார்த்துள்ளதாக ஓர் ஆவணம் குறிப்பிடுகிறது.

தோட்டக்கலை :-

மன்னர்களுக்குப் பல தோட்டங்கள் உண்டு. இவற்றுக்கு உரியவர்கள் மராத்திய அரசு மாதேவியர்களாவார், ஒவ்வொரு தோட்டத்தையும் நிர்வகிப்பதற்கு அலுவலர்.

காவற்காரர் ஆகியோர் நியமிக்கப்பட்டுள்ளனர். சரபோசி மன்னர் காசிக்குச் சென்றபோது ஆங்காங்குக் கிடைத்த மரம், செடி, கொடிகளின் விதைகளைத் தஞ்சைக்கு அனுப்பி வைத்துள்ளார். அவ் விதைகளைத் தஞ்சை அரண்மனைத் தோட்டங்களில் பயிரிடச் செய்துள்ளார்.

பொம்மைகள் செய்யும் கலை :-

நவராத்திரிக் கொலுவில் வைப்பதற்காகப் பல்வேறு உருவப் பொம்மைகளைக் காகிதம், களிமண், மரங்கள் போன்ற பொருள்களில் செய்துள்ளனர். யானைத் தந்தத் திலும் பொம்மைகள் செய்யப்பட்டுள்ளன. அரண்மனையில் நவராத்திரியை ஓட்டிப் பெரிய கொலு வைத்துள்ளதற்கான குறிப்புகளை ஆவணங்களில் காணமுடிகின்றது.

பொழுதுபோக்கிற்காகச் சிலர் ஆட்டுக்கடா, புலி, கரடி, மான், பன்றி, சிங்கம் ஆகிய வேடங்களைப் போட்டுக் கொண்டு நடித்துள்ளனர்.

முடிபுகள் :

இரண்டாம் சரபோசி மன்னர் பல்வேறு கலைகளுக்கு ஆக்கமும் ஊக்கமும் தந்து போற்றி வளர்த்துள்ளார். அவற்றுள் ஒரு சில கலைகளை மட்டும் இதுவரை இக்கட்டுரையில் கண்டோம். இக் கலைகளின் மூலம் கீழ்க்கண்ட முடிபுகளுக்கு வரலாம் :

1) மேல்நாட்டுத் தாக்கம் தஞ்சையில் புதியதொரு மரபைத் தோற்றுவித்தது. மேல்நாட்டுப் படங்களில் காணப்படும் திரைகள், தூண்கள் மற்றும் பிற பொருள்களும் தஞ்சை ஓவியங்களிலும் உள்ளன. ஸ்பெரப்பியர்களின் தாக்கத்தால் சுற்றுப்புறம் குறிப்பிடத்தக்க வகையில் வரையப்பட்டுள்ளது. சலவைக்கல்லில் சிற்பங்களை உருவாக்கியது மேல்நாட்டுத் தாக்கத்தினாலேயாம்.

2) கலைகளின் மூலம் அக்கால மக்களின் பழக்க வழக்கங்கள், ஆடை அணிகலன்கள் முதலானவற்றை அறியமுடிகின்றன.

3) ஓவியங்களிலும், சிற்பங்களிலும் இடம்பெற்றுள்ள கடவுளார், மனிதர்கள் போன்றோரின் உருவங்கள் பருமனாக உள்ளன; மராத்திய மன்னர் அரசு இருக்கையில் அமர்ந்திருப்பது போல் திண்டுடன் கூடிய இருக்கையில் கடவுளார்களும், அரசர்களும், அமர்ந்துள்ளனர்.

4) ஓவியர்கள், சிற்பிகள், இசை, நாடக, நாட்டிய கலைஞர்கள் மாத ஊதியத்தில் அரண்மனையிலேயே பணியமர்த்தப்பட்டுள்ளனர்.

5) சுவர், துணி, காகிதம் ஆகியவற்றில் ஓவியங்கள் வரையப்பட்டுள்ளன; கருங்கல், சலவைக்கல், செங்கல், மரம் ஆகியவற்றில் சிற்பங்கள் செதுக்கப்பட்டுள்ளன.

6) தண்ணீர்ச் சாயம், எண்ணெய் வண்ணச் சாயம் ஆகியவற்றில் ஓவியங்கள் வரையப்பட்டுள்ளன.

7) மன்னர் அரசருக்குரிய நீண்ட அங்கியையும், மார்பில் பல்வேறு அணிகலன்களையும் அணிந்துள்ளார். தலைப்பாகை அலங்கார வேலைப்பாட்டுடன் திகழ்கிறது, ஆண்களில் பலர் பலவிதமான தலைப்பாகை அணிந்துள்ளனர். ஆண்கள் தார்ப்பாய்ச்சு போலக் கட்டும் வழக்கம் காணப்படுகிறது. பெண்கள் விசிறிபோல் சேலை அணிந்துள்ளனர். பூவேலைப்பாடு கொண்ட ஆடைகளை மகளிர் அணிந்துள்ளனர்.

8) சைவ சமயத்தில் ஆழ்ந்த பற்றும் ஈடுபாடும் கொண்ட மன்னர் பிற சமயத்தவர்களையும் மதித்துப் போற்றியுள்ளார். எல்லாச் சமயத்திற்கும் தேவையான உதவிகளையும் திருப்பணிகளையும் செய்துள்ளார்.

9) கீர்த்தனைகள், கும்மிப்பாக்கள், கதாசாலட்
சேபம் போன்றவை இம்மன்னர் காலத்திலேயே சிறந்து
விளங்கின.

பயன்பட்ட நூல்கள்

1. அறிவுடைநம்பி, ம. சா., தஞ்சை மராட்டிய மன்னர்கள் வளர்த்த
நண்குலைகள், வெளியிடப்பெறாத முதுமுனைவர் பட்ட
(டி. லிட்.) ஆய்வேடு. தமிழ்ப் பல்கலைக்கழகம், தஞ்சாவூர்,
டிசம்பர் 1986.
2. அறிவுடைநம்பி, ம. சா., தஞ்சை மராட்டிய மன்னர் வளர்த்த
தமிழ் இலக்கியம் முதல் விதாசுரீ, தமிழ்ப் பல்கலைக்கழகம்,
தஞ்சாவூர், ஆகஸ்ட் 1989. (வெளியிடப்பெறவில்லை)
3. இராச, புலவர் செ., தஞ்சை மராட்டியர் கல்விவட்டுக்கள், தமிழ்
பல்கலைக்கழகம், தஞ்சாவூர், 1987.
4. வேங்கடராமய்யா, கே. எம்., தஞ்சை மராட்டிய மன்னர் கால
அரரியலும் சமூகமய வாழ்க்கையும், தமிழ்ப் பல்கலைக்கழகம்,
தஞ்சாவூர், 1984.
5. சரசுவதி மகால், தமிழ்ப் பல்கலைக்கழக அரிய கையெழுத்துச்
சுவடித்துறை ஆகியவற்றிலுள்ள மோடி ஆவண மொழிபெயர்ப்
புகள்.
6. Guide to the Records of the Tanjore District 1749 to 1835
(in eight volumes)
7. Hemingway, F. R., Madras District Gazetteers, Tanjore.
(Ed.) W. Francis, Madras, 1906, 1915.

கலைகாத்த காவலன்

N. V. Venkatasubramania Sastri,
Pandit.

கலைகாத்த காவலனைக் காட்டுமிப் பாட்டு
தலைகாத் துமேற்றத் தகும்.

போசலகு லத்துசர போசியெனு மன்னன்
மாசறுகு ணத்துறையு பாசமொடு தஞ்சை
வாசகக லைச்சுவடி நூலகம மைத்தான்
தேசுறவ ணைத்துலகு நீடுபுக முற்றான்.

1

வில்லிற் கிழுக்குண்டு வித்தைக் கிலைகுறை
பொல்லாது மிங்குப் பொலிவுறாதே—யல்லாது
போயிற் குளாமுயிர் போந்தே மடிந்திடும்.
சேரச் சிறக்குங் கலை.

2

குலத்து முறையு குலாவிடு மேனு
மிலக்குமி தக்கக விக்குவி லக்கி
தனத்து புகழ்த்து தனத்தது கொள்ள
மனத்து பரத்தை புறத்து.

3

மனத்து பரத்தை புறத்து மறத்தை
தனத்து நிறுத்தி தகைத்து தனக்கு
மனக்கவ லைக்கு முளைக்குமி ளாது
நினைத்து கலைக்குநிலைத் தான்.

4

கலைக்கு நிலைக்க வலைக்கிடை யாது
தலைக்கு நிலைத்தவ லைப்பட வாது
நிலைக்க நிலைக்க வுனக்கிட மேது
நிலைத்து விலங்கத னை.

5

காக்கத் கலைக்குநிலை கண்டான் குலையாது
யாக்கை நிலைக்க வல்லின்டான் — ஆக்கியே
நோக்கிப் புறம்பரவ நின்றா விதன்பெருமை
வாக்கிலே வந்தேக வே. 6

ஊழினைத் தாலினைந்து வாழ்தத்தைச் செல்வமதைப்
பாழாய் நுகர்ந்திடவு மாட்டாதான் — ஏழையே
வாழை யடிவாழை வந்த கலைச் செல்வம்
தாழாது காக்கத் தலை. 7

ஊக்கத்தான் மன்னுயிரை யுண்டியினான் மன்னுடலை
யாக்கத்தைக் கல்லியினா ளாக்கு வித்தான் — போக்கற்ற
நோய்துலைய வாக்கியே வைத்தான் மருந்துவத்தைத்
தாயினும் மிக்கான் தரத்து. 8

உடலை யுறுப்புநழ் தேட்டமொடு கல்விக்
குடமாயமைத்திட்ட கூத்தன் — விடமாம்
மடமை திறைந்திட்ட வாழ்வையும் கல்விக்
கிடமாயமைத்த கோவு. 9

மனதினிக் க வாழ்வான் மனிதனவ னாவான்
தனதென்ன வாழ்வாம் தனித்தே — இனிதாகப்
பல்லுளம் தான்மகிழப் பார்புகழ வாழ்வதே
தொல்லுலகு போற்றத் தரம். 10

காலம் தனையறிந்தெக் காலுங் கடனடுப்பான்
ஞாலம் தனவெல்லு நன்மதியன் — சோலையிற்
காலப் பயனுறவாற் காதப் பெறுந்தருவே
சாலப் பெரிதெனவே சொல். 11

வேங்கடத் துக்கந்தன் வேறுகனி பாடவே
தாங்குணங் கண்டு தலையசைப்பார் — பாங்குடனே
நிங்கக் குணங்கண்டு மேங்குவா ரிங்குண்டுத்
தாங்கற் றவித்தையிது. 12

முற்றிற்று

மன்னர் சரபேந்திரரின்

மருத்துவப் பணிகள்

டாக்டர் வே. இரா. மாதவன்,

விரிவுரையாளர்.

ஓலைச்சுவடித்துறை, சுவடிப்புலம்

தமிழ்ப் பல்கலைக்கழகம்,

தஞ்சாவூர் - 613 005.

தஞ்சையை ஆண்ட மராட்டிய மன்னர்கள் (1676—1855) பலரும் கல்வியிலும் கலையிலும் மிகுதியான ஈடுபாடு கொண்டவர்கள். சமஸ்கிருதம் மற்றும் தெலுங்கு மொழிகளை இவர்கள் ஆதரித்தாலும் தமிழ்மொழிக்கு இவர்கள் தடையாக இருக்கவில்லை. குறிப்பாக, தமிழ் மருத்துவ முறைகளை மிகவும் சிறப்பாகத் தழைத்தோங்கச் செய்துள்ளனர். இவர்கள் காலத்தில் மராட்டிய எல்லைக்குட்பட்ட தஞ்சைத் தரணியில் 5783 கிராமங்களிலும் சித்த மருத்துவர்கள் மதிப்புடன் போற்றப்பட்டனர். மன்னர் சரபேந்திரரின் ஆட்சிக் காலத்தில் (1798—1832) மருத்துவப்பணிகள் மிகவும் சிறப்புற்றன.

மன்னர் சரபேந்திரர்

மன்னர் சரபேந்திரருக்கு ஆங்கிலேயரின் தொடர்பால் நல்ல ஆங்கில அறிவு, பல்துறை அறிவும் பெருகின. குறிப்பாக மருத்துவத்துறையில் இவருக்கு மிகுந்த நாட்டம் ஏற்பட்டது. ஐரோப்பியக் கல்வியின் தாக்கத்தால் மருத்துவத்துறையில் பல புதிய நடைமுறைகளைக்

கொண்டுவந்தார். பல நோய்களுக்கான மருந்துகளை ஆராய்ந்து வகைப்படுத்தினார். தன்வந்தரி மகால் என்னும் ஆராய்ச்சிக் கூடத்தில் இதற்காக ஒரு மருத்துவ மனையை நிறுவி, அங்கு வரும் நோயாளிகளுக்கு நம்நாட்டு மருந்துகளைக் கொடுக்கச் செய்து, ஆங்கில மருத்துவரைக் கொண்டு ஒவ்வொரு நோயாளி பற்றிய வரலாற்றை (history sheet) குறிக்கச் செய்தார். இவற்றைக் கொண்டு பல நல்ல மருந்துசெய் முறைகளை உறுதி செய்தார். இவ்வாறு இவர் கண்ட 5000-க்கும் மேற்பட்ட மருத்துவ முறைகளை அப்போது அவையிலிருந்த தமிழ்ப் புலவர்களைக்கொண்டு தமிழ்ப் பாடல்களாக எழுதியமைத்தார் அவற்றைப்பதினெட்டு நூல்களாகவும் அமைக்கச் செய்தார். இவையும் இவைபோன்ற பிற வபலாற்றுக் குறிப்புகளும் இவர்தம் மருத்துவப் பணிகளை நமக்குத் தெளிவாக விளக்குகின்றன.

விலங்கு மருத்துவம்

தஞ்சை அரண்மனையில் யானைப்படை, குதிரைப் படை, காலாட்படை ஆகியன இருந்தமையும் இவற்றிற்குத் தனித்தனியே மருத்துவர்கள் இருந்தமையும் பல சான்றுகளால் அறியப்பெறுகின்றன. இதில் தமிழ் மருத்துவர்களும், முஸ்லீம் மருத்துவர்களும், மேலை நாட்டு மருத்துவர்களும் இருந்துள்ளனர்.

1797-ம் ஆண்டு எழுதப்பெற்ற ஒரு மோடி ஆவண மொழி பெயர்ப்புக் குறிப்பில், பீல்கானா (யானைக் கூடம்) என்னுமிடத்தில் யானை மருத்துவத்தில் சிறந்த வெங்கட மாவுத்தன் இருந்ததாக உள்ளது. இதேபோன்று, காசிம் காண் (1824), வீரவாகு (1856) ஆகியோரும் யானை மருத்துவர்களாக இருந்துள்ளனர்.

காசிம்கான் மீராகான் (1826), சையத் மொகிதீன் (1859), திரியம்பகராவ் லட்சுமணராவ் ஜகதாப் (1858)

ஆகியோர் குதிரை வைத்திய நிபுணர்களாக இருந்துள்ளனர். இதேபோன்று ஒட்டகம், நாய், பூனை போன்ற பிற விலங்கினங்களுக்கும் தனித்தனியே மருத்துவர்களை இவர் நியமித்து வந்துள்ளதை அறியலாம்.

அரண்மனை மருத்துவர்கள்

இரண வைத்தியர் வையாபுரி, வைத்தியம் குட்டிப்பா, வைத்தியர் சாமி சாஸ்திரி, சுப்பு சாஸ்திரி (1858), வைத்தியம் சிதம்பரம் பிள்ளை (1814), வைத்தியர் மஸ்தான் (1821), விஷ வைத்தியர் இராமசாமி அய்யர் (1827), சிதம்பர சாஸ்திரி நாராயணசாமி (1858), பரங்கிப்பேட்டை சிங்கு வைத்தியர் மகன் நமச்சிவாய வைத்தியர் (1829) என இவ்வாறு பல மருத்துவர்கள் மன்னர் அரண்மனையில் பணிபுரிந்ததாகச் சான்றுகள் உள்ளன. மன்னர்தம் குடும்பத்திற்காகவும், படைகளுக்காகவும், பிற மக்களுக்காகவும் இத்தகைய மருத்துவர்கள் அவ்வப்போது நியமிக்கப்பட்டதாக அறிய முடிகிறது.

ஆங்கில மருத்துவர்கள்

இதே காலகட்டத்தில் ஆங்கில மருத்துவர்கள் பலரும் மன்னரால் போற்றப்பட்டிருந்தனர். குறிப்பாக, மிஸ்தர் கனடின் (1797), சட்டன் (1820), தலநைன் மக்லோட் (1821), ஸ்தாமஸ் சிவேஸ்தர், டாக்டர் மெக்யாலின் (1827), டாக்டர் பெல், வில்லியம் ரௌஸ் (1854), டாக்டர் சாமுவேல் புருசிங் போன்ற பலர் மருத்துவப்பணி புரிந்துள்ளனர். இவர்கள் மன்னரிடமிருந்து மிகுதியாக ஊதியமும் பெற்றனர் எனத் தெரிகிறது.

இவ்வகையில், சாதி, மத, இன வேறுபாடற்ற முறையில் இம்மன்னர் மருத்துவத்துறையை வளர்த்து வந்தமை குறிப்பிடத்தக்கதாகும்.

ஆரோக்கிய சாலை

20—7—1848 இல் டாக்டர் சாமுவேல் புருசிங் அவர்கள் இரண்டாம் சிவாஜிக்கு எழுதிய கடிதம் ஒன்றில், “கி. பி. 1848 இல் தெற்கு வீதியில் வெங்கட்டரால் போய் யிடம் விலைக்கு வாங்கிய வீட்டில் புதிதாக ஆரோக்கிய சாலை வைக்கப்பட்டது.” என்ற செய்தி காணக் கிடைக்கிறது. இதில், “புதிதாக ஆரோக்கிய சாலை” என்றமையால் இதற்கு முன்னர் வேறு ஆரோக்கிய சாலை இருந்தது என்பது விளங்கும். அது, சரபேந்திரர் ஏற்படுத்திய ‘தன்வந்தரி மகால்’ என்பதேயாகும்.

இதமுறவொன் றாரோக்கிய சாலை யொன்று
ஏற்படுத்தி முன்முனிவர் சித்தர் யோகர்
பதமுறவே சொல்லியநூல் தன்னை யெல்லாம்
பார்த்துணர்ந்து நாள்தோறுஞ் சரபப்ப

முதல்வன்நிச்சயித்தபடி ..... (சிரோரோக சிகிச்சை)
எனவரும் பாடலடிகளும் இதற்குச் சான்றாகும்.

சரபேந்திரர் வைத்ய முறைகள்

தன்வந்தரி மகாலில் இருந்த மருத்துவர்கள் கொடுத்த மருத்துவக் குறிப்புகளை வைத்துக் கொண்டு தமிழில் எளிய பாடல்களாக ஆக்கித் தருமாறு மன்னர் சரபேந்திரர் கேட்டுக் கொண்டதற்கிணங்க வேலாயுத உபாத்தியாயர், கொட்டையூர் சிவக்கொழுந்து தேசிகர், திருவேங்கடத்தா பிள்ளை, வேங்கடாசலம் பிள்ளை, சுப்பராயக் கவிராயர் போன்ற தமிழ்ப் புலவர்கள் நூல்களை எழுதி அளித்துள்ளனர். இவை “சரபேந்திரர் வைத்திய முறைகள்” என்ற பெயரில் இன்றும் சிறப்பாகப் போற்றப் பெறுகின்றன.

மனிதர்க்குண்டாகும் குறிப்பிட்ட நோய்களை வகைப்படுத்தி, குன்மம், நீரிழிவு, கரப்பான், சந்தி, வாதம், விடம்

சயம், மாந்தம், தலைநோய், காசம், பாண்டு, காமாலை காய்ச்சல். கடிவிடம் என இவ்வாறு பல நோய்களுக்கும் மருந்துகளைச் செய்யும் முறைகளை மன்னர் இந்நூல்களில் அமைத்துள்ளனர். இவற்றுள் பல மிகமிக எளிமையானவை. இந்நாட்டு மக்களுக்கு மிகவும் ஏற்றவை என்பது குறிப்பிடத்தக்கது.

சித்த மருந்துகள்

மன்னர் சரபோஜியின் மருத்துவ முறைகள் யாவும் பழம்பெரும் சித்த மருத்துவ நூல்களில் உள்ள முறைகளே யாம்.

‘துங்கன்சர போஜிரா சாதி ராசன்

சுகரகத்தியர் போகர்சட்டை நாதரும் சூதர்
கொங்கணவர் பிருங்கர்கரு ஹரரெல் லோரும்
சுஹும்வைத் தியநூலை யுணர்ந்தா ராய்ந்து’

‘முன்முனிவர் சித்தர் யோகர் சொல்லியநூல்
தன்னை யெல்லாம் பார்த்துணர்ந்து’

(சிரோரோக சிகிச்சை)

‘பொன்னுலகோர் முனிவருல குக்காய் முந்நாள்
போதித்த வைத்தியத்தை யுணர்ந்து ணர்ந்து’

(சுவடி. 57)

‘மாமுனிவர்கள் மொழிநூலையுங் கவனித்து’

(சுவடி. 58)

‘சித்தர் முறை யெனநல்லோர் செப்பு வாரோ’

(சுவடி. 52)

‘சித்தர்பா லுணர்தஞ்சைச் சரபோசி மன்னர்’

(சந்நிரோக சிகிச்சை)

‘நல்ல பெரி யோர்கள் முனிவோர்கள் சொன்ன

(சிரோ.

என இவ்வாறு பல பாடல்களிலும் சித்தர் போன்ற நல்லோர் மொழி பொருளை மன்னர் சரபேந்திரர் பொன்னேபோல் போற்றி ஏற்றுணர்ந்ததைப் புலவர்கள் சுட்டக் காணலாம்.

ஆராய்ந்துணர்ந்தமை

இம் மருத்துவமுறைகள் முன்னோரால் கைகண்டவை என்பதுடன் மன்னர் சரபேந்திரராலும் ஆராய்ந்துணர்ந்து ஏற்றுக் கொள்ளப் பெற்றவை என்பதும் குறிக்கத் தக்கதாகும்.

‘மேதினிக்கிது கைகண்ட துண்மையே’

(சுவடி. 60)

‘தாம் கைகண்டதுவே சரபேந்திரர் கருணை

யினாற்

‘காசினியோர்க் கருவினாரே.’

(சுவடி. 52)

‘நீதிசர பேந்திரனிதை யுணர்ந்தா ராய்ந்து

நிர்ணயித்த முறையிதுவே’

(சிரோ.)

‘முக்கியமா யுலகோருக் குபகாரமதாய்

முதிர்வைத்திய சோதனைசெய் தினியாக

சக்ரவர்த் தியிலுமு யர்ந்தசர பேந்திரன்

தம்முள்ளம் நிர்ணயித்த முறையி தாமே.”

(சிரோ.)

என இவ்வாறு ஒவ்வொரு மருத்துவ முறையும் குறிப்பிடப் படக் காணலாம். மன்னர் இவ்வகையில் மிகுந்த ஈடுபாடு கொண்டு தாமே முன்னின்று ஒவ்வொரு மருந்தையும் உறுதி செய்தளித்தமை மிகவும் போற்றுதலுக்குரியதாகும்.

தமிழில் அமைத்தமை

தம்கால மக்களுக்கேயல்லாமல் பிற்கால மக்களும் இம் மருந்துகளால் பயன்பெற வேண்டுமென்ற பரந்த மனப்

பான்மையைக் கொண்ட மன்னர் இவற்றைத் தமிழில் பாடலாக அமைத்தமை இவண் குறிக்கத் தக்கது.

"சரபோசி மகரா சேந்திரன் தமிழினா லுரைக்க வென்று" (சுவடி, 60) என இதைப் புலவர்களும் அங்கங்கே குறிக்கின்றனர்.

ஏமாழிபெயர்ப்பு

இவ்வாறு மன்னர் தொகுத்து 5000 க்கும் மேற்பட்ட மருந்து செய்முறைகளில் சுமார் 900 செய்முறைகளைத் தேர்ந்தெடுத்து அவற்றை மரத்தி மொழியில் பெயர்த்தெழுதி வைத்துள்ளார். இவை சரபேந்திரர் வைத்திய ரத்னாவளி என்னும் பெயரில் வெளிவந்துள்ளன. இதனால் மன்னர்தம் இனத்திற்கும் தம் மொழிக்கும் இம்மருத்துவ முறைகளின் சிறப்புக்களை விளக்கியிருப்பது புலனாகும்.

நூல்களை எழுதி வரங்கல்

தமிழிலுள்ள பல சித்தர்களின் மருத்துவ நூல்களை விலை கொடுத்து வாங்கியும், கிடைத்த சுவடிகளைப் பெயர்த்து எழுதச் செய்தும் மன்னர் பெருந்தொண்டாற்றியுள்ளார்.

"ஹீஜீரின் வைத்தியர் அப்பாசாமியின் மூலம் ராம தேவர் இயற்றிய வைத்திய சாத்திரம் கரீதி செய்ததற்கு 15 பணம்" என்ற குறிப்பினால் வைத்திய நூல்கள் விலைக்கு வாங்கப் பெற்றன என அறியலாம். மேலும்,

"சரபோஜி மகாராசா சாயபு அவர்கள் ஆக்ஞாபித்த பிரகாரம் துபாசி கிஷ்ணம் நாயகர் குமாரர் ரங்கப்ப நாயக்கர் அகஸ்திய சுவாமிகள் செந்துர முந்நூறு எழுதி நிறைந்தது. " (சுவடி, 15)

"ராசமானிய ஸ்ரீ சரபோஜி மகாராசா சாயபு அவர்கள் ஆக்ஞாபித்த பிரகாரம் கலாசி கணக்கு வெங்கடேசம்

பிள்ளை குமாரன் சுப்பராயன் கர்பிளிச் சட்டை கயிலாச நாயனார் வாதநூல் எழுதி நிறைந்தது. " (கவடி. 27)

என இவ்வாறு பல கவடிகளிலும் பிற்குறிப்பாக எழுதியுள்ளதைக் காணுமிடத்து மன்னரின் கட்டளையின்படி பல நூல்கள் எழுதி வாங்கப்பட்டுள்ளதை அறியலாம்.

இவ்வாறு மருத்துவ நூல்களை ஒலைச் சுவடிகளில் பெயர்த்தெழுதும் பணி 1800 முதல் 1828 வரையில் தொடர்ந்து நிகழ்ந்துள்ளது. இந்நூல்களில் பல சரகவதி மகால் நூல் நிலையத்தில் இன்றும் உள்ளன.

ஓவியங்கள்

மருந்து மூலிகைகள் பற்றிய ஓவியங்களையும் படங்களையும் மன்னர் மிக அழகிய முறையில் வரையச் செய்து பாதுகாத்துள்ளார். தாவரவியல் குறிப்புகளுடன் (with botanical notes) இவை எழுதப் பெற்றுள்ளன. இதே போன்று மனித உடற்கூறு பற்றிய விரிவான விளக்கமான படங்களும், கண்டிநாய்கள் பற்றிய விளக்கப் படங்களும்; யானை, குதிரை, போன்ற விலங்குகள் பற்றிய படங்களும் மருத்துவ நோக்கில் வரையப் பெற்றுள்ளன. இவையனைத்தும் மன்னர்தம் மருத்துவப் புலமையை விளக்குவனவாக இன்றும் அமைந்திருக்கக் காணலாம்.

பிறமொழி நூல்கள்

மன்னர் சரபேந்திரர் திரட்டிய பிறமொழி நூல்கள் பல இன்றும் பாதுகாக்கப் பெற்றுள்ளன. ஆங்கிலம், பிரஞ்சு, இலத்தீன் போன்ற மொழிகளில் சுமார் 4300 நூல்களை இவர் திரட்டியுள்ளார். இவற்றுள் பல மருத்துவ அறிவியல், தாவரவியல், உடற்கூறு தொடர்பானவை. இவை ஒவ்வொன்றையும் மன்னரே படித்தாராய்ந்து அங்கங்கே குறிப்புகளையும் எழுதி வைத்துள்ள திறன் இவர்தம் அறிவுப்புலமையை வெளிப்படுத்தும்.

மூலிகைத் தோட்டம்

தன்வந்தரி மகாலில் செய்யப்பெறும் மருந்துகளைத் தூய்மையாகவும் எளிமையாகவும் செய்தளிப்பதற்கு ஏற்றவாறு மன்னரே மூலிகைத் தோட்டத்தை (herbal garden) அமைத்ததோடு, மருந்துசெய் தொழிற்சாலைகளையும் (pharmaceutical manufactory) ஏற்படுத்தியுள்ளார். மருந்துப் பொருள்கள் முறைப்படி சுத்தம் செய்யப்பட்டன. ஒவ்வொரு மாத்திரை மருந்திலும் அதன் பெயரும், தயாரான காலமும் பதியப்பட்டது. நீண்ட காலம் விரியம் கொண்ட மருந்துகள் பல இன்னமும் இங்குள்ள மருந்துவர்களால் பயன்படுத்தப்பட்டு வருவதாகக் கூறப்படுகிறது. சரகவதி மகாலிலும் இம்மருந்துகள் காட்சிப்படுத்தப்பெற்றுள்ளன. தமிழ்நாட்டு மருந்துகளை உணர்ந்து ஏற்றுக் கொண்டதுடன் அவற்றை மேல்நாட்டு மருத்துவ முறைகளுக்கேற்பப் பயன்பாட்டு நோக்கில் அமைக்கச் செய்ததும் மன்னர் சரபேந்திரரின் பெரும் பணியாகும்.

காட்டாக, தன்வந்தரி மகாலில் எழுதப்பெற்ற மருத்துவக் குறிப்புகளில் (Recipes) மருத்துவர் பெயர்கள் உள்ளன. குறிப்பு எழுதியவர் கையொப்பம் இடுவதுபோல் இது அமைந்துள்ளது. மேலும், அந்த மருந்தினால் குறைபாடுகள் ஏற்படின் மருத்துவக் குறிப்பு எழுதியவருடன் தொடர்பு கொள்வதற்காக இது பயன்படும் என்பது தெளிவு. இவ்வாறு ஒவ்வொரு நோயாளியிடத்தும் தனிக் கவனம் செலுத்தி, மருந்தளித்து, ஆராய்ந்து தெளிந்திருப்பது இவர்தம் தனிச் சிறப்பாகும்.

மருந்து சேமிப்பு

மருந்துகளைச் சேமித்து வைக்குமிடங்கள் பல அஷெதக் கொட்டடி, என்ற பெயரில் இருந்துள்ளதாகவும் சான்றுகள் கிடைக்கின்றன. தன்வந்தரி மகாலில் ஒரு பகுதியாக இது இருந்ததும், பலரும் வந்து இங்கு மருந்துகளை வாங்கிச் சென்றதும் குறிக்கத் தக்கதாகும்.

சத்திரங்களில்

மன்னர் சரபேந்திரர் காலத்தில் எழுந்த பல சத்திரங்களிலும் மருத்துவ வசதிகள் செய்தளிக்கப் பெற்றன. முக்தாம்பாள் சத்திரம் (ஓரத்தநாடு சத்திரம்) போன்ற பெரிய சத்திரங்களில் பல மருத்துவர்கள் இருந்துள்ளனர். அங்குப் படிக்கும் மாணவர்கள் நோயுறின் மருந்து அளித்தனர், சத்திரத்துக்கு வரும் பயணிகள் நோய்வாய்ப்புபின் அவர்களுக்கு மருந்து அளித்தனர். 1829-இல் முக்தாம்பாள் சத்திரத்தில் வைத்தியர் கஸ்தூரிரங்கம் பிள்ளை போன்றோர் மிகச் சிறப்பான முறையில் மருத்துவம் செய்து வந்ததாகக் குறிப்புகள் உள்ளன.

இவ்வாறு பல்வேறு இடங்களிலும் பல ஆரோக்கிய சாலைகள் (Health centres) நிறுவப் பெற்று அங்கு மருத்துவர்களும், தாதியர்களும், மருந்து செய்பவர்களும், கணக்கர்களும், உதவியாளர்களும், பணியில் இருந்துள்ளனர் எனப் பல குறிப்புகளால் அறியலாம்.

மருத்துவக் கல்வி

மன்னர் காலத்தில் எழுந்த 'நவவைத்ய கலாநிதி சாலை' என்னும் பல்கலைக்கழத்தில் மருத்துவக் கல்வி வெகு சிறப்பான முறையில் நடைபெற்றதாகவும் கூறப் பெறுகிறது ஆயின், இது பற்றிய தெளிவான விளக்கங்கள் கிடைக்கப் பெறவில்லை.

சில எண்ணங்கள்

1. தஞ்சையை ஆண்ட மராட்டிய மன்னர்களின் மருத்துவப் பணிகளை மிகச் சிறப்பான முறையில் செய்தளித்தவர் மன்னர் சரபேந்திரர் ஆவர்.
2. அரண்மனையிலுள்ள குடும்பத்தாருக்கும், படைகளுக்கும் மட்டுமன்றிப் பொதுமக்களுக்காகவும் மருத்துவ வசதிகளை ஏற்படுத்தியளித்தமை இவர்தம் சிறப்பாகும்.
3. மருத்துவர்களிடையே சாதி, மத, இன, மொழி வேறுபாடுகளைக் காணாமல் அவர்தம் மருத்துவ

முறைகளை நுணுகி ஆராய்ந்து, அவற்றுள் சிறந்தனவற்றை ஏற்றுக் கொண்ட முறை மிகவும் குறிப்பிடத்தக்கதாகும்.

4. மன்னர் சரபேந்திரர் ஆங்கில மருத்துவர்களிடம் பெருமதிப்பு வைத்திருந்தபோதும், அவர்களுக்கு மிகுந்த ஊதியம் அளித்த போதும், நம்நாட்டு மருத்துவ முறைகளை முதன்மையாகப் போற்றிய பாதுகாத்துள்ளார்,
5. தமிழ்நாட்டில் நீண்ட நெடுங்காலமாக வழங்கி வந்த சித்த மருத்துவ முறைகளே இவர் காலத்தில் சிறப்புற்றன, இம்முறையிலான பல மருந்துகள் ஆராய்ச்சிக்குட்படுத்தப்பட்டு, இவரால் தெளிந்தறியப் பெற்றமையால் இம்மருத்துவம் மேலும் சிறப்புற்றது.
6. தமிழ் மருத்துவச் சுவடிகளைத் தேடித் தொகுப்பதும், அரியனவற்றைப் பெயர்த்தெழுதிப் பாதுகாப்பதும் இவர்தம் மருத்துவப் பணியில் ஒரு கூறாக இருந்துள்ளது.
7. மேல்நாட்டு மருத்துவ முறைகள் இந்நாட்டில் புகுந்துள்ள நிலையில் நம்நாட்டு மருந்து மூலிகைகள், பொருள்கள் போன்றவற்றை உரிய வகையில் தெளிவுபடுத்த இவர் மேற்கொண்ட பணிகள் மிகவும் போற்றத்தக்கதாகும்.
8. தாம் நீண்ட பயணம் மேற்கொண்ட பொழுதெல்லாம் தமிழ் மருத்துவர்களுடன் ஆங்கில மருத்துவர்களையும் அழைத்துச் சென்றிருப்பினும் பொதுமக்களுக்கு நம் நாட்டின் எளிமையான மருத்துவ முறைகளை வழங்குவதிலேயே இவர் மிகுந்த ஈடுபாடு கொண்டமை குறிக்கத் தக்கது.
9. சிதறிக் கிடக்கும் சித்த மருத்துவக் குறிப்புக்களைத் திரட்டி, அவற்றைப் பயன்பாட்டு நோக்கில் ஆய்ந்தளித்து, இத்துறையில் ஒரு புதுமையை நிகழ்த்திய பெருமை மன்னர் சரபேந்திரருக்கே உரியதாகும்.

மன்னர் சரபேந்திரர் கால வரலாற்றுக் குறிப்புகள் பல மோடி ஆவணங்களாக இன்றும் பாதுகாக்கப் பெற்றுள்ளன. இவற்றுள் பல இன்னும் ஆய்வு செய்யப் பெறவில்லை. இவற்றை முறைப்படி தொகுத்து, மொழி பெயர்த்து ஆராயின் பல செய்திகள் புலனாகக் கடும், குறிப்பாக இம்மன்னர் காலத்தில் வெளிநாட்டவர் கொண்டிருந்த தொடர்பு, இம்மருத்துவ புறங்களில் அவர்கள் பெற்ற அறிவும் பெரிதும் புலனாகலாம். இதன் வழி மேலும் பல உண்மைகள் விளங்கும். இதே போன்று மன்னர் சரபேந்திரர் திரட்டிய கவடிகளும் பிற நூல்களும் இன்னும் முழுமையாக ஆராயப் பெறவில்லை. இவற்றைத் தெளிவுடன் ஆராய்ந்தறிந்து வெளியிடுவது சரபேந்திரரின் மருத்துவப் பணிகளுக்கு மேலும் பெருமை சேர்ப்பதாகும்.

துணை நூல்கள்

1. சரபேந்திர வைத்திய முறைகள் - தஞ்சை சரசுவதி மகால் வெளியீடுகள்.
2. தஞ்சை மராட்டிய மன்னர் கால அரசியலும் சமுதாய வாழ்க்கையும் - கே. எம். வேங்கடரா மையா, தமிழ்ப் பல்கலைக்கழகம், தஞ்சாவூர், 1984.

கட்டுரைகள்

1. சரபோஜி மன்னரும் மருத்துவ நூல்களும் - புலவர் வீ. சொக்கலிங்கம், The Journal of the Tanjore Maharaja Serfoji's Sarasvati Mahal Library, Vol. XXXII, pp 1-20
2. Siddha Medicine during the period of Marathas - Dr. K. R. Krishnan, Heritage of the Tamils-Siddha Medicine, (Ed.) Dr. R. V. Subramanian and Dr. V. R. Madhavan, International Institute of Tamil Studies, Madras-113, 1983.

‘மூப்பனார் தேசத்து ராஜா’

தஞ்சையில் இருந்து அரசாண்ட சரபோஜி அரசர் ஒருமுறை வடதேச யாத்திரை செய்தார். தமக்குரிய பரி வாரங்களுடன் அவர் சென்றபோது அங்கங்கே உள்ள அரசர்களாலும் பிரபுக்களாலும் உபசரிக்கப் பெற்றார். அவர் போய்க்கொண்டிருக்கையில் அங்கங்கே உள்ள ஜனங்கள் கூட்டங் கூட்டமாகத் திரண்டு வந்து அவரையும் அவருடைய யானை முதலியவற்றையும் பார்த்துச் சென்றார்கள். அங்ஙனம் வந்து கூடியகூட்டத்திற் பல பைராகிகளும் இருந்தார்கள்.

பைராகிகள் எப்பொழுதும் யாத்திரை செய்து கொண்டிருப்பவர்கள். ஆதலின் அவர்கள் எல்லாநாடுகளையும் அறிந்தவர்கள். அவர்கள் மற்ற ஜனங்களிடம் சரபோஜி அரசரைச் சுட்டிக்காட்டி, “இவர் மூப்பனார் தேசத்து ராஜா” என்று சொல்லிவிட்டு, மேலே தஞ்சாவூரின் பெருமையை வருணிக்கத் தொடங்கினார்கள். இங்ஙனமே பலர் சரபோஜி அரசரைச் சுட்டினமையின் வட தேசத்தினிற் பெரும்பாலோர் அவரை ‘மூப்பனார் தேசத்து ராஜா’ என்றே வழங்கலாயினர்.

இது சரபோஜி அரசருடைய காதிற் பட்டது. நாம் ஓர் அரசராக இருக்கும்போது, நம்மை நேரே அறிந்து

கொள்ளாமல் நம் குடிகளுள் ஒருவராகிய மூப்பனார் மூலமாக அறிந்த இந்த ஜனங்களுக்கும் அந்த மூப்பனாருக்கும் என்ன சம்பந்தம் என்று யோசித்தார். தம்முடன் வந்தவர்களை விசாரித்தார். அவர்கள் அந்தப் பைராகிகளையே விசாரிக்கத் தொடங்கினார்கள்.

“மூப்பனார் தேசமாவது! இவர் தஞ்சாவூர் ராஜாவல்லவா?” என்று சில பைராகிகளை அவர்கள் கேட்டனர்.

ஆமாம் மூப்பனாரும் அதற்குப் பக்கத்தில்தானே இருக்கிறார்?”

“எந்த மூப்பனார்?”

“கபிஸ்தலம் மூப்பனார்?”

“அவர் பெயர் என்ன?”

“அவரைப்பற்றி உங்களுக்குத் தெரியாதா? பல தேசங்களையும் கடந்து அவருடைய புகழ் வீசும் பொழுது அருகிலுள்ள உங்களுக்குத் தெரியாமலா இருக்கும்? ராமபத்திரமூப்பனாரென்று அவர் பெயரைச் சிலர் சொல்லக் கேட்டிருக்கிறோம்.”

விசாரித்த அதிகாரிகளுக்கு மூப்பனாரைப்பற்றி நன்றாகத் தெரியும். ஆனாலும் பைராகிகளின் கருத்தை விளக்கமாகத் தெரிந்துகொள்ள எண்ணிக்கேட்டார்கள்.

“அவர் என்ன செய்து விட்டார்?”

“ என்ன செய்யவில்லை ? இப்படி நீங்கள் கேட்கிறீர்களே ; நீங்கள் அவருடைய விரோதிகளோ ? என்ன அன்னதானம் ! என்ன உபசாரம் ! அங்கே சாப்பிட்ட சாப்பாடு இன்னும் மணடகிறது. மூப்பனார் தேசத்துக் காய்கறிகளுக்கு எத்தனை ரூசி ! ”

பைராகிகள் மேலும் மேலும் வருணிக்கத் தொடங்கினார்கள். அதிகாரிகளுக்குக் காது கொப்புளித்து விட்டது.

“ சாப்பாடு மட்டுமா ? சனி, புதன் கிழமைகளில் எண்ணெய் கூடக் கொடுக்கிறார். எந்த மகாராஜன் அப்படி அன்னம் போடப் போகிறான் ? அந்தத் தேசத்தை விட்டு வர எங்கள் மனம் இடம் தருவதில்லை. ராமே சுவரத்துக்குப் போகும்போதும் திரும்பி வரும்போதும் மூப்பனார் ஊருக்குப் போகாமல் இருக்க மாட்டோம். எங்களுக்குத் தமிழ் தெரியாது ; அவர் பிரியமாகப் பேசுவதை அறியமுடிவதில்லை. ஆனாலும் அவருடைய முக விலாசம் எங்களை அவரிடம் இழுக்கும். எங்கள் பாஷையிற் பேசி உபசாரம் செய்வதற்குச் சிலர் நியமிக்கப் பட்டிருக்கிறார்கள். நீங்கள் அந்தச் சாப்பாட்டைச் சாப்பிட்டதில்லையோ ? ”

அதிகாரிகள் பல்லைக் கடித்துக்கொண்டார்கள் ; நம்மையும் பரதேசிப் பயல்களாக எண்ணிப் பேசுகிறார்கள் என்ற கோபத்தினால் அவர்களுக்கு மீசை துடித்தது.

சரபோஜியரசர் இந்த விஷயங்களை யெல்லாம் அறிந்தார், அவர் நல்ல அறிவாளியாதலின் மூப்பனார்பாற்

பொறாமை கொள்ளவில்லை. அவர் குணங்களையே நாடுபவர். 'சரபோஜி தேசத்து மூப்பனார்' என்று யாவரும் சொல்ல வேண்டியிருப்ப. 'மூப்பனார் தேசத்து ராஜா' என்று மாறிச் சொல்லவைத்தது அம் மூப்பனாருடைய அன்னதானமே என்பதை ஆராய்ந்தறிந்தார் ; தாம் அங்ஙனம் செய்யாதது பெருங்குறை யென்பதையும் உணர்ந்தார் ; வடதேசத்து யாத்திரையால் உண்டான பெரும் பயன்களில் இந்த உணர்வு வந்ததும் ஒன்றென்றே கருதினார்.

அரசர் மனம் வைத்தால் பின்பு சொல்ல வேண்டுமா ? அவர் ஊருக்கு மீண்ட பின்பு பல அன்ன சத்திரங்களை ஏற்படுத்தினார் ; எல்லாச் சாதியினருடைய பசியையும் போக்கினார். ஆயினும் அவர் வடதேசத்துப் பைராகிகளுக்கு மூப்பனார் தேசத்து ராஜாவாகவே இருந்து வந்தார். *

நன்றி : நல்லுரைக் கோவை (மூன்றாம் பாகம்) உ. வே. சா.

BRITISH ADMIRERS OF Maharaja Serfoji

Modi Pandit T. J. RAMA RAO

AND

Major N. B. GADRE

Inspite of the small size of his kingdom and inspite of the very scanty powers actually wielded by him even in that small kingdom, the name and fame of Maharaja Serfoji of Tanjore have spread today over the seven continents. This is due to King Serfoji's excellent creation, the Saraswathi Mahal Library, which is one of the Wonders of Asia (and of the World), and wins over all hearts that can approach and give a closer look to its manuscripts, irrespective of the visitor's caste, creed or nationality.

This had obviously been visualised by contemporary British Officers of the East India Company; and very appropriately had those gentlemen proceeded to get the Maharaja saheb elected to the Membership of the Royal Asiatic Society - a rare honour in those days for a native of India. The authors regret their inability to publish the actual diploma, or even the original English letter which heralded its arrival; but readers will probably need no more proof than the Marathi document found in Tanjore Raj Records of the Saraswathi Mahal Library, published on pages 2, 4 and 6 that follow. The authors do hope that some day in future the original

diploma will somehow be located and suitably exhibited at the Library.

English and Tamil translation of the Marathi find have been appended for convenience of readers who do not happen to know Marathi. Paragraph numbers do not appear in the original Marathi document; but they have been added in English and Tamil, to facilitate the author's remarks. Before dealing with the document itself, a little introduction to its writer, Mr. Benjamin Turien, will not be out of place.

Mr. Turien, the writer of the original English letter dated 20th Feb. 1824, had worked as Resident at Tanjore once in King Amarsing's reign and again during King Serfoji's reign. He was instrumental in reinstatement of King Serfoji on the throne of Tanjore on which he had been placed by his adoptive father King Tulaja Raja on Vasantapanchami day during 1887 A. D., but from which he had been ousted out by his uncle Amarsingh, for eleven years. Mr. Turien also piloted the "Treaty" of 1800 A. D. between Tanjore King and East India Company. Soon thereafter, Mr. Turien proceeded to England; and prior to 1803 he is seen sending books, animals, and jewelry from London to King Serfoji at Tanjore. During 1807 and 1808 also he purchased in London several items of costly jewelry for King Serfoji from Messrs. Greenwald Jewellers. The correspondence between King Serfoji in India and Mr. Turien in England continued ceaselessly, and appears to have reached its climax in Turien's letter now under consideration. In another letter of 28th February 1824, Serfoji's letter of 15-3-1823 and Turien's own letters of 5-12-1823, 16-1-1824 and 20-2-1824 are mentioned, with a remark that King Serfoji must have realised therein how his ideas about Col. Blackburn have been fulfilled.

followed by a suggestion about disposal of debts in King Amarsing's times.

Turning now to the document under consideration, the superlative terms in para 2 in which Mr. Turien describes the achievements of Serfoji indicate the very high esteem in which contemporary Britishers of the East India Company held their unfortunate ward. Mr. Turien openly says in para 3 that all his efforts arise out of gratitude for the Maharaja.

Paragraphs 4 and 8 of the document enumerate other Englishmen involved in substantiating the election idea. It is interesting to note that Mr. Ram and Col Blackburn also had been residents at Tanjore in 1811 and 1822. The Brihadeeswar inscription refers to Mr. Blackburn Resident of 1801, but the authors are doubtful whether this could be the same as Lt. Col. Blackburn of 1822. Mr. S. Sullivan was on the Home Ministry Affairs of India staff in London continuously from 1821 to 1825. It is difficult to locate how Sir Alexander Johnston came in contact with King Serfoji.

While appreciating the administration and goodwill of British contemporaries, the reader may do well to pay some attention to contents of paragraphs 5 to 7, wherein appears a mention about King Serfoji having felt very worried over some affair before he undertook his Benares pilgrimage. Although he had partially regained his composure on return from pilgrimage, the East India Company was still trying to induce him to forget something and promise something. What was that? It may as well be some mental reserve tending to spoil king's relations with the East India Company; but the authors venture another suggestion in the next paragraph.

Sri Venkaswami Rao at page 827 of his "Manual of the District of Tanjore (published at Madras in 1883) mentions on the authority of Serfoji's contemporary Mr. N. W. Kindersley, Special Commissioner, that "His Highness (Maharaja Serfoji's) treatment of his son (Shivaji) was more like a state prisoner than like an heir to the Musnud". On the other hand papers available to us show that just before the Kasiyatra King Serfoji and Prince Shivaji had paraded together in great pomp in the Dussarah procession; and that Prince Shivaji had been duly declared as successor to Serfoji's Titles and Kingdom. Mr. Thomas Munroe, Governor of Madras, mentions his own support in letters dated 21-6-1822 and 3-12-1822 and satisfaction in letter dated 26-12-1822. In a subsequent letter of 11-8-1824 Governor Munro has even communicated East India Company Directors' approval from London to Shivaji's successorship, as per Directors' letter of 16-3-1824. There is thus an incongruity between Venkaswami Rao and Tanjore Records concerning Serfoji Shivaji relations, on which more light is needed.

Another point of an earlier date is worthy of note here, which has already been referred to by Venkaswami Rao. The Tanjore Raj Records bear no testimony to any short reign by "Saiyaji Bhonsle" between Kattu Raja and Pratapsing during 1739-40; but the East India Company's records do show such a reign. The authors earnestly hope that more experienced research workers in Tamilnad and Maharashtra, with the help of more authentic papers in their own possession and also available at Madras and Delhi, will help in attacking such knotty points and arriving at firm historical conclusions.

SERFOJI MAHARAJA

(A. D. 1798---1832)

M. SEERALAN,

Assistant Librarian,

Sarasvati Mahal Library, Thanjavur.

The Tanjore Raj was very popular in the 18th century not only in India but also in foreign countries. The king of that period Serfoji II was the great soul for this fame. He born on Wednesday the 24th September 1777. At the age of ten he was adopted by Tulaja Maharaja to the Tanjore Kingdom as successor to the throne. While Tulaja Maharaja was in the death bed, he handed over the young Serfoji to the care of Rev. Fr. Schwartz with the words. * "This is not my son, but yours; you must be his guardian and protector. I lay his hand in yours".

King Amar Singh. the uncle of Serfoji, who was in power at that time treated the young Serfoji and the Ranees very badly. Serfoji had to face many problems in his personal life and also in the political field. With the help of Rev. Fr. Schwartz he gained the good will of the East India Company rulers. So he was removed from Tanjore and sent to Madras for nearly five years.

---

* A Manual of the District, of Tanjore by Venkasamy Rao.

During his stay at Madras under the superintendence of Rev. W. Fr. Geriche of the Lutheran Mission he received good education. On October 1798 King Serfoji ascended the throne. He managed the situation peacefully. As a result he was able to develop this Literary Treasure House at Tanjore. He served as a connoisseur.

Several scholars from foreign nations visited the court of Serfoji and have praised his talents and administration. Bishop Heber calls him a deadly shot. Lord Valentia extols his good nature and polished manner. Further he points out that he was a typical Eastern Raja in his patronage of music and other fine arts.

*Serfoji had great regard and admiration for Sri Swathi Thirunal Maharaja of Travancore, an eminent scholar, linguistic and musician like himself. Being contemporaries they have maintained cordial relationship and exchanged scholars and musicians. In token of his appreciation Maharaja Swathi Thirunal of Travancore had sent copies of his famous works bound in superior velvet and gold as present to Serfoji. Thiagaraja the famous South Indian Saint, Seer and Musician lived during his time and Serfoji loved and respected him. Maratha rulers had enthusiastic patrons of literature and art. Serfoji did the greatest and lasting service not only to his race

---

² A Report on the Modi Manuscripts in the Sarasvati Mahal Library, Tanjore by Dr. R. Shelvankar.

but to all India when he embarked on a gigantic plan of increasing the wonderfulness of the Library. He spent his valuable time thus in the midst of old mighty minds as per the words of Poet Robert Southey.

**“ My days among the Dead are past;
Around me I behold,
Where’ver these casual eyes are cast,
The mighty minds of old ”**

He took much interest and spent most of his revenue for building-up an up-to-date Library in those days. For example the "Commentaries on the Life and Reign of Charles the First, King of England", by I. D. Israeli, Vol. I. has been published in London in the year 1828. Serfoji has acquired it in 1829. His autograph in all most all printed books and marginal comments in those collections are the best evidence for his erudite scholarship.

He went on a pilgrimage to Benares in the year 1820, and returned to Tanjore in the year 1822. During this trip he bought very valuable manuscripts that were for sale, in addition to what he possessed already and ordered a host of pandits to fair copy the others that were too precious and could not be bought. Thus largest single collection added to the library was during his time under his fostering care. As a fitting tribute to the great pattern and scholar the library has been named as the Tanjore Maharaja Serfoji's Sarasvati Mahal Library.

*The following Pandits and Poets were patronized by King Serfoji in his court:—

1. Kottaiyoor Sivak-	9. Krishna Sastri
kolunthu Desikar	10. Subba Dikshita
2. Govindachari	11. Chakravarthi
Uthke	12. Srinivasa
3. Hariswami Ghatgel	13. Venkatesa Sastri
4. Tammacharya	14. Krishnachar
5. Kuppachari	15. Virubakchi Kavi
6. Kavi Raghoba	16. Ranganatha Kavi
7. Narasimha Sastri	17. Mukunthaswami
8. Krishnaswami	18. Rajagopala Kavi

He respected all religions and customs. He was the sincere worshipper of Lord Siva. The vibhuti tilaka in his forehead reveals his pious nature. He made the gift of a silver elephant and bull to Lord Brahadeeswara temple. He performed the Kumbabhisheka of the big temple. Further he endowed several grants to Mosques and Churches.

He established lot of charities in Tamil Nadu and also in foreign countries. For example a title page of the book published in London under the name of Serfoji Maharaja's Charities is given below:—

---

* The Journal of the T. M. S. S. M. Library Vol. XV. No. 2.

** ORIENTAL TRANSLATION FUND
 LONDON
 INSTITUTED 1828
 UNDER THE PATRONAGE
 OF
 HIS MOST GRACIOUS MAJESTY
 THIS COPY
 OF
 THE TRANSLATION OF IBN BATUTA'S TRAVELS.
 WAS PRINTD FOR
 HIS HIGHNESS
 THE RAJAH OF TANJORE

There is one more evidence to be recognised by us in this context. In the year 1827, the London Royal Asiatic Society had published the booklet. " The list of the Members of Royal Asiatic Society of Great Britain and Ireland. In this Society only four kings had been Honorary Members. They are as follows:—

1. His Royal Highness the Duke Ooorleans
2. His Majesty the King of Oude.
3. His Royal Highness Abhas Mirza. Prince Royal of Persia.
4. His Highness the Rajah of Tanjore.

It is a pride to note that our Highness had the opportunity to hold the High position in those days along with the foreigners.

The manuscripts and books collected on several languages in this Library is our national wealth. It becomes the duty of one and all to preserve it properly for the use of future generations. Let the glory of our land will shower light all over the world.

** The travels of Ibu. Batuta by Rev. Samuel Lee. 1829.

(Reprinted from Journal of T. M. S. S. M. Library. Vol. 30 Nos. 1—3 (1979).

SCULPTURAL LANDMARKS OF THE PERIOD OF KING SERFOJI-II

Dr. T. CHANDRAKUMAR.

Associate Professor.

Department of Sculpture,

Tamil University, Thanjavur.

Rich archaeological findings excavated at various sites like Arikāmedu, Kāveripumpaṭṭinam and Kodumanal speak about the glorious culture of the ancient Tamils which have been picturesquely delineated in the rich anthologies of the Sangam period. The ancient artistic grandeur of the Tamils was carefully nurtured and fostered by successive monarchs of the Tamil country whether they are of Tamil origin or not. The marvellous carvings at Mamallapuram are considered to be one of the best creations of the the Pallava dynasty. The Cōlas, Pāṇdyas, Vijayanagar and Nāyak kings had bequeathed to us a number of elegant art pieces of which the Tamils must feel proud of their heritage. We can hardly count a village or a town devoid of those sublime productions. In this line fall the wonderful creations of the Marathas in Thanjavur and the peripheral areas around this town. Their attempts are manifold in nature and bestowed equal attention both upon architectural and iconographical elegance. Rāja Serfoji was considered to be the renowned literary man of his period and out of his sagacity and farsightedness, he took every step to establish archival centres and *repositorium* which was no doubt prompted by the sense of preservation.

As the King himself was an artist and patron of learning, he gave elaborate treatment to panel-sculptures, either they are of painting or made of lime and mortar (*sudai*). The choice of the subject for treatment is interesting episodes taken from *puranic* or epic lore. Polychromatic statues were abundantly produced which appear gorgeous but sometimes gaudy to look at. The sculptures of ten incarnations of Viṣṇu (Dasavatara), various manifestations of Śiva, mythical animals, intricate floral decorations in chevron pattern, semi-celestial beings are enormously made. Not only religious themes but also secular carvings are immensely found in their buildings, especially on the capital and brackets of the pillars, below the domical ceilings, over the vaults of the doorway, roofridges and on the railings of the parapet walls that often encircle the palace. The couchant lion motifs seated on its haunch (Sardula) are ubiquitously depicted on either side of the doorways like those of the Dvārapala of the temples, on the outerfaces of the projecting architraves and on the walls of the companile-towers. The prancing hippogriffs often grisly in appearance are represented on either side of the Sardula images at certain places.

The scene of Kalyānasuñḍara (also known as Minākṣī-kalyāṇam), is depicted with all the regal paraphernalia in a semicircular niche over the domical roof of the Dhurbar hall. A beautiful florid *torana* in vignette style studded with flowers at equal distance encircle the motif and this motif is again encircled by the creepers and foliages that emanate from the mouth of a gaping lion atop. The images of Śiva, Pārvati, the officiating priest Brahma (heads missing) and the celestial beings witnessing the nuptial scene are dramatically portrayed in miniatures and their dress and ornaments are polychromatically painted in gaudy hues. The same Kalyāṇa scene occurs in another place of the Dhurbar hall wherein the Dvāra-

pālas guard the entrance of the semi-circular niche which gives the impression that the artists must have thought of producing a shrine-like abode. The Kinnaris and Kinnaras are afloat over the entire depiction.

The image of Ādiśeṣa, seated in *maharajalilasana* over the serpentcouch is interesting specimen of *sudai*-sculpture. The canopied hood of the serpent is well drawn but the polycephalous head of the animal is not in good condition. The Lord's wives, three-headed Brahma, Nāgarāja are all portrayed around the Lord. Here one can notice that Śrī and Bhu are seated at the left side of the Lord both in equal stature having two arms only, right holding a flower and another simply resting on the thigh. On the right of the Lord, Lakṣmi is produced with four hands, the rear arms carrying flowers and front right arm holding a flower in *kataka* pose and the corresponding left broken which was perhaps made to rest on the thigh. Though Śrī and Lakṣmi are identified with each other as one, the portrayal of three is perhaps in accordance with the prevailing notion of the commonality. Secondly in no other place one finds Śrī and Bhu seated side by side since they always appear flanking the Lord.

The icon of Viṣṇu seated astride over the shoulder of his bird-vehicle, Garuḍa (hence Garudāsana-Viṣṇu) is well rendered in a recess over the juncture of two vaults in the Dhurbar hall. The swift movement of Garuḍa's flying attitude is drawn in his *alidasana* posture.

In another niche from the same place one finds the Umā-Sahitamurti or Kailāsanātha form of Śiva. Śiva is seen seated with Umā and the Cosmic Couple are surrounded by *rsis* and heavenly beings. Kurma-avatara-Viṣṇu is shown in a *prabhavali* in other place. In addition to the divine sculptures there are a number of royal figures and folkmen alike. A kingly figure wearing a ful-

garment is represented over the capital of a pillar. He is accompanied by his wife who looks entreating for something. The figures of ordinary men are depicted either with bare-body devoid of any cloths wound around his chest or wearing feather-crest over the head or a simply a loin-cloth.

There are some excellent stone sculptures in the Maṅgalavilas building in Thanjāvur town. Dwarfish figures of men and seated lion motifs are found in a number of places.

The Govardhana Kṛṣṇa panel is one of the attractive specimens of *sudai* art. In one of the buildings from Kapistalam occurs this representation over the door-lintel Kṛṣṇa, barely with two arms having the conch and the wheel is seen surrounded by his pet animals. The cows appear going in haste to seek shelter under the protector of the all-pervading-power of the universe from the tempestuous oncoming of Indra's thunderbolt. A lanky cowherd leaning against his stick is depicted on the other side. The depiction of the cows hankering after the mercy of the Lord is graphically portrayed. The representation of Rāma, Lakṣmaṇa and Sita over the space above the lintel of a doorway in a dilapidated house from the same place is an elegant masterpiece which is at the verge of extinction. They stand in *tribhanga* posture carrying bow and arrow. The foliated *torana* which was in existence encircling the sculptures is now missing.

The choultry at Niḷamangalam ascribed to the period of Serfoji is known for its architectural workmanship. The structure now stands on a solid plinth moulding. The columns and the secondary columnettes support a heavy roof and a turret. The pendant *puspapotika* corbels carved with fluted grooves recall the style of the late

Nāyak period. The couchant lion motifs are largely found. This motif is seen magnificiently carved at the entrance of the Padithurai building of Tiruvaiyaru, at the bank of Vennaru and Tiruvidaimarudur choultry.

The edifice at Rājamaḍam ascribed to Serfoji's period is noted for its wooden architectural tradition. The massive pillars having *puspapotika* corbels and heavy brackets with prancing horse-caryatid figures allure the people at large. The caparisoned horse with curb-chain and trace, is realistically carved with riders, flag and umbrella-bearers and the treatment of art would give a great deal about how the political situation in those days prevailed.

The paintings of this period are elaborately daubed with several hues and shades which are reminiscent of the rococo style adopted during the same period in Europe. The floral designs encircling the niches, underneath of the vaults are a feast to the eyes. The mythical animal Gaṇḍabheruṇḍa, twin-headed, supposed to prey upon a horde of elephants at a time, is portrayed over the arches in Dhurbar hall which recall the Chinese dragon.

Thus from the foregoing glimpses one can understand how a great patron of art Serfoji was. His monumental edifices enriched with stuccoed figures and elaborate paintings need a careful study.

மாமன்னர் சரபோசியின் அரிய சேகரிப்புகள்

அ. பஞ்சநாதன், எம். ஏ., பி. விப். சி.,
வெளியீட்டு மேலாளர் மற்றும் நூலகர்
சரகவதி மகால் நூலகம்,
தஞ்சாவூர்.

தமிழ் கலாச்சாரம், பண்பாடு இவற்றிற்குப் பெரும்புகழ் பெற்று விளங்குவது தஞ்சை தரணி எனில் மிகையாகாது. கி.பி 1676 முதல் 1855 வரை மராட்டிய மன்னர்கள் இத்தஞ்சையை ஆண்டு வந்தனர். இம்மன்னர்கள் வழக்காற்றல் மிக்க அறிஞர்களுடைய திகழ்ந்தனர் என்பது குறிப்பிடத்தக்கதாகும். இவர்கள் காலத்தில் பேணிப்பாதுகாத்து வளர்க்கப்பட்ட கலைக்கோயில் சரகவதி மகால் நூலகமாகும். இந்நூலகம் சோழ, நாயக்க, மராட்டிய மன்னர்களின் ஒருமித்த கண்காணிப்பில் போற்றிக் காக்கப் பெற்றதாகும். மாமன்னர் இரண்டாம் சரபோசியே (1798—1832) இந்நூலகத்தினை இன்று காணப்படுகின்ற உயரிய நிலைக்கு உருவாக்கியுள்ளார் என்பது குறிப்பிடத்தக்கதாகும்.

பாமர மக்களுக்கும், படித்தவர்க்கும் தஞ்சை என்ற வுடன் நினைவுக்கு வருவது மாமன்னன் ராஜராஜன் கட்டிய பெரியகோயிலும், சரபோசி மன்னரால் பெரிதும் போற்றிப் பாதுகாக்கப்பட்ட கலைக்கோயிலாம் சரகவதி மகால் நூலகமும் ஆகும். இச்சுவடி நூலகம் பல்வேறு பகுதிகளிலிருந்துவரும் அறிஞர் பெருமக்களுக்கும், ஆய்வாளர்களுக்

கும், அறிவுக் கருவூலமாகவும், ஆய்வு மையமாகவும் திகழ்கின்றது. இந்நூலகத்தில் மாமன்னர் சரபோசியால் சேகரிக்கப்பட்ட ஓவியங்கள், அச்ச நூல்கள், ஓலைச்சுவடிகள் ஆகியவற்றைக் குறித்த செய்திகளைக் கூற விழைவது இக்கட்டுரையின் நோக்கமாகும்.

ஓவியங்கள்

மன்னர் சரபோஜி ஓவியம் தீட்டுவதில் வல்லவராக விளங்கினார் என்பதற்கு அரண்மனை தர்பார் ஹாலில் வரையப்பட்டிருக்கும் வண்ண ஓவியங்கள் இன்றும் சான்று பகர்கின்றன. அரண்மனையில் எளர்க்கப்பெற்ற பறவைகள், அவர்தம் பராமரிப்புக்கு உட்பட்ட லாயத்துள் காணப்பட்ட குதிரைகள் ஆகியவற்றைக் காண்போர் வியக்கும் வண்ணம், அழகுற வண்ண ஓவியங்களாகத்தீட்டியுள்ளார். இத்தகைய ஓவியங்கள் சரகவதி மகால் நூலக அருங்காட்சியகப் பிரிவில் புத்தக வடிவில் வைக்கப்பட்டுள்ளன. இப்புத்தகத்தில் பல்வேறு பறவைகளின் உருவங்கள் பல்வேறு வண்ணங்களில் சித்தரிக்கப் பெற்றிருந்தாலும், இரண்டாம் சரபோஜியின் கை வண்ணத்தில் உருவாக்கப்பட்ட வல்லுறுப்பறவை (FALCON) யின் வண்ணச் சித்திரம் காண்போரைக் களிப்படையச் செய்கின்றது,

அ. கஜசாஸ்திாம் : இந்நூல் யானைகளைப்பற்றியதாகும். பல்வேறு யானைகளைப் பற்றிய விளக்கங்களை பாலகாப்பியமுனி என்பவர் தக்கசான்றுகளுடன் மராத்தி சமஸ்கிருதம் ஆகிய மொழிகளில் தந்திருப்பது பாராட்டுக்குரியதாகும். இத்தகைய அரிய நூலை உயரிய தமிழாக்கங்களுடன் இந்நூலகம் வெளியிட்டுள்ளமை குறிப்பிடத்தக்கதாகும். பார்வையாளர்களுக்குப் பார்வைக்கு விருந்தளிக்கும் வண்ணம் இந்நூல் அருங்காட்சியகத்தை இன்றும் அவங்கரித்துக் கொண்டிருக்கின்றது. ஏறத்தாழ இரு நூறு ஆண்டுகளாகியும், வண்ணங்கள் குன்றாமல் எழிலோடு காட்சி தருகின்ற இவ்வண்ண ஓவியங்கள் காண்போரின் உள்ளத்தை மகிழ்விக்கின்றன.

ஆ. அஸ்வசாஸ்திரம் : அகவம் என்பது குதிரை என பொருள்படுந். பல்வேறு குதிரைகளின் வண்ண ஓவியங்களின் தொகுப்பே அகவசாஸ்திரம் எனும் நூலாகும். இந்நூலின் ஆசிரியர் நகுலர் ஆகும். இந்நூலையும் சரசுவதி மகால் நூலகம் தக்கழகையில் வண்ணப் படங்களுடன் அச்சிட்டு நாட்டுமக்கள் பயனடையுமாறு செய்துள்ளமை போற்றுகற்குரியதாகும்.

இ இராமாயண வீரர்களின் உடைகள் : மன்னர் சரபோசியின் ஆட்சிக் காலத்தில் தன்படை வீரர்களுக்குப் பல்வேறு விதமான சீருடைகளைக் கொடுத்துள்ளார். அவற்றை வண்ண ஓவியங்களாக எக்காலத்திலும் நாட்டு மக்களுக்குப் பயன்படத்தக்க வகையில் அமைந்துள்ளமை குறிப்பிடத்தக்கதாகும். சீருடைகள் குறித்த பதினேழு வகையான வண்ண ஓவியங்கள் அருங்காட்சியகத்தை அழகுபடுத்துகின்றன.

ஈ. மூலிகைகளின் படங்கள் : இரண்டாம் சரபோசி தஞ்சையில் தன்வந்திரி மகால் என்ற மருந்தகத்தைப் பாமர மக்களும் பயன் பெறத்தக்க வகையில் சிறப்புடன் நடத்தி வந்துள்ளார். இந்நிறுவனத்தில் யுனானி, அலோபதி, சித்தமருத்துவம் ஆகியவற்றில் தனசெய்ந்த ஆய்வு அறிஞர்களைக் கொண்டு மருத்துவ ஆய்வுகள் செய்துள்ளார். அவற்றை நூல் வடிவாகவும் வெளிக்கொணர்ந்துள்ளார். எண்ணற்ற மூலிகைகள் அவற்றின் இயல்பான தோற்றத்துடன் வண்ணம் குறையாமல் வரையப்பட்டு அத்துடன் மூலிகைகள் பற்றிய விளக்கங்களும் தரப்பட்டுள்ளன. மூலிகைகளைப்பற்றி அனைவரும் எளிதில் அறிந்துகொள்ள இம்மூலிகைப் படங்கள் பெரிதும் துணை செய்யும்.

உ. டேர்ஃயல் வண்ண ஓவியங்கள் : இந்தியா, மற்றும் இங்கிலாந்து நகரங்களையும், திருச்சி மலைக் கோட்டை, மதுரை அரண்மனை, டில்லி ஜும்மா மசூதி

ஆகியவற்றின் ஒவியங்கள் டேனியல் மற்றும் பிரேசர் என் பவர்களால் வரையப்பட்டுள்ளன இவ் ஒவியங்கள் 18, 19. நூற்றாண்டுகளில் லண்டன் மாநகரில் புதைபடங்களாகப் பொலிவு பெற்றன, இத்தொன்மைவாய்ந்த '80' ஒவியங் களை இன்றும் இந்நூலாக அருங்காட்சியகத்தில் காண லாம். இவை இண்டாம் சரபோசி ஒவியக்கலையில் சிறந் தும் ஆர்வம் கொண்டும் விளங்கினார் என்பதற்கு இன்றும் சான்று பகர்கின்றன.

ஊ. கங்கையில் நீராடும் துறைகள்-64 : மன்னர் சரபோசி காசியாத்திரை சென்று வந்துள்ளார் என்பது வரலாறு நமக்கு உணர்த்தும் செய்தியாகும். இப்பயணத் தின் போது தான் பெற்ற பயனை மக்களும் பெறவேண்டும் என்ற உயரிய நோக்கில் தான் கண்ட காட்சிகளையும் கங்கையின் நீராடும் துறைகளையும் வண்ண ஒவியங்களாக வரையச் செய்துள்ளார். இவ்வோவியத்தில் 64 துறைகளும் அழகுறச் சித்தரிக்கப்பட்டுள்ளன. இப்படத்தின் நீளம் ஏறத்தாழ 40 அடியாகும். இத்தகைய நீளமான வரை படங்கள் இந்தியாவின் ஆரியபெரிய கலைப்பொருட்களுள் ஒன்றாகும்.

அச்சப் புத்தகங்கள்

காட்சிப் பொருள்களாகவும், கலைப் பொருள்களாக வும் மட்டும் அல்லாது அறிவுப் பெட்டகங்களாக விளங்கும் அரிய நூல்கள் பலவற்றையும் மன்னர் சரபோசி தொகுத்துள்ளார். ஏறத்தாழ நான்கு ஆயிரத்துக்கு மேற் பட்ட நூல்களை இவர் சேகரித்துள்ளார். அவற்றுள் ஆங்கிலம், கிரேக்கம், எகிப்திய, பிறெஞ்சு போன்ற பிற மொழி நூல்களும் குறிப்பிடத்தக்கவாகும். இவை இலக்கணம், இலக்கியம் மருத்துவம், சோதிடம், இசை, நாடகம் நாட்டியம் போன்ற பல்வேறு துறையைச் சார்ந்த ஆய்வு அறிஞர் பெருமக்கள் பயன் பெறத்தக்க வகையில் உள்ளன.

இவர்தம் சேகரிப்பிலுள்ள நூல்கள் லண்டனில் அச்சாக்கப்பட்டுள்ளதாகத் தெரிகிறது. பல்வேறு துறை சார்ந்த நூல்களைச் சேகரித்ததிருந்து இவர் பல்வேறு கலைகளில் ஆர்வம் உடையவர் எனக்கூறலாம்.

மன்னர் சரபோசியால் சேகரிக்கப்பட்ட நூல்களில் சிதைவுற்றவைகளை அரசு மான்யம் பெற்று சரசுவதி மகால் பாதுகாத்து வருகிறது. இந்நூல்கள் பிரமாண்டமான மா அலாபாரிகளில் வைக்கப்பட்டுள்ளன. இந்நூல்களைக் காண் போர் மன்னர் சரபோசியின் சேகரிப்புக்களை அவற்றை அவர் ஆர்வமுடன் படித்துள்ளதையும் அறியலாம். அவ்வாறு அவர் படித்த நூல்களில் அவர் தம்மைப்படி எழுதிய சிலகுறிப்புக்களையும் காண ஏதுவாகிறது இவை மன்னர் சரபோசியின் சிந்தனைத் திறனையும், கல்வியின்பால் கொண்ட ஈடுபாட்டினையும் தெளிவாகக் காட்டுகின்றன.

சுவடிகள்

மன்னர் சரபோசி அச்சப் புத்தகங்கள் மட்டுமல்லாது பல அரிய சுவடிகளையும் சேகரித்துள்ளார் என்பது சுட்டிக் காட்டத்தக்கதாகும். அவை மன்னரின் காசியாத்திரையின்போது சேகரிக்கப்பட்டதாகத் தெரிய வருகிறது. பெரும்பாலும் இச்சுவடிகள் சமஸ்கிருதம், மராத்தி போன்ற மொழிகளில் உள்ளன. இச்சுவடிகளை அன்பளிப்பாகவும் விலை கொடுத்தும் வா இந்தியாவிலுள்ள பல புலவர்களின் இல்லங்களிலிருந்து பெற்றுள்ளார். உலக அரங்கில் சரசுவதி மகால் சிறந்ததொரு சுவடி நூலகமாக விளங்குவதற்கு ஏதுவாக இவர்தம் சுவடி சேகரிப்புக்கள் உள்ளன.

இன்றைய நிலை

சோழ, நாயக்க, மராட்டிய மன்னர்களால் போற்றி வளர்க்கப்பட்ட சரசுவதி மகால் நூலகம் இன்று மத்திய மாநில அரசுகளின் உதவிபெற்று அறிவியல் வளர்ச்சிக்கு ஏதுவாக வளர்ச்சிப் பணிகளில் பிடுநடை போடுகிறது.

மன்னர் சரபோசியின் சேகரிப்பைத்தொடர்ந்து இன்றும் நூல் மற்றும் ஓலைச்சுவடிகள் சேகரிக்கும் பணி நடைபெற்று வருகிறது. இன்றைய நிலையில் ஏறத்தாழ நாற்பதாயிரம் சுவடிகளும், நாற்பத்தைந்தாயிரம் புத்தகங்களும் இந்நூலகத்தில் உள்ளன. இவற்றைப் பொதுமக்களும், ஆராய்ச்சியாளர்களும் பயன்படுத்தி வருகின்றனர். அரிய சுவடிகளிலிருந்து இதுவரை 300-க்கு அதிகமான புத்தகங்களைத் தமிழ், சமஸ்கிருதம், மராத்தி மற்றும் தெலுங்கு ஆகிய மொழிகளில் இந்நூலகம் வெளியிட்டு உள்ளது.

மன்னர் சரபோசி அரிய கலைச் செல்வங்களையும் அறிவுக்கு ஆக்கம் தரும் அரும் பெரும் நூல்களையும் சேகரித்து அன்று வாழ்ந்த மக்களுக்கும், இன்று நமக்கும் பெரிதும் பயன் தரத்தக்க அரிய தொண்டாற்றியுள்ளார். இத்தகு சீரிய பணிகளால் ராயல் ஏசியாட்டிக் சொசைட்டி என்ற கல்வி நிறுவனத்தில் அங்கத்தினராக ஏற்றுக் கொள்ளப்பட்டுப் பெருமை பெற்றவராக இவர் திகழ்கிறார். அவர்தம் சேகரிப்புகளை பார்ப்பவரும், படிப்பவரும் மன்னர் சரபோசியின் சீரிய பணிகளை வியந்த வண்ணம் உள்ளனர்.

வாழ்க சரபோசி!

வளர்க அவர்தம் புகழ்!!

இண்டாம் சரபோஜி மன்னர் காலத்து விலங்கின ஓவியங்கள்

முனைவர் இராச. பஷ்ரதுரை,

விரிவுரையாளர், கட்டிடக்கலைத்துறை,

தமிழ்ப் பல்கலைக்கழகம்,

தஞ்சாவூர்.

தஞ்சை மராட்டிய ஆட்சிக்கு உட்பட்ட பகுதியில் பல்வேறு இடங்களில் அரண்மனைத் தோட்டங்களும் அரசர் வேட்டைக்குச் சென்றுவரும் வேட்டைப் பகுதிகளுக்கும் இருந்துள்ளன என்பதை மராட்டிய மன்னர்களில் மோடி ஆவணக் குறிப்புகள் எடுத்துரைக்கின்றன. ¹

மன்னர் சரபோசியின் ஆட்சிக்காலத்தில் வேட்டைக்குச் செல்லும் ஒரு பிரிவினர் அரண்மனையில் இருந்துள்ளனர். ² இவர்கள் மன்னருடன் சென்று வருவது வழக்கம். இவர்களுக்குத் தனியே கூலியும் வழங்கப்பட்டது. இவ்வாறு வேட்டைக்குச் சென்று வரும் இடங்களில் 'வேட்டைமால்' என்னும் கட்டிடங்களும் கட்டப்பட்டிருந்தன என்பதையும் அறிய முடிகின்றது. ³ இதற்குரிய சிறந்த எடுத்துக்காட்டாக நீலகிரி வேட்டைமால் ⁴ கோடியாக்கரை வேட்டைமால் அல்லது பங்களாவை ⁵ இதற்குச் சான்றாகக் கூறலாம். எனவே மன்னர் சரபோசியின் பொழுதுபோக்குகளில் ஒன்று வேட்டைக்குச் செல்வது என்பதை அறியமுடிகின்றது. இவ்வாறு வேட்டைக்குச் சென்று பிடித்து வருகிற பறவைகள், மிருகங்கள் பிறவும் இம்மன்னரின் அரண்மனை

யிலேயே காட்சிப்படுத்தப்பட்டன. இதற்கென மிருக சாலை 6 பிரிவு ஒன்று இயங்கி வந்துள்ளது என்பதை மோடி ஆவணங்கள் கூறுகின்றன. மதுரை மாவட்டம் பெரியகுளம் பகுதியிலிருந்து வேட்டைக்குச் சென்றவர்கள் ஒரு பெரிய புலியைப் பிடித்துவந்த செய்தியும் பின்னர் அது அரண்மனை மிருகசாலையில் சேர்க்கப்பெற்ற குறிப்பும் கிடைக்கின்றது. இவ்வாறு பல்வேறு பறவைகள் விலைகொடுத்து வாங்கப் பட்டும் உள்ளன. இவ்வாறு பேணப்பட்டு வரும் விலங்கினங்களுக்கு நேரம் ஏற்பட்டால் அதனைக் கவனிக்க மிருக வைத்தியப் பிரிவும் செயல்பட்டு வந்துள்ளது. இப்பிரிவு “தன்வந்திரிமகால்” என்றழைக்கப்பட்டது. 8 எனவே மன்னர் சரபோஜி ஆட்சிக்காலத்தில் வேட்டையாடுதல் மூலமாகவும், விலை கொடுத்தும், பறவைகள், மான், புலி, கரடி, சிங்கம், யானை, குதிரை எனப் பல்வேறு விலங்கினங்கள் அரண்மனை விலங்கினக்கூடத்தில் சேகரிக்கப்பட்டு வளர்க்கப்பட்டன. 9 அரண்மனைக்கு வருகின்ற சிறப்பு விருந்தினர்களுக்கு கண்காட்சியாக இதனைக் காண்பித்தனர் என்பதை மோடி ஆவணங்கள் கூறுகின்றன. 10 எனவே, இவ்வாறு சேகரிக்கப்பெற்ற விலங்கின உருவங்களை அரண்மனை ஓவியர்களின் உதவியின் மூலம் அழகிய வண்ண ஓவியங்களாகத் தீட்டினார் எனக் கூறலாம். இதற்கும் மேலாகத் தமிழகத்தின் முதல் ‘மிருகக் கண்காட்சிக் கூடம்’ (200) தஞ்சை அரண்மனையில்தான் ஏற்பட்டது என்பதும் குறிப்பிடத்தக்கதாகும்.

ஓவியர்கள்:-

தஞ்சை அரண்மனையில் ஓவியங்களை வரைந்து கொடுப்பதற்காக அரண்மனை ஓவியர்கள் இருந்துள்ளனர். ஓவியர்களுக்கு வண்ணம் தயாரிக்கப் பயன்படும் கச்சாப் பொருட்கள் 11 வண்ணக் கலவைகள் 12 தயாரிக்கும் முறைகள் பற்றிய செய்திகள் மோடி ஆவணங்களில் கிடைக்கின்றன. தஞ்சை அரண்மனை ‘அரசர் மாளிகை’ அறையில் தஞ்சை மராட்டிய மன்னர்களின் ஓவியங்கள் வைக்கப் பட்டிருந்தன. 13 என்றும் இதனைக் கண்டு 1 ஆங்கிலக்

கம்பெனியரின் ரெஸிடென்ட். 14 இதை வரைந்துவர் யார் என்பதை அறிந்து அவர்களிடம் ஒவியங்களை வரைந்து கொடுக்குமாறு வேண்டிப் பெற்ற ஒவியங்கள் பற்றிய செய்தியும் மேலடி ஆவணங்களில் கரணமுடிகின்றது. 15 எனவே, மிகச் சிறந்த அரண்மனை ஒவியர்கள் இருந்துள்ளனர் என்பதை இதன் வாயிலாக அறியலாம். இவர்களது ஒவியங்கள் பல வெளிநாட்டில் இன்றும் இருக்கக்கூடும்.

மராட்டியர் — ஆங்கிலேயர் கட்டுமுயற்சியின் காரணத்தால் அல்லது தாக்கத்தால் சிற்றோவியங்கள் வரையும் முறையில் பெரும் கலையாற்று நிகழ்ந்துள்ளது. சிற்றோவியங்களில் வாழ்க்கை முறைகள், வாழ்விடக் கட்டிடங்கள், அணைகள், கோயில் கட்டிடங்கள், மன்னர்களின் உயர்வலம், மராட்டிவாண்டி, குதிரைவண்டி நடன நிகழ்ச்சிகள் எனப் பல்வேறு வடிவங்களில் புதிய முயற்சிகள் தோன்றின. இவற்றில் சில இக்கட்டுவரையாளரின் களப்பணியின்போது சுண்டுபிடிக்கப்பட்டுள்ளன. 16 எனவே, தஞ்சை கலைப் பாணியில் மேலை நாட்டுக் கலைப் பாணியின் தாக்கம் ஏற்பட்டத் தொடங்கிய காலம் கி. மு. 1750 - 1850 இடைப்பட்டக் காலம் எனக் கருதலாம், இக் காலக் கட்டத்தில்தான் கோயில், இறைவன், அரசன் என்னும் முக்கியத்துவம் கொடுக்கப்பட்டு வந்த நிலையில் மாற்றம் ஏற்பட்டு இயற்கையின் அழகையும் ஒவியங்களாகவும் அவற்றைக் குறிப்புகளுடன் பேசிக்கப்பட்ட முயற்சியையும் அறிய முடிகின்றது. இப்புதிய மாற்றத்திற்கு அடிப்படை காரணமாக திகழ்ந்தவர் மன்னர் சரபோசி ஆவார். மேலை நாட்டுக் கல்வியின் தாக்கம், ஆங்கில பாடநூல்கள், பொறியாளர்கள், மானியிலார், போன்ற அறிஞர்களின் தொட்பால், இயற்கை வரலாற்றையும் ஆர்வத்துடன் கற்றுள்ளார் என்பதைக் கரணமுடிகின்றது. இக் காலக்கட்டத்தின் பல்வேறு விலங்கினங்களின் வடிவங்கள், குணங்கள் அவற்றின் தன்மைகளையும் 17 உடலமைதிகளையும் ஒவியங்களாகத் தீட்டியுள்ளார். மன்னர் சரபோசியின்

காலத்தில்தான் மானிடவியல் சார்ந்த ஆடை அணிகலன்கள் உடலுறவு முறைகள் போன்ற நூற்றுக்கும் மேற்பட்ட ஒவியங்கள் தஞ்சை சரசுவதி மகால் நூலகத்தில் இருக்கின்றன.¹⁸ நோய் பற்றிய நூல்கள், குதிரை, யானை, பற்றிய வாகட நூல்கள் போன்றவற்றில் ஒவியங்கள் சிறப்பாகவும் உள்ளன. இவை பற்றிய ஒவியங்களும் சரசுவதி மகால் நூலகத்தில் உள்ளன.¹⁹ சரபோசி மன்னர் காலத்தில் ஒவியங்களாகத் தீட்டப் பெற்ற பல்வேறு விலங்கின ஒவியங்கள், கட்டிட வரைவுகளும் நூலகத்தில் சேகரிக்கப்பட்டுள்ளன. இக்கட்டுரையாளரால் ஆய்வு செய்யப்பெற்ற மேற்குறிப்பிட்ட ஒவியங்களில் பல இது காரும் அச்சில் வெளிவராதவை என்பது குறிப்பிடத்தக்கதாகும். எனவே, மன்னர் சரபோசியின் ஆட்சிக் காலத்தில் மீதூந்த அளவில் விலங்கின ஒவியங்கள் அரண்மனை ஒவியர்களால் வரையப்பட்டன என்பது தெளிவு. ஏனெனில், இவரது காலத்திற்கு முன்பு வரை இயற்கை வரலாற்றைக் குறிக்கக் கூடிய ஒவியங்கள் சிறப்பாக இடம் பெறவில்லை. ஆனால் வேட்டைக் காட்சிகள் பற்றிய பல ஒவியங்கள் பழமையானவை என்பதும் இங்கு குறிப்பிட வேண்டும். ஆனால், பழைய ஒவிய முறையில் விலங்கினங்கள் பற்றியக் குறிப்புகள் இடம் பெறவில்லை எனவே, ஒவியங்களும் அவ்வோவியத்திற்குரிய விலங்கின் வரலாறு பற்றிய செய்திகளும் எழுதிவைக்கும் ஒரு கல்வி முறைச்சார்ந்த பதிவுமுறை ஆங்கிலேயர் அல்லாத ஒரு இந்தியர் செய்திருப்பது பாராட்டுதற்குரியதாகும். இவ்வாறு வரையப்பட்ட ஒவியங்கள் பிற நாடுகளுக்கும் சென்றுள்ளன.²⁰ தஞ்சை மராட்டியர் காலத்திய ஒவியங்கள் பல்வேறு அருங்காட்சியங்களிலும் உள்ளன. அவை அன்பளிப்பாகவும், விலைகொடுத்தும் பெறப்பட்டவை,

ஆங்கிலக் கம்பெனியரின் காலத்தில் ஆங்கிலேயர்களாலும், சில இந்திய அலுவலர்களாலும் சேகரிக்கப் பெற்ற பொருட்கள் அனைத்தும் இன்றும் பாதுகாக்கப்பட்டு வருகின்றன. இவ்வாறு சேகரிக்கப்பெற்ற ஒவியங்

களின் பல டேனிஷ், ஆங்கிலேயர் தமிழகத்திற்கு வருகை தந்த காலத்தையையாகும். டேனிஷ் வணிகக் குழுவினர் சேகரித்ததில் மரபாட்டியர் கால விலங்கின ஒவியங்கள் உள்ளன.²¹ இவ்வாறே ஆங்கிலேயர் நாட்டிலும் பாதுகாக்கப்பட்டுள்ளன. கம்பெனியர்களின் சேகரிப்புக்கள் அனைத்தும் ஆங்கிலேயர் நாட்டிற்குச் சென்றுவிட்டன என்பது குறிப்பிடத்தக்கதாகும். மன்னர்களின் ஒவியங்கள் தஞ்சை கண்ணாடி ஒவியங்கள், சிட்டுக்கட்டு, ஒவியங்கள், தாள் ஒவியங்கள், மற்றும் இளைக்குழு நடனக்குழு போன்ற ஒவியங்கள் பிரிட்டிஷ் அருங்காட்சியகத்திலும் விக்டோரியா ஆல்பிரெட் அருங்காட்சியகத்திலும், இந்திய தேசிய அருங்காட்சியகத்திலும் பல்வேறு ஒவியங்கள் உள்ளன.²²

'இந்திய அலுவலக நூலகம்' என்னும் இடத்தில் சேகரிக்கப்பட்ட ஒவியங்களில் பல தஞ்சை மன்னர் சரபோசியின் காலத்தில் வரையப் பெற்ற இயற்கை வரலாற்று ஒவியங்கள் என்பதை அறிந்துள்ளனர்.²³ இவரது ஆட்சிக் காலத்தில் ரெஸிடென்ட்டாக இருந்த பெஞ்சமின் டோரின் (Mr. Benjamin Torin) (1801-1803) என்பவருக்கு பறவை, விலங்கின ஒவியங்கள் கொண்ட ஒரு தொகுப்பை சரபோசி மன்னர் அன்பளிப்பாகக் கொடுத்துள்ளார்.²⁴ 1888-இல் முதன்முதலில் இந்த ஒவியங்களை பதிவு செய்துவைத்தனர் (NHD. 7. Nos. 1000-1116) பென்சமின் அவர்களுக்கும் மன்னர் சரபோசிக்கும் மிகுந்த நட்பு ஏற்படக் காரணமாக இருந்தது அமர்சிங்கு ஆட்சியி் இருந்து துரத்தப்பட்டக் காரணம்தான். இவர்களது நெருக்கத்தை 23-10-1799 ; 25-10-1799 19-10-1799 ; 15-10-1799 - ஆம் ஆண்டில் நடைபெற்ற ஒப்பந்தக் கடிதம் மற்றும் பிற கடிதங்கள் காட்டுகின்றன. இக்கடிதங்கள் லண்டனில் உள்ளன.²⁵

அப்பொழுது இந்த ஒவியங்களில் காணப்பட்ட தெளிவில்லாத ஆங்கில எழுத்தால், முதலில் இவை 'மைசூர் சேகரிப்பு' (Mysore Collection) என்று குறிப்பிட்டுப் பதிவு செய்துவிட்டனர். பின்னர் இவ்வோவியங்கள் பற்றிய

ஆய்வு செய்யும் பொழுது இதில் எழுதப்பட்டிருந்த “அரண்மனை” (Palace) “இப்பறவைஎன் அரண்மனைக்கு வந்தப் பிறகுதான் முட்டையிட்டது” (She has laid an Egg after it came to my palace). “கடைசியாக இப்பறவை தஞ்சைக்குப் பெறப்பட்டது.” This bird was lastly brought to Tanjore from Hyderabad) எனவரும் குறிப்புக்களிலிருந்து இச்சேகரிப்புக்கள் ‘மைசூர் சேகரிப்பு’ என்பது தவறு என்றும் இவை தஞ்சை மன்னர் இரண்டாம் சரபோசியின் காலத்தில் வரையப் பெற்ற ஓவியங்கள் என்பதை அறிந்தனர்²⁶ இதற்குத் துணையாக மற்றொரு குறிப்பும் கிடைக்கப் பெற்றனர். ஹர்ஸ்பீல்டு (Horsfield) என்பவர் இச்சேகரிப்பு பற்றிய குறிப்பு ஒன்றில் “தஞ்சாவூர் சேகரிப்பு” (Tanjore collection) என்று பதிவு செய்துள்ளார்.

மன்னர் சர்போசியின் அன்பளிப்பிலுள்ள படங்களுக்கு அவற்றின் பெயர், வரலாறு பற்றிய சிறிய குறிப்புகளையும் எழுதியுள்ளார். இதன் எழுத்துமுறை, குறிப்புகள் பற்றி ஆங்கிலேயர்கள் புகழ்ந்துள்ளனர். ²⁷ இதில் ஒரு சிப்பியின் ஓவியம் உள்ளது (No : 1103) இதில் ‘Sea worm-Cage’ என்ற குறிப்பும் ‘Royal Tiger’ என்ற ஓவியத்தில் (No. 1035) உள்ள ஒரு குறிப்பில் இப்புலி மற்ற மிருகங்களிடம் எவ்வாறு கருணையின்றி நடந்துகொள்ளும் இதன் உடல் அமைப்பில் உயரநீள அளவுகள் மற்றும் இது இந்த நாட்டின் கிழக்குப் பகுதியில் பிடிக்கப்பட்டது என்ற விபரத்தையும் விளக்கமாக எழுதிவைக்கப்பட்டுள்ளது. மற்றொரு ஓவியத் தொகுப்பு 25 விதமாக கழுஞ்சுளின் ஓவியங்களாகும். (Falcon and hawk) இவற்றின் நிறம், பெறப்பெற்ற செய்திகள், இடம் பெறுகின்றன. ஆங்கிலேயரின் கல்வியின் காரணத்தாலும், அக்காலத்திய பேலை நாட்டு கல்விமுறை, குறிப்பாக சேகரிப்பு பற்றிய ஆர்வத்தால், அவை பற்றிய நெறிமுறைகள் தெளிவாகப் பின்பற்றியுள்ளார் என்பதும் சிறப்பாகும்.

பறவைகள் மிருகங்களின் வண்ண ஒவியங்கள் தஞ்சை சரசுவதி மகால் நூலகத்திலும் உள்ளன, 17 ராஜாளிப் (கழுகு) பறவைகளின் வண்ண ஒவியங்கள் சரசுவதிமகால் நூலகத்தில் உள்ளன. கஜசாத்திரம் என்னும் யானை பற்றிய வண்ண ஒவியப்படங்கள் சுமார் 400 படங்களும் அகவசாத்திரம் என்னும் குதிரை வைத்தியம் பற்றிய காகிதச் சுவடி ஒவியங்கள் சுமார் 300 படங்களும் உள்ளன. இவற்றை ஒப்பிட்டுக் கண்டால் இவ்விரண்டிற்கும் உள்ள ஒற்றுமைகள் கோன்றும். ஆனால் வரைந்துள்ள வடிவங்கள் தியற்கை வரலாற்றைச் சுட்டும் வண்ணம் பொதுவாக இரண்டு இடங்களிலும் ஒரே கலைப்பாணியில் இருப்பதால் இங்குள்ள ஒவியங்களும் மன்னர் இரண்டாம் சரபோசியின் காலத்தியது என்பது தெளிவு.

இவற்றிக்குமேல் தாவரங்களின் தொகுப்பு மிகவும் பாராட்டத் தக்கதாகும். வண்ண ஒவியங்களாகவும் அவற்றின் பெயர், குடும்பம், இடம் ஆகிய குறிப்புகளுடன் மன்னர் சரபோசி சேமித்து வைத்துள்ளார். இது இவரது அறிவியல் கல்வியின் மீதும் மேலைநாட்டுக் கல்வியின் முறையை அறிந்து அவற்றைப் பரப்பும் முகமாகவும் இம் முயற்சிகளை மேற்கொண்டார் எனக் கூறலாம். மன்னர் சரபோசி கலை ஆர்வத்தில் எவ்வளவு வளர்ந்து நின்றாரோ, அவ்வாறே அறிவியல் துறையிலும் ஆர்வம் காட்டியுள்ளார் என்பது தெளிவு.

எனவே, மன்னர் சரபோசியின் ஒவியங்களைத் தொகுத்துக் காணும்பொழுது. இவர் ஒரு வேட்டைப் பிரியர், மேலும் புதிய ஒவிய முயற்சிகளுக்கு உதவி செய்துள்ளார் என்பதும் தெளிவு. ஆங்கிலேயரின் துணையுடன் கல்வியும் பெற்றமையால், மேலை நாட்டுப் பண்பாட்டுச் சூழல், அக்கால கல்வி முறை அறிந்து, அதுபோல் இங்கு பயற்சி பெற வேண்டும் என விருப்பம் கொண்டு செயல்பட்டுள்ளார் என்பது தெளிவாகின்றது. ஆங்கிலேயரின் சேகரிப்பு முறை ஆர்வம் உணர்வு அவர்களது

முயற்சியை அறிந்து மன்னர் சரபோசியும் கலை, இலக்கியம் அறிவியல் தொகுப்புகளையும் சேகரிக்க முயன்றுள்ளார் என்பதை உணரமுடிகின்றது. இதற்கு ஆங்கிலேயரின் முயற்சியே காரணமாகும் ஏனெனில் ஐந்து இந்து இஸ்லாமிய ஓவியக் கலைஞர்களை திருச்சிராப்பள்ளியிலிருந்து அழைத்து வந்து அவர்களுக்குரிய வசதிகளைச் செய்து கொடுத்தும், களப்பணியாகச் சென்று செய்திகளையும் பொருட்களையும் சேகரித்து வருமாறு பணிக்கப்பட்ட செய்தியை அறிய முடிகின்றது.²⁸ எனவே இலண்டன் லுள்ள தஞ்சைச் சேகரிப்புக்கள் மன்னர் சரபோசியின் காலத்தில் வரையப்பட்டதாகும். இவற்றை வரைவதற்கு தஞ்சை, திருச்சிப் பகுதியிலிருந்து வரவழைக்கப்பட்ட அரண்மனை ஓவியர்களை இந்த ஓவியங்களை வரைந்துள்ளனர் என்பதும் தெளிவு. மேலே கூறப்பெற்ற செய்திகளால் மன்னர் சரபோசி அறிவியல் கல்வி தமிழகத்தில் வளமுதன் முதலில் முயன்றுள்ளார் எனக் கருதலாம்.

அடிக்குறிப்புகள்:-

1. மோடி ஆவணங்கள் 1814. 308, 391,
2. மேற்படி 1814, 105, 45
3. மேற்படி 1807. 1690, : 6 ; 1821 : 169 - 11.
4. இரா. பவுஸ்துரை. சரபோசியின் கட்டிடக்கலை மனோரா, மன்னர் சரபோசி பிறந்தநாள் விழாமலர் 24-9-89 ; சரசுவதி மகால், பக்-69.
5. மேற்படி.
6. மோடி ஆவணம். 1807. 1690, 6 ; 1690 11
7. மேற்படி.
8. எஸ். இராஜலட்சுமி, மன்னர் போற்றிய மருத்துவக் கலை, சரசுவதிமகால் நூலகம், மன்னர் சரபோசி பிறந்தநாள் விழா மலர், 1989, பக். 74
9. மோடி ஆவணம் 1807 1690, 6 ; 1690, 11; 1814. 308 391
10. மேற்படி 1836 1670 : 1 ; 3 ;
11. ச. திலகம், ஓவியம் வளர்த்த காவிய நாயகன், மன்னர் சரபோசி பிறந்தநாள் விழா மலர், 1989, பக். 40-43

12. மோடி ஆவணம் 1814 - 61c. 10 : 1 1815, 196c : 13 : 7. 1827, 102 : 12.
13. 8-3-1823 இல் கேப்டன் ஹரடி நவாப். ரெஸிடெண்ட் மிஸ்தர் காட்டலும் அரண்மனைக்கு வந்த பொழுது "சதர்" மாதியில் ஓவியங்களைக் கண்டு பாராட்டிய செய்தியை மோடி ஆவணம் கூறுகின்றது.
14. ரெஸிடெண்ட் மிஸ்தர் காட்டல்.
15. சித்திரகாரன் சின்னச்சாமியிடம் இப்பணி ஒப்படைக்கப்பட்டு ரெஸிடெண்ட், வழியாக கவர்னர் ஜெனரலுக்கு அனுப்பிய செய்தியை 23-3-1821ஆம் ஆண்டு மோடிக் குறிப்பு கூறுகிறது.
16. இக்கட்டுரையாளரின் களப்பணியின்போது தந்தத்தில் வரைந்த 17 ஓவியங்கள், காகித ஓவியங்கள், சீட்டுக் கட்டு ஓவியங்கள் கண்டுபிடிக்கப்பட்டன. சீட்டுக்கட்டு ஓவியங்கள் தமிழ்ப் பல்கலைக் கழக அருங்காட்சியத்தில் உள்ளன.

பார்க்க:- 'Painted playing cards'

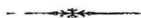
Tamil University News Bulletin,
Vol. 4. No.1 May 16, 1985

செய்திமலர், மலர் 4. இதழ் 2, 14-5-1985,

17. எஸ். இராஜலட்சுமி, மன்னர் போற்றிய மருத்துவக் கலை பக். 74-77
18. 1824-இல் சாரங்கபாணி என்னும் ஓவியன் 80 படங்களில் 18 சாதியினருடைய தோற்றத்தை வரைந்துள்ளான். இதற்காகப் படம் 1க்கு 1½ ரூபாய் வீதம் ரூ. 140 பெற்றான் என்ற செய்தி கூறப்பட்டுள்ளது. ஆவண எண், 1825. 108 : 106 : 2, மற்றவை நூலகச் சேமிப்பில் உள்ளன.
19. கஜசாத்திரம் (யானை பற்றியது) படங்கள் சுமார் 400 அகவசாத்திரம் என்னும் குதிரை பற்றியது சுமார் 300 வண்ண ஓவியங்கள், மேலும் தனித்தனியே பல

வேறு எதையான பறவைகள், மிருகங்களின் ஒலியங்களும் உள்ளன. மிகுதியாகக் காகிதச் சுவடிகளில் வரையப்பட்டுள்ளன.

20. Dr. R. Nagasamy, Thanjavur Natya on Canvas. Hindu, January. 4. 1987.
Mildred Abcher, Natural History Drawings in the India office Library, Her Majesty's Stationery Office. London 1962, P. 13, 14.
21. தரங்கப்பாடி அருங்காட்சியத்திலுள்ள சேகரிப்புகள். இவை மராட்டியுரின் கலைப்பாணி, குறிப்பாக இரண்டாம் சரபோசி மன்னர் காலத்தவை எனக் கருதலாம்.
22. Dr. R. Nagasamy, Thanjavur Natya on Canvas. 1987
23. Mildred Abcher, : Natural History Drawings in the India office Library. 1962. p. 13 See : Court book Vol. 116, 311.
24. "The Natural products of Hindostan. painted under the direction of the 'Rajah' of Tanjore. two folio volumes of which were presented in 1807 to the company by Mr. Benjamin Torin. Resident of Tanjore from 1803"
(see : Mildred Abcher : 1962. P. 13, 14.)
25. Samuel Charles Hill. Catalogue of the Home miscellaneous series of the India Office Records London, 1927, pp. 255, 373
26. Ibid.. p. 13, 14, 65, 89, plate. 17.
27. "The comments in this Volume. written in a neat copper - plate hand on carefully ruled pencil lines, are exactly what we would expect from this young Raja (See. Mildred Abcher. 1962, p13, 14.)

இரண்டாம் சரபோசி மன்னரின் கல்வெட்டுக்கள்

புலவர் செ. இராசு,

தமிழ்ப் பல்கலைக் கழகம்,

தஞ்சாவூர்.

தஞ்சையை ஆட்சிபுரிந்த மராட்டிய மன்னர்களில் ஒப்பாரும் மிக்காரும் இல்லாத கலைவேந்தராக, கவி மன்னராக, மருத்துவமணியாக, பன்மொழிப்புலவராக, புதுமை விரும்பியாக, இசை நிபுணராக, கல்விக்கடலாக, சமரச ஞானியாக, கட்டிடக்கலை வல்லவராக, தோட்டக் கலை அறிஞராக, இயற்கை ஈடுபாடு உடையவராக, நகரமைப்புத் தேர்ந்தவராகத் திகழ்ந்தவர் மாமன்னர் இரண்டாம் சரபோசி (கி. பி. 1798 - 1832) ஆவார்.

பல நாடுகளைச் சுற்றிய கிழக்கிந்தியக் கம்பெனி உயர் அலுவலர்களும், மேனாட்டு யாத்திரிகர்களும், சமய அறிஞர்களும் இரண்டாம் சரபோசி மன்னரைப்போல தென்கிழக்கு ஆசியாவில் தாங்கள் வேறுமன்னர் ஒருவரையும் பார்த்தது இல்லை என்று ஒரு மனதாகக் கூறினார். தேர்ந்த ஆங்கிலப் புலமையுடன் மேனாட்டு நாகரிகத்தை ஏற்றுக்கொண்டு வாழ்ந்த சரபோசி மன்னரின் பல்துறை அறிவுக்குக் காபணம், ஆங்கிலேயர்களைக் கொல்லுதலையே பொழுதுபோக்காக்கக்கொண்ட திப்புசுல்தானாலும் நன்கு மதிக்கப்பெற்ற தத்துவஞானி கிறிஸ்தியன் ஃபிரிடெரிக் ஸ்வார்ட்டஸ் அவர்கள் ஆவார்.

எல்லாத் துறைகளிலும் வரலாற்று அறிஞர்கள் பாராட்டும் வண்ணம் மேலோங்கிநின்ற சரபோசி மன்னர் கல்வெட்டுக்களைப் பொறிப்பதிலும் மிகச் சிறந்து விளங்கினார். மராட்டிய மன்னர்கள் அனைவர் காலத்திலும் பொறிக்கப்பெற்ற மொத்தக் கல்வெட்டுக்கள் 129, இரண்டாம் சரபோசி மன்னர் கல்வெட்டுக்கள் மட்டும் அவற்றில் 40 ஆகும். அதாவது 31 கல்வெட்டுக்கள் இரண்டாம் சரபோசி மன்னருக்கு உரியவை.

இரண்டாம் சரபோசி மன்னரின் கல்வெட்டுக்கள் மராத்தி மொழியிலேயே அதிகம் உள்ளன. மராட்டிய அரசர்கள் காலத்தில் மொத்தம் 39 மராத்தி மொழிக் கல்வெட்டுக்கள் வெட்டப்பட்டுள்ளன. அவற்றில் இரண்டாம் சரபோசி மன்னரின் மராத்தி மொழிக் கல்வெட்டுக்கள் மட்டும் 29 ஆகும். அதாவது 74.3% ஆகும்.

இரண்டாம் சரபோசி மன்னரின் 40 கல்வெட்டுக்களில் மராத்தி மொழிக் கல்வெட்டுக்கள் 29 (72.5%) போசு தமிழில் 3 கல்வெட்டுக்களும், ஆங்கிலத்தில் 2 கல்வெட்டுக்களும், தமிழ்-மராத்தி இருமொழிக் கல்வெட்டுக்கள் 4, தமிழ்-மராத்தி-தெலுங்கு மும்மொழிக் கல்வெட்டு 1, தமிழ் மராத்தி, தெலுங்கு, உருது, ஆங்கிலம், ஐந்து மொழிக் கல்வெட்டு 1 ஆகும். பன்மொழிக் கல்வெட்டுக்களைப் பொறித்ததில் சரபோசி மன்னரே முதல்வராகத் திகழ்கிறார். அதன் மூலம் அவர் பிற மொழிகளை மதித்த கனித்தன்மை புலப்படுகிறது.

சரபோசி மன்னரின் 40 கல்வெட்டுக்களில் 15 கல்வெட்டுக்கள் (37.5%) சிவாலயங்களில் உள்ளன. பிற கல்வெட்டுக்களில் வைணவ ஆலயங்களில் 6 (15%) சத்திரம், அரண்மனை போன்ற கட்டிடங்களில் 7 (17.5), வாகனம், பாத்திரம், நகைகளில் 6 (15%), கிறித்துவ தேவாலயங்களில் 2 (5%), சைவ வைணவப் பொது ஆலயத்தில் 1 (2.5%)

காணப்படுகின்றன. பாத்திரங்கள், நகைகள், வாகனங்கள் தவிர வேறு செப்பேடுகள் எதிலும் சரபோசி எழுத்துக் களைப் பொறிக்கவில்லை என்பது குறிப்பிடத்தக்கது. (இதே காலத்தில் ஆட்சு புரிந்த சேதுபதி அரசர்கள், புதுக்கோட்டை தொண்டைமான்கள், பிற பாளையக் காரர்கள் பலர் செப்பேடுகளை அளித்துள்ளனர்).

1) 13-2-1798 அன்று கிறிஸ்டியன் ஃபிரடெரிக் ஸ்வார்ட்டீஸ் காலமானார். அவர் கல்லறையில் பொறிப்பதற்காகச் சரபோசி மன்னர் எழுதிய ஆங்கிலப் பாடலே அவர் முதல் கல்வெட்டாகும். மகர் நோன்புச்சாவடியில் உள்ள தூய பேதுரு தேவாலயத்தில் அக்கல்வெட்டு உள்ளது. இக்கவிதை சரபோசி மன்னர் ஆவதற்கு முன்பு எழுதப்பெற்றதாகும் (தஞ்சை மராட்டியர் கல்வெட்டுக்கள் எண் 55).

(2-4) 16-12-1798 அன்று பொறிக்கப்பெற்ற சரபோசி மன்னரின் மராத்திக் கல்வெட்டுக்கள் பெருவுடையார் கோயிலில் விநாயகர் கோயிலின் மேற்கு, வடக்குச் சுவர்களில் உள்ளன; மற்றும் வெள்ளித் தட்டிலும். விபூதி மடலிலும் தமிழ்ப்பொறிப்புக்கள் உள்ளன. அவை பெருவுடையார் கோயிலுக்கு நகைகள், பாத்திரங்கள் கொடுத்த கொடையைக் குறிக்கின்றன. (ARE 422; தஞ்சை மராட்டியர் கல்வெட்டுக்கள் 32; தஞ்சை மராட்டியர் செப்பேடுகள் 29)

5) 1800ஆம் ஆண்டு தஞ்சை அரண்மனையில் 'கௌரி விலாசம்' என்ற பகுதியைச் சரபோசி மன்னர் கட்டியதை அரண்மனை மராத்திக் கல்வெட்டுக் குறிக்கிறது. (தஞ்சை மராட்டியர் கல்வெட்டுக்கள் 8)

(6-11) 14-5-1801 அன்று தஞ்சைப் பெருவுடையார் கோயில் வடக்குப் பிரகாரத் தூண்களிலும்,

விநாயகர் கோயில் படிக்கட்டிலும், வாகன மண்டபப் படியிலும், விநாயகர் கோயில் வடக்குச் சுவரிலும் பொறிக்கப் பெற்ற மராத்திக் கல்வெட்டுக்கள் மூலம் பெருவுடையார் கோயில் திருப்பணிகள் பலவற்றைச் சரபோசி செய்ததை அறிகிறோம். (ARE 415, 416, 417, 420, 423 of 1924; ARE 111 of 1928; தஞ்சை மராட்டியர் கல்வெட்டுக்கள் 25, 26, 27, 29, 30, 33).

12) 16—1—1802 அன்று பொறித்த மராத்திக் கல்வெட்டு ஓரத்த நாட்டில் முத்தாம்பாள் சத்திரம் கட்டிய செய்தியைக் குறிக்கிறது (தஞ்சை மராட்டியர் கல்வெட்டுக்கள் 86).

13) 23—5—1802 அன்றைய மராத்திக் கல்வெட்டு தஞ்சைப் பெருவுடையார் கோயிலில் மண்டுக தீர்த்தம் கிணறு வடிவில் சரபோசியால் மாற்றி அமைக்கப் பெற்றதைக் கூறுகிறது (தஞ்சை மராட்டியர் கல்வெட்டுக்கள் 25; ARE 419 of 1924).

14) 21—7—1802 கல்வெட்டு தஞ்சைப் பெரிய கோயில் வெட்டியான்களிடையே ஏற்பட்ட வழக்கினைச் சரபோசி தீர்த்த விதம் பற்றிக் கூறுகிறது. மொழி மராத்தி (ARE 421 of 1924; தஞ்சை மராட்டியர் கல்வெட்டுக்கள் 31).

(15, 16) 13—12—1803 அன்று தஞ்சை மராட்டியர் வரலாறான போன்ஸ்லே எம்ச சரித்திரத்தை பெருவுடையார் கோயில் தெற்குச்சுவரிலும், பிரகாரத்தின் வடகிழக்கு மூலையிலும் வெட்டப்பட்டதை அம் மராத்திக் கல்வெட்டுக்கள் குறிக்கின்றன. (இந்நூல் தமிழ் விளக்கத்துடன் சரசுவதி மகால் வெளியீடாக வெளியிடப் பெற்றுள்ளது. ARE 424 of 1924; தஞ்சை மராட்டியர் கல்வெட்டுக்கள் 34).

17) 16-1-1804இல் தஞ்சாவூர் எல்லையம்மன் கோயிலைத் திருப்பணி செய்ததைச் சரபோசி மன்னரின் மராத்திக் கல்வெட்டுக் கூறுகிறது. (தஞ்சை மராட்டியர் கல்வெட்டுக்கள் 14)

(18-19) 8-6-1804 அன்று பொறிக்கப்பெற்ற மராத்திக் கல்வெட்டுக்கள் தஞ்சை கீழவீதி வரதராசப் பெருமாள் கோயிலிலும், மேலவீதி சங்கரநாராயணர் கோயிலிலும் உள்ளன. அவ்வக்கோயில் திருப்பணிகளை அவை குறிக்கின்றன. (தஞ்சை மராட்டியர் கல்வெட்டுக்கள் 9, 18)

20) ஜூன் 1805இல் தஞ்சை மேலவீதி பங்காரு காமாட்சியம்மன் கோயில் திருப்பணியைக் குறிக்கும் மராத்திக் கல்வெட்டு அக் கோயிலில் உள்ளது (ARE 349 of 1926; தஞ்சை மராட்டியர் கல்வெட்டுக்கள் 38).

21) 30-8-1805 அன்று தஞ்சை மேலவீதி விசய ராமர் கோயில் திருப்பணியைக் குறிக்கும் கல்வெட்டு மராத்தி மொழியில் அக்கோயிலில் உள்ளது (ARE 351 of 1924; தஞ்சை மராட்டியர் கல்வெட்டுக்கள் 37).

22) 3-10-1805 அன்று தஞ்சை மேலவீதி கிருஷ்ணன் கோயிலில் செய்த திருப்பணிகள் பற்றி அங்குள்ள மராத்திக் கல்வெட்டுக் குறிக்கிறது. (தஞ்சை மராட்டியர் கல்வெட்டுக்கள் 40)

23) 8-2-1806இல் தஞ்சை மேலவீதி காசி விசுவ நாதர் கோயில் திருப்பணி செய்யப்பெற்றது. இதை அங்குள்ள மராத்திக் கல்வெட்டுக் குறிக்கிறது. (தஞ்சை மராட்டியர் கல்வெட்டுக்கள் 36)

(24-25) 1810ஆம் ஆண்டு சரபோசி ஓரத்த நாட்டில் செய்த யாகம் பற்றிய மராத்திக் கல்வெட்டு (தஞ்சை மராட்டியர் கல்வெட்டுக்கள் 87, 88).

26) 1811இல் ஸ்வார்ட்ஸ் பாதிரியாரின் இறுதி நாளைச் சித்தரிக்கும் வெண்பளிங்கு உருவமும் ஆங்கிலக் கல்வெட்டும் சிவகங்கைப் பூங்கா அருகில் உள்ள கிறித்துவ தேவாலயத்தில் உள்ளது (தஞ்சை மராட்டியர் கல்வெட்டுக்கள் 56).

27) 1814இல் நெப்போலியன் போனபார்ட்டை ஆங்கிலேயர் வென்றதன் அடையாளமாகச் சாளுநாயக் கன் பட்டினத்தில் மனோரா உப்பரிகை கட்டப்பட்டு தமிழ் மராத்தி, தெலுங்கு, உருது, ஆங்கிலம் ஆகிய மொழிகளில் கல்வெட்டுக்கள் பொறிக்கப்பெற்றன (தஞ்சை மராட்டியர் கல்வெட்டுக்கள் 90).

28) 1817இல் மதுரை மீனாட்சி சுந்தரேசுவரர் கோயிலுக்கு நாகாபரணம் செய்தளித்த விபரம் அந்நகையில் மராத்தியில் பொறிக்கப்பெற்றுள்ளது (தஞ்சை மராட்டியர் கல்வெட்டுக்கள் 117).

29) 22—2—1819இல் தஞ்சை கீழ் வீதியில் விட்டோபா கோயில் கட்டப்பெற்று அவ்விபரம் தமிழ், மராத்தி, தெலுங்கு ஆகிய மும் மொழிகளில் கல்வெட்டாக வெட்டப்பெற்றுள்ளது. (தஞ்சை மராட்டியர் கல்வெட்டுக்கள் 1)

30) 7—2—1821 அன்று தஞ்சாவூர் கொண்டிராஜ பாளையத்தில் கீழ் நரசிங்கப்பெருமாள் கோயில் கட்டி அங்கு தமிழ், மராத்தி மொழியில் கல்வெட்டுக்கள் பொறிக்கப்பெற்றன (தஞ்சை மராட்டியர் கல்வெட்டுக்கள் 2).

31) 10—2—1822 அன்று கும்பகோணம் சங்கர மடத்தில் சந்திரமௌலீசுவரர் கோயிலை சரபோசி மன்னர் கட்டி அளித்துக் கல்வெட்டும் பொறித்துள்ளார். (தஞ்சை மராட்டியர் கல்வெட்டுக்கள் 96),

32) 1824இல் தஞ்சைப் பெருவுடையார் கோயிலுக்குக் காளை வாகனம் செய்தளித்தார் (தஞ்சை மராட்டியர் செப்பேடுகள் 34). (போர்த்த வெள்ளித்தட்டில் மராத்திப் பொறிப்பு உள்ளது)

(33-35) 1825ஆம் ஆண்டு ஓரத்தநாட்டு முத்தாம்பாள் சத்திரத்துக்கு ஓரத்தநாடு, ஒக்கநாடு, கீழையூர், வன்னிப் பட்டு ஆகிய இடங்களில் நிலங்கள் அளிக்கப்பெற்று தமிழ், மராத்திமொழிக் கல்வெட்டுக்கள் பொறிக்கப்பெற்றன (தஞ்சை மராட்டியர் கல்வெட்டுக்கள் 82, 83, 84).

36) 5—1—1931இல் புன்னைநல்லூர் மாரியம்மன் கோயில் திருப்பணி செய்யப்பெற்று மராத்தியில் கல்வெட்டும் வெட்டப்பெற்றது. (தஞ்சை மராட்டியர் கல்வெட்டுக்கள் 81)

(37-38) 14—5—1831இல் வெண்ணாற்றங்கரை தஞ்சபுரீசுவரர் கோயில், மேலசங்கப் பெருமாள் கோயில் திருப்பணியும் மராத்திக் கல்வெட்டுக்களும் (தஞ்சை மராட்டியர் கல்வெட்டுக்கள் 65, 66).

39) திருவரங்கம் கோயிலுக்குச் சரபோசி மன்னர் பதக்கம் செய்தளித்துப் பெயரையும் பொறித்துள்ளார் (தென்னிந்தியக் கல்வெட்டுக்கள் தொகுதி 24 எண் 640; ARE 247 of 1953; தஞ்சை மராட்டியர் கல்வெட்டுக்கள் 118).

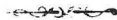
40) திருவையாறு கல்யாணமகால் மாளிகை மன்னர் சரபோசி கட்டியது. அங்கு காவேரிக்கரையில் மாளிகைப் பெயர் தமிழில் பொறிக்கப்பெற்றுள்ளது. (தஞ்சை மராட்டியர் கல்வெட்டுக்கள் 73).

சரபோசி மன்னர் செய்த அளவற்ற பெரும் திருப்பணிகளைக் குறிக்கும் கல்வெட்டுக்கள் இங்கு ஆண்டுவாரியாகக் குறிக்கப்பெற்றுள்ளன. இவற்றின் விரிவுக்கு இக்கட்டுரை யாசிரியர் தொகுத்துள்ள தஞ்சை மராட்டியர் செப்பேடுகள் (1983), தஞ்சை மராட்டியர் கல்வெட்டுக்கள் (1987) என்னும் தமிழ்ப் பல்கலைக் கழக வெளியீடுகளைக் கானவும்.

சரபோசி மன்னர் பெரிய கோயிலை வணங்கி 1798இல் ஆட்சிப் பொறுப்பை ஏற்றுள்ளார். இறுதிக் காலத்தில் (1831) வெண்ணாற்றங்கரையில் திருப்பணிகள் செய்துள்ளார். 1811-1816; 1826-1830 ஆகிய ஆண்டுகளில் கோயில் பணிகள் எதுவும் நடைபெறவில்லை போன்ற செய்திகளை இதன் மூலம் அறிகின்றோம்.

பிற்சேர்க்கை :

இரண்டாம் சரபோசி மன்னரின் தமிழ்க் கல்வெட்டுக்கள்

1. தஞ்சாவூர், விட்டோபா கோயில்

- 1) ஸ்ரீ மங்கள மூர்த்திர் செய்தி ஸ்ரீமத் போ
- 2) சலகுலமணி சரபேந்திர மகாராசா சாயேப்
- 3) அவர்கள் ஸ்ரீ பாண்டுறங்காலைய பசன சா
- 4) லா தற்மம் சொஸ்த்தஸ்ரீ சாலிய வாகன ச
- 5) காப்த்தம் 1740 கலியுக சகாப்த்தம் 4
- 6) 919 யிதின் செல்லாநின்ற வெகுதானிய

- 7) ஸ்ரீ மாகி மீ அமரபட்சம் சதுர்தெசி சோமவார
8) ம் மகா சிவராத்திரி சுப திநத்தில் யிந்த தற்மம்

2. தஞ்சாவூர் கீழ் நரசிங்கப்பெருமாள் கோயில்

- 1) ஸ்ரீ லெட்சுமி நற்சிம்ம சுவாமி புறா
- 2) தனம் கோவில் பழுதாயிருந்தது அ
- 3) தெ சத்தறபதி சறபோசி மகாறாசா அ
- 4) வற்கள் கோவில் புதுசாயிக் க
- 5) ட்டி ஸ்த்தலம் சேறணோத்தாறம் ப
- 6) ண்ணினாற்கள் சாலியவாகன
- 7) சகம் 1742 விக்கிறம் ஸ்ரீ
- 8) தையி மீ 27 புதவாரம் பிறதி
- 9) ஷ்ட்டெ ஆச்சுது உ

3. வன்னிப்பட்டு

1) சாலியவா	9) ன்ன சத்திரம்
2) கனசெகம் 1	10) தற்மத்து சேந்
3) 747 பா	11) த சறுவமானி
4) த்திப னாம	12) யம் வன்னி
5) ஸம்வச்சர	13) பட்டு வட
6) ம் சவுபாக்கி	14) பாற்க்கு யெ
7) யவதி முத்தம்	15) ல்லை
8) மாள்புரம் அ	

4. மனோராம

- 1) இங்கிலீசு சாதுயார் தங்கள் ஆயுதங்களி
- 2) னாலடைந்த செய சந்தோசங்களை

- 3) யும் போனபாற்றேயின் தாழ்த்தப்படு
- 4) தலையும் நினைவு கூரத்தக்கதாக இங்கி
- 5) லீசு துரைத்தனத்தின் சினேகிதரும் படை
- 6) த்துணைவருமாகிய தஞ்சாவூர் சீர்மை
- 7) மகாராசா சத்திரபதி சறபோசி
- 8) சா அவர்கள் இந்த உப்பரிகையைக்
- 9) கட்டி வைத்தார்கள் சகம் 1736

ஓ. தஞ்சாவூர், பெருவுடையார் கோயில்
வெள்ளித் தட்டு

உ சித்தார்த்தி ஸ்ரீ மார்கழி மீ 5 உ பிறகதீஸ்வர
சுவாமிக்கு ரா சறபோசி மகாராசா சாயேயு அவர்கள்
உபையம் சேர் 4½ பலம் 3.

Charity, The Soul of SERFOJI

Raja Serfoji comes on a line with Karna and Kumana in point of generosity and munificence. He considered charity as the very soul of his existence. The innumerable endowments which he has made for feeding the poor, clothing the naked, teaching the ignorant, curing the invalid and protecting the destitute have passed into proverbs in Tamil Nad. His vast donations and gifts of land for patronizing the pious, rewarding the poets, supporting the learned and enthusing the artists are remembered to this day and the nomenclature of several villages in Thanjavur District stand as a challenge to man's propensity to forget the charities of Raja Serfoji and his ancestors. The extract from "The Chattrams Manual" given below illustrates very effectively the generosity and large-heartedness of this great king, who had just two years back signed away his kingdom to the East India Company. The reader's attention is drawn to the last few lines in Serfoji's letter to the British Resident, which evokes a sense of tragic pathos :— The moral stature of Raja Serfoji rises to colossal heights when he extols the appellation of *Dharma Raj* as the most honourable distinction of his rank and the work of the hand of Destiny arouses our sympathy when the charitable king has to appeal to his alien usurpers for the proper maintenance of the charity donated by his own ancestors.

A Letter from Serfoji to the British Resident on Chattrams.

The purpose for which the Chattrams were founded.

Raja Serfoji had detailed the purposes for which the Chattrams were founded in a letter dated 28th January 1801 to the British Resident, an extract of which is given below :—

“The ground along the sea-shore where these charitable institutions are the most numerous is of a very inferior quality, but it is also the road to Rameswaram and forty thousand persons from all parts of India, from Benares, Oudh, Delhi, Aurangabad and Poona pass and repass every year. For the accommodation of these travellers, principally, the chattrams have been established and to each of them a pagoda, choultries and schools are annexed. I will now explain to you the nature and extent of the chairities dispensed by them. All travellers from the Brahman to the Paraiya inclusive, pilgrims of every description including *jogees*, *jungums*, *ateets*, and *byragis* are fed with boiled rice. Those who do not choose to eat the boiled rice receive it unboiled with spices, etc. These distributions continue till midnight, when a bell is rung and proclamation made requiring all those who have not been fed to appear and take the rice prepared for them. The travellers who may be unable to proceed on their journey are fed as long as they remain at the chattram. In each chattram, a teacher to teach the four Vedams is appointed and a school-master and doctors skilful in the cure of diseases, swellings and the poison of reptiles. All the orphans of strangers who may come to the chattram are placed under the care of the school-master. They are also fed three times a day and once in four days, they are anointed with oil. They receive medicine when they require it. Clothes are also given to them and the utmost

attention paid to them. They are instructed in the sciences to which they may express a preference and after having obtained a competent knowledge of them the expenses of their marriage and defrayed. Travellers who fall sick at the chattram or before their arrival receive medicines and the diet proper for them and are attended with respect and kindness till their recovery. The obsequies of those who die during their residence at the chattram are performed according to the rites of their caste. Milk is provided for infants, pregnant woman are entertained with kindness and if they happen to be delivered at the chattram, their expenses are defrayed. Medicines are given to them and they are permitted to remain in the chattram three months after their delivery. Those who apply to the chattram and state their inability to defray the expenses of receiving the Brahmanical thread, of their marriage or of the performance of the ceremonies subsequent to their father's death, receive a sum of money proportionate to the occasion.

As the land annexed to these chattrams is in general very poor, it happens frequently, from a deficiency of rain, that they do not produce sufficient for the expenses. When this is the case, my "Amuly", to prevent any diminution of these excellent charities, which I consider as the most honourable appendage of my dignity, has always induced me to send to them from the Circar both grain and money sufficient to make up the deficiency.

Although these charitable institutions did not originate with me, I consider them as attached to my house and essential to my reputation and happiness. The Tanjore country is celebrated over all the world for its charities; it is called Dharma Raj; and I consider the reputation which reverts upon me through all countries from this appellation as the most honourable

distinction of my rank. The revenues appropriated to the support of these charities by my ancestors and my father Toljajee Raja have never been included in the public revenue of the country. They invariable cherished and supported the charities, it is my earnest wish to do the same ”.

Numerous are the contemporary evidences of the beneficence of Maharaja Serfoji, recorded by his admirers. The following is an extract from Thomas Robinson's Journal on “The Last Days of Bishop Heber” written in 1826 :—

“One of my most interesting excursions was to *Motamaveram** a village about thirteen miles from Tanjore, the *Chatram* of hospitable Establishment of the Rajah, and which he particularly requested me to visit in order to examine his English Schools. There is an excellent house, comfortably furnished, with an establishment of servants, and a table handsomely supplied at the Rajah's expense, for the reception of European travellers. Our party expenses was sumptuously entertained, after a morning very pleasantly employed in visiting different schools and charitable foundations which do so much honor to the munificence of the Rajah,

The present establishment was stated to me as follows in an account sent to me by the Manager from the Cutcherry.

800 Brahmins supported; and clothed, and supplied with medicines and bathing oil.

3,500 persons daily fed.

A lying-in hospital.

---

*Muktambapuram Chatram which is in Orathanad.

A Tamil School	...	298 boys
. . Teloo goo	...	63 „
. . English (Heatben)	...	60 „
. . Persian . .	...	36 „
. . Mahratta . .	...	34 „

besides the English School at *Konandaguddy* for 50 Christians. At day break, I went two miles further to *Konandaguddy* a pretty retired village, where there is a Christian congregation of upwards of two hundred persons, seventy of whom assembled in the Chapel, where Mr Kohlhoff read prayers and preached. He was kind enough to interpret for me when I addressed them, as he did in every congregation we visited. The Rajah entirely supports the Christian school there, as a branch of the *Chattram*, from which it is kept separate to avoid pollution to the Brahmins. There are fifty children clothed, fed and taught.

The following list of some of the more important Chattrams established and maintained by Rajah Serfoji and his ancestors will give the readers an idea of the magnitude of the charitable activities and endowments of the great king. These lie on the road to Rameswaram and are the ones specially mentioned in the Rajah's letter to the Resident :-

1. Yamunambapuram Chattram
2. Sakkuvarambapuram „
3. Rajasambapuram „

4. Saidambapuram ..
5. Muktabapuram ..
6. Draupadambapuram ..
7. Sulakshanambapuram ..
8. Mohanambapuram ..
9. Rajakumarambapuram ..
10. Mahadevapattinam ..
11. Malliyam Chattram
12. Panchanada Mohanambapuram Chattram
13. Rameswaram Old Chattram
14. Rameswaram New Chattram
15. Sreyasi Chattram.

Reprinted from Journal of the T M. S S. M. Library
Vol. 20. No. 1.

சரபோஜி ராஜா
RAJA SERFOJEE
RULED (1818-1841)